I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1774/2002 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 3 oktober 2002

tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 152, lid 4, onder b),

Gezien het voorstel van de Commissie [1],

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité [2],

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag [3] en gezien de gemeenschappelijke tekst die op 12 september 2002 door het bemiddelingscomité is goedgekeurd,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Richtlijn 90/667/EEG van de Raad van 27 november 1990 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke afvallen, voor het in de handel brengen van dierlijke afvallen en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders van dierlijke oorsprong (vissen daaronder begrepen) en tot wijziging van Richtlijn 90/425/EEG [4] legt als beginsel vast dat alle dierlijke afvallen, ongeacht de oorsprong ervan, na een passende behandeling voor de productie van voedermiddelen mogen worden gebruikt.

(2) De Wetenschappelijke Stuurgroep heeft sedert de aanneming van die richtlijn een aantal adviezen aangenomen. De belangrijkste conclusie daarvan is dat dierlijke bijproducten afkomstig van dieren die na een gezondheidsinspectie voor menselijke consumptie ongeschikt zijn verklaard, niet in de voederketen mogen komen.

(3) In het licht van die wetenschappelijke adviezen dient in de te nemen maatregelen een onderscheid te worden gemaakt naar gelang van de aard van de gebruikte dierlijke bijproducten. Het mogelijke gebruik van bepaalde dierlijke materialen moet worden beperkt. Er dienen regels te worden vastgesteld voor ander gebruik van dierlijke bijproducten dan in diervoeders en voor de verwijdering ervan.

(4) In het licht van de ervaring van de laatste jaren is het dienstig het verband te verduidelijken tussen Richtlijn 90/667/EEG en de communautaire milieuwetgeving. Deze verordening dient de toepassing van bestaande milieuwetgeving onverlet te laten en geen belemmering te vormen voor de ontwikkeling van nieuwe milieubeschermingsvoorschriften, met name wat bioafbreekbaar afval betreft. In dit verband heeft de Commissie toegezegd dat zij voor eind 2004 een richtlijn betreffende bio-afval, inclusief keukenafval en etensresten, zal uitwerken, met het doel regels vast te leggen m.b.t. veilig gebruik, hergebruik, terugwinning en verwijdering van dat afval en mogelijke verontreiniging te controleren.

(5) De Internationale Wetenschappelijke Conferentie over vleesbeendermeel, georganiseerd door de Commissie en het Europees Parlement en gehouden in Brussel op 1 en 2 juli 1997, heeft een debat op gang gebracht over de productie en het vervoederen van vleesbeendermeel. De conferentie riep de deelnemers op verder na te denken over het toekomstige beleid op dit gebied. Om een zo breed mogelijk publiek debat over de toekomst van de communautaire voederwetgeving op gang te brengen, heeft de Commissie in november 1997 een discussienota over vleesbeendermeel uitgebracht. Na dit debat bleek alom te worden erkend, dat Richtlijn 90/667/EEG moet worden gewijzigd om de richtlijn in overeenstemming te brengen met de nieuwe wetenschappelijke kennis.

(6) Het Europees Parlement heeft in zijn resolutie van 16 november 2000 over BSE en de veiligheid van diervoeder [5] gepleit voor een verbod op het gebruik van dierlijke eiwitten in diervoeder, totdat deze verordening in werking treedt.

(7) De wetenschappelijke adviezen wijzen erop dat de praktijk van het voederen van een diersoort met eiwitten die afkomstig zijn van kadavers of gedeelten ervan van dieren van dezelfde soort, het risico van verspreiding van ziekten inhoudt. Derhalve dient deze praktijk bij wijze van voorzorgsmaatregel te worden verboden. Er dienen uitvoeringsvoorschriften te worden aangenomen voor de noodzakelijke gescheiden bewaring van voor het gebruik in diervoeder bestemde dierlijke bijproducten in elke fase

---

([1]) PB C 96 E van 27.3.2001, blz. 40.

([2]) PB C 193 van 10.7.2001, blz. 32.

([3]) Advies van het Europees Parlement van 12 juni 2001 (PB C 53 E van 28.2.2002, blz. 84), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 20 november 2001 (PB C 45 E van 19.2.2002, blz. 70) en besluit van het Europees Parlement van 13 maart 2002 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad). Besluit van het Europees Parlement van 24 september 2002 en besluit van de Raad van 23 september 2002.

([4]) PB L 363 van 27.12.1990, blz. 51. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van toetreding van 1994.

([5]) PB C 223 van 8.8.2001, blz. 281.

van de verwerking, de opslag en het vervoer. Er dient echter ruimte te worden gelaten om afwijkingen van dit algemene verbod toe te staan voor vissen en pelsdieren, indien zulks door wetenschappelijke adviezen gerechtvaardigd wordt.

(8) Keukenafval en etensresten die producten van dierlijke oorsprong bevatten, kunnen ook drager van ziektekiemen zijn. Alle keukenafval en etensresten die gegenereerd worden door internationaal opererende middelen van vervoer dienen op veilige wijze verwijderd te worden. In de Gemeenschap geproduceerd keukenafval en etensresten dienen niet te worden gebruikt voor vervoedering aan ander vee dan pelsdieren.

(9) Sinds 1996 heeft het Voedsel- en Veterinair Bureau (VVB) van de Commissie een aantal inspecties in de lidstaten verricht om het vóórkomen en het management van belangrijke risicofactoren en bewakingsprocedures inzake BSE te evalueren. De evaluatie had onder meer betrekking op de commerciële destructie en andere methoden voor de verwijdering van dierlijke afvallen. Naar aanleiding van deze inspecties zijn algemene conclusies getrokken en enkele aanbevelingen opgesteld, met name op het gebied van de traceerbaarheid van dierlijke bijproducten.

(10) Om het risico van verspreiding van ziekteverwekkers en/of residuen te voorkomen, moeten dierlijke bijproducten in een door de betrokken lidstaat aangewezen erkende en onder toezicht staande inrichting worden verwerkt, opgeslagen en gescheiden bewaard of op een passende wijze worden verwijderd. In bepaalde omstandigheden zou het aangewezen verwerkingsbedrijf of de aangewezen verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie in een andere lidstaat gelegen mogen zijn, met name om redenen in verband met afstand, vervoertijd of capaciteit.

(11) Richtlijn 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval [1] is niet van toepassing op verbrandingsinstallaties wanneer het daar verwerkte afval uitsluitend uit karkassen bestaat. Er moeten minimumeisen voor zulke verbrandingsinstallaties worden vastgesteld ter bescherming van de gezondheid van mens en dier. In afwachting van de aanneming van communautaire eisen mogen de lidstaten voor zulke installaties milieuwetgeving aannemen. Er dienen minder strenge eisen te worden toegepast voor verbrandingsinstallatie met een lage capaciteit, zoals installaties op landbouwbedrijven en crematoria voor gezelschapsdieren, om met het geringere risico van het verwerkte materiaal rekening te houden en onnodig vervoer van dierlijke bijproducten te voorkomen.

(12) Er moeten specifieke voorschriften worden vastgesteld betreffende de controle op verwerkingsbedrijven, die met name betrekking hebben op gedetailleerde procedures voor de validering van verwerkingsmethoden en voor een interne controle op de productie door de bedrijven zelf.

(13) Het kan dienstig zijn in afwijkingen van de voorschriften voor het gebruik van dierlijke bijproducten te voorzien om het voederen van niet voor menselijke consumptie bestemde dieren te vergemakkelijken. De bevoegde autoriteiten dienen een dergelijk gebruik te controleren.

(14) Het kan eveneens dienstig zijn in afwijkingen te voorzien om onder gecontroleerde omstandigheden dierlijke bijproducten ter plaatse te kunnen verwijderen. De Commissie dient de nodige gegevens te ontvangen om haar in staat te stellen toezicht te houden op de situatie en indien nodig uitvoeringsbepalingen vast te stellen.

(15) Om een eenvormige toepassing van de gezondheidsvoorschriften te waarborgen, moeten in de lidstaten communautaire inspecties worden uitgevoerd. Dergelijke inspecties moeten ook een auditprocedure omvatten.

(16) De communautaire wetgeving inzake gezondheidsvraagstukken is op gedegen wetenschappelijke kennis gebaseerd. Daarom moeten telkens wanneer nodig de bij Besluit 97/404/EG van de Commissie [2] en Besluit 97/579/EG van de Commissie [3] ingestelde relevante wetenschappelijke comités worden geraadpleegd. Er is met name nader wetenschappelijk advies vereist inzake het gebruik van producten van dierlijke oorsprong in organische meststoffen en bodemverbeteraars. In afwachting van de aanneming van communautaire voorschriften in het licht van dat advies, mogen de lidstaten nationale voorschriften aannemen of handhaven die strenger zijn dan in deze verordening is voorzien, mits die voorschriften in overeenstemming zijn met de overige communautaire wetgeving die van toepassing is.

(17) In de lidstaten bestaan zeer uiteenlopende regelingen ten aanzien van financiële steun voor de verwerking, verzameling, opslag en verwijdering van dierlijke bijproducten. Om te voorkomen dat dit de mededingingsvoorwaarden tussen landbouwproducten verstoort, moet een analyse worden uitgevoerd en moeten zo nodig op Gemeenschapsniveau passende maatregelen worden genomen.

(18) Gezien het voorgaande lijkt een fundamentele herziening van de communautaire voorschriften inzake dierlijke bijproducten noodzakelijk.

(19) Niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (met name verwerkte dierlijke eiwitten, gesmolten vet, voeder voor gezelschapsdieren, huiden en wol) staan in de productenlijst in bijlage I van het Verdrag. Het in de handel brengen van dergelijke producten vormt voor een deel van de boerenbevolking een belangrijke bron van inkomsten. Met het oog op een rationele ontwikkeling in deze sector en om de productiviteit te verhogen, moeten de veterinairrechtelijke voorschriften en gezondheidsvoorschriften voor de betrokken producten door de Gemeenschap worden vastgesteld. Wegens het aanzienlijke risico voor verspreiding van dierziekten moeten ten aanzien van bepaalde dierlijke bijproducten bijzondere eisen worden vastgesteld voor het in de handel brengen daarvan, met name in gebieden met een hoge gezondheidsstatus.

[1] PB L 332 van 28.12.2000, blz. 91.

[2] PB L 169 van 27.6.1997, blz. 85. Besluit gewijzigd bij Besluit 2000/443/EG (PB L 179 van 18.7.2000, blz. 13).

[3] PB L 237 van 28.8.1997, blz. 18. Besluit gewijzigd bij Besluit 2000/443/EG.

(20) Om te garanderen dat uit derde landen ingevoerde producten aan hygiënenormen voldoen die ten minste gelijk of gelijkwaardig zijn aan de door de Gemeenschap gehanteerde hygiënenormen, moet voor derde landen en inrichtingen in die landen een erkenningenstelsel, in combinatie met een communautaire inspectieprocedure worden ingevoerd, om te waarborgen dat de erkenningseisen worden nageleefd. Ten aanzien van uit derde landen ingevoerd voeder voor gezelschapsdieren en grondstoffen daarvoor mogen andere voorwaarden gelden dan die voor dergelijke producten uit de Gemeenschap, met name met betrekking tot de vereiste waarborgen ten aanzien van residuen van stoffen die verboden zijn op grond van Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β-agonisten en tot intrekking van de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG ([1]). Om te garanderen dat het betrokken voeder voor gezelschapsdieren en de betrokken grondstoffen uitsluitend voor de aangegeven bestemming worden gebruikt, moeten passende maatregelen voor de controle op de invoer van de uitzonderingsproducten worden vastgesteld.

(21) Dierlijke bijproducten die door de Gemeenschap worden doorgevoerd, en dierlijke bijproducten van oorsprong uit de Gemeenschap die voor de uitvoer bestemd zijn, kunnen een risico voor de gezondheid van mens en dier in de Gemeenschap vormen. Sommige van de bij deze verordening vastgestelde eisen dienen derhalve op het betrokken verkeer van toepassing te zijn.

(22) Het meezenden van het geleidedocument voor producten van dierlijke oorsprong is de beste manier om de bevoegde autoriteit van de plaats van bestemming ervan te overtuigen dat een zending aan de bepalingen van deze verordening voldoet. Het gezondheidscertificaat moet worden gehandhaafd om de bestemming van bepaalde ingevoerde producten te kunnen verifiëren.

(23) Bovengenoemde doelstellingen worden nagestreefd door Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairrechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van producten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG ([2]).

(24) Er zijn een aantal beschikkingen ter uitvoering van de Richtlijnen 90/667/EEG en 92/118/EEG door de Raad en de Commissie vastgesteld. Voorts is Richtlijn 92/118/EEG substantieel gewijzigd en dienen er nog meer wijzigingen te worden aangebracht. De sector dierlijke bijproducten wordt momenteel dus gereguleerd door een groot aantal communautaire besluiten, en de noodzaak van vereenvoudiging dringt zich op.

(25) Een dergelijke vereenvoudiging zal leiden tot een grotere doorzichtigheid wat de specifieke gezondheidsvoorschriften voor niet voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong betreft. Vereenvoudiging van de specifieke gezondheidswetgeving mag niet tot deregulering leiden. Daarom moeten de gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong gehandhaafd blijven en om de volksgezondheid en de gezondheid van dieren te beschermen, eventueel worden aangescherpt.

(26) Ten aanzien van de betrokken producten moeten de bij Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ([3]) vastgestelde voorschriften voor veterinaire controles, met inbegrip van controles door deskundigen van de Commissie, en beschermende maatregelen worden toegepast.

(27) In de Gemeenschap ingevoerde producten moeten doeltreffend worden gecontroleerd. Dit kan worden bereikt door uitvoering van de controles als bepaald in Richtlijn 97/78/EG van de Raad van 18 december 1997 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht ([4]).

(28) Richtlijn 90/667/EEG, Beschikking 95/348/EG van de Raad van 22 juni 1995 tot vaststelling van veterinaire en veterinairrechtelijke voorschriften in het Verenigd Koninkrijk en in Ierland voor de behandeling van bepaalde soorten afval, bestemd om plaatselijk in de handel te worden gebracht als voeder voor bepaalde categorieën dieren ([5]) en Beschikking 1999/534/EG van de Raad van 19 juli 1999 betreffende op de verwerking van bepaalde dierlijke afvallen toepasselijke maatregelen ter bescherming tegen overdraagbare spongiforme encefalopathieën en tot wijziging van Beschikking 97/735/EG van de Commissie ([6]) moeten derhalve worden ingetrokken.

(29) Teneinde rekening te houden met de vooruitgang op technisch en wetenschappelijk gebied, dient een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de lidstaten te worden gewaarborgd in het kader van het bij Verordening (EG) 178/2002 ([7]) van 28 januari 2002 tot vaststelling van algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor de voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden ingestelde Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid.

(30) De voor de uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ([8]),

([1]) PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3.

([2]) PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/7/EG van de Commissie (PB L 2 van 5.1.2001, blz. 27).

([3]) PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG.

([4]) PB L 24 van 30.1.1998, blz. 9.

([5]) PB L 202 van 26.8.1995, blz. 8.

([6]) PB L 204 van 4.8.1999, blz. 37.

([7]) PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1.

([8]) PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Toepassingsgebied

1. In deze verordening worden veterinairrechtelijke en volksgezondheidsvoorschriften vastgesteld voor:

a) het verzamelen, vervoeren, opslaan, hanteren, verwerken en gebruiken of verwijderen van dierlijke bijproducten, teneinde te voorkomen dat deze producten een risico voor de gezondheid van mens of dier vormen;

b) het in de handel brengen en, in bepaalde specifieke gevallen, het uitvoeren en het doorvoeren van dierlijke bijproducten en de in de bijlagen VII en VIII genoemde afgeleide producten daarvan.

2. Deze verordening is niet van toepassing op:

a) rauw voeder voor gezelschapsdieren dat afkomstig is uit winkels of lokalen die grenzen aan verkooppunten, waar het voer uitsluitend wordt gesneden en opgeslagen om het ter plaatse rechtstreeks aan de consument te kunnen leveren;

b) vloeibare melk en biest die op de boerderij van oorsprong worden verwijderd of gebruikt;

c) hele kadavers of delen van wilde dieren waarvan niet wordt vermoed dat zij met op mens of dier overdraagbare ziekten zijn besmet, met uitzondering van voor commerciële doeleinden aangevoerde vis en kadavers of delen van wilde dieren die worden gebruikt voor de productie van jachttrofeeën;

d) rauw voer voor de gezelschapsdieren ter plaatse dat afkomstig is van dieren die, in overeenstemming met de nationale wetgeving, op de boerderij van oorsprong zijn geslacht voor consumptie door de landbouwer en zijn gezin;

e) keukenafval en etensresten, tenzij:

   i) afkomstig van internationaal opererende middelen van vervoer,

   ii) bestemd voor dierlijke consumptie, of

   iii) bestemd voor gebruik in een biogasinstallatie of voor verwerking tot compost;

f) voor fokdoeleinden bestemd(e) eicellen, embryo's en sperma; en

g) vervoer over zee of door de lucht.

3. Deze verordening laat de veterinaire wetgeving die de uitroeiing en bestrijding van bepaalde ziekten ten doel heeft, onverlet.

Artikel 2

Definities

1. Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities:

a) dierlijke bijproducten: hele kadavers of delen van dieren of producten van dierlijke oorsprong zoals bedoeld in de artikelen 4, 5 en 6, die niet voor menselijke consumptie bestemd zijn, met inbegrip van eicellen, embryo's en sperma;

b) categorie 1-materiaal: dierlijke bijproducten zoals bedoeld in artikel 4;

c) categorie 2-materiaal: dierlijke bijproducten zoals bedoeld in artikel 5;

d) categorie 3-materiaal: dierlijke bijproducten zoals bedoeld in artikel 6;

e) dieren: alle gewervelde of ongewervelde dieren (met inbegrip van vissen, reptielen en amfibieën);

f) vee: alle dieren die door de mens worden gehouden, vetgemest of gefokt en die worden gebruikt voor de productie van voedsel (met inbegrip van vlees, melk en eieren), wol, bont, veren, huiden of enig ander product van dierlijke oorsprong;

g) wilde dieren: alle niet door de mens gehouden dieren;

h) gezelschapsdieren: alle dieren van soorten die gewoonlijk door de mens worden gevoed en gehouden, doch niet gegeten, en die niet voor veeteelt worden gehouden;

i) bevoegde autoriteit: de centrale autoriteit van een lidstaat die toeziet op de naleving van deze verordening of een autoriteit waaraan de centrale autoriteit die taak, met name met betrekking tot de controle op diervoeders, heeft gedelegeerd; dit begrip omvat in voorkomend geval de overeenkomstige autoriteit van een derde land;

j) in de handel brengen: elke handeling die ten doel heeft dierlijke bijproducten of daarvan afgeleide producten die onder deze verordening vallen, aan een derde in de Gemeenschap te verkopen, of enige andere vorm van levering aan een derde in de Gemeenschap, al dan niet tegen betaling, of van opslag met het oog op levering aan een derde in de Gemeenschap;

k) handelsverkeer: de handel tussen lidstaten in goederen zoals bedoeld in artikel 23, lid 2, van het Verdrag;

l) doorvoer: een verplaatsing, door de Gemeenschap heen, van een derde land naar een ander derde land;

m) producent: eenieder wiens activiteit dierlijke bijproducten oplevert;

n) TSE's: alle overdraagbare spongiforme encefalopathieën, met uitzondering van de vormen die bij mensen voorkomen;

o) gespecificeerd risicomateriaal: materiaal zoals bedoeld in bijlage V van Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën ([1]).

2. De specifieke definities in bijlage I gelden ook.

Artikel 3

Algemene verplichtingen

1. Op het verzamelen, het vervoer, de opslag, het hanteren, de verwerking, de verwijdering, het in de handel brengen, het uitvoeren, het doorvoeren en het gebruik van dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten zijn de bepalingen van deze verordening van toepassing.

2. In afwachting van de aanneming van een besluit volgens de procedure van artikel 33, lid 2, mogen de lidstaten evenwel bij hun nationale regelgeving de invoer en het in de handel brengen van niet in de bijlagen VII en VIII genoemde producten reglementeren. Zij stellen de Commissie onmiddellijk in kennis van het gebruik dat zij van deze mogelijkheid maken.

3. De lidstaten dragen er, hetzij afzonderlijk, hetzij in samenwerking, zorg voor dat er toereikende maatregelen worden genomen en dat er voldoende infrastructuur aanwezig is om de naleving van lid 1 te waarborgen.

HOOFDSTUK II

INDELING IN CATEGORIEËN, VERZAMELEN, VERVOER, VERWIJDERING, VERWERKING, GEBRUIK EN TIJDELIJKE OPSLAG VAN DIERLIJKE BIJPRODUCTEN

Artikel 4

Categorie 1-materiaal

1. Onder categorie 1-materiaal wordt verstaan dierlijke bijproducten die aan de onderstaande beschrijving beantwoorden of materiaal dat dergelijke bijproducten bevat:

a) alle delen, met inbegrip van de huid, van de volgende dieren:

   i) dieren die vermoedelijk met een TSE zijn besmet overeenkomstig Verordening (EG) nr. 999/2001 of waarbij de aanwezigheid van een TSE officieel is bevestigd;

   ii) dieren die in het kader van TSE-uitroeiingsmaatregelen zijn gedood;

   iii) andere dieren dan vee en wilde dieren, met name gezelschapsdieren, dieren in dierentuinen en circusdieren;

   iv) proefdieren als gedefinieerd in artikel 2 van Richtlijn 86/609/EEG van de Raad van 24 november 1986 inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt ([2]);

   v) wilde dieren waarvan wordt vermoed dat zij met op mens of dier overdraagbare ziekten zijn besmet;

b) i) gespecificeerd risicomateriaal, en

   ii) indien op het tijdstip van de verwijdering het gespecificeerd risicomateriaal nog niet is weggenomen, hele kadavers die gespecificeerd risicomateriaal bevatten;

c) producten afkomstig van dieren die stoffen toegediend hebben gekregen die op grond van Richtlijn 96/22/EG verboden zijn, en producten van dierlijke oorsprong die residuen bevatten van de contaminanten en andere in het milieu aanwezige stoffen zoals bedoeld in groep B, punt 3, van bijlage I van Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in producten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG ([3]), indien dergelijke residuen het in de communautaire wetgeving of, bij gebreke daarvan, in de nationale wetgeving toegestane niveau overschrijden;

d) al het dierlijke materiaal dat wordt opgevangen bij de behandeling van afvalwater van categorie 1-verwerkingsbedrijven en andere bedrijfsruimten waar gespecificeerd risicomateriaal wordt verwijderd, met inbegrip van zeefresten, materialen afkomstig van ontzanding, mengsels van olie en vet, slib en materialen verwijderd uit de afvoerleidingen van deze bedrijven, tenzij zulk materiaal geen gespecificeerd risicomateriaal of delen daarvan bevat;

e) keukenafval en etensresten afkomstig van internationaal opererende middelen van vervoer;

f) mengsels van categorie 1-materiaal met categorie 2-materiaal of met categorie 3-materiaal dan wel met materiaal van beide categorieën, daaronder begrepen materiaal dat bestemd is om in een categorie 1-verwerkingsbedrijf te worden verwerkt.

2. Categorie 1-materiaal wordt zo spoedig mogelijk overeenkomstig artikel 7 verzameld, vervoerd en geïdentificeerd en, tenzij in de artikelen 23 en 24 iets anders is voorgeschreven,

([1]) PB L 147 van 31.5.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1326/2001 van de Commissie (PB L 177 van 30.6.2001, blz. 60).

([2]) PB L 358 van 18.12.1986, blz. 1.

([3]) PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10.

a) wordt rechtstreeks als afval verwijderd door verbranding in een verbrandingsinstallatie die overeenkomstig artikel 12 is erkend;

b) wordt verwerkt in een overeenkomstig artikel 13 erkend verwerkingsbedrijf volgens een van de verwerkingsmethodes 1 tot en met 5 of, indien de bevoegde autoriteit zulks verlangt, volgens verwerkingsmethode 1, in welk geval het daaruit resulterende materiaal blijvend wordt gemerkt, indien technisch mogelijk met een geur, overeenkomstig bijlage VI, hoofdstuk I, en definitief als afval wordt verwijderd door verbranding of meeverbranding in een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die overeenkomstig artikel 12 is erkend;

c) wordt, met uitzondering van materiaal dat wordt bedoeld in lid 1, onder a), punt i) en punt ii), volgens verwerkingsmethode 1 verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 13 is erkend, in welk geval het daaruit resulterende materiaal blijvend wordt gemerkt, indien technisch mogelijk met een geur, overeenkomstig Bijlage VI, hoofdstuk I en definitief als afval wordt verwijderd door begraving op een stortplaats die overeenkomstig Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van de afvalstoffen [1] is erkend;

d) wordt, in het geval van keukenafval en etensresten zoals bedoeld in lid 1, punt e), door begraving als afval verwijderd op een stortplaats die overeenkomstig Richtlijn 1999/31/EG erkend is; of

e) wordt, in het licht van de ontwikkelingen van de wetenschappelijke kennis, verwijderd volgens een andere methode die, na raadpleging van het betrokken wetenschappelijke comité, volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure is goedgekeurd. Die methode kan een aanvulling vormen op, dan wel in de plaats komen van, de in de punten a) tot en met d) bedoelde methodes.

3. Tussentijds hanteren of tijdelijk opslaan van categorie 1-materiaal geschiedt uitsluitend in intermediaire categorie 1-bedrijven die overeenkomstig artikel 10 zijn erkend.

4. Categorie 1-materiaal mag alleen in overeenstemming met deze verordening of de volgens de procedure van artikel 33, lid 2, vastgestelde voorschriften worden ingevoerd of uitgevoerd. De invoer of uitvoer van gespecificeerd risicomateriaal vindt evenwel uitsluitend plaats in overeenstemming met artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 999/2001.

Artikel 5

Categorie 2-materiaal

1. Onder categorie 2-materiaal wordt verstaan dierlijke bijproducten die aan de onderstaande beschrijving beantwoorden of materiaal dat dergelijke bijproducten bevat:

a) mest en de inhoud van het maagdarmkanaal:

b) al het dierlijke materiaal dat wordt opgevangen bij de behandeling van afvalwater van andere slachthuizen dan die welke onder artikel 4, lid 1, onder d), vallen, of van categorie 2-verwerkingsbedrijven, met inbegrip van zeefresten, materialen afkomstig van ontzanding, mengsels van olie en vet, slib en materialen verwijderd uit de afvoerleidingen van deze bedrijven;

c) producten van dierlijke oorsprong die residuen bevatten van diergeneesmiddelen en contaminanten zoals bedoeld in groep B, punten 1 en 2, van bijlage I van Richtlijn 96/23/EG, indien dergelijke residuen het in de communautaire wetgeving toegestane niveau overschrijden;

d) andere producten van dierlijke oorsprong dan categorie 1-materiaal, ingevoerd uit derde landen, die tijdens de in de communautaire wetgeving voorgeschreven controle niet blijken te voldoen aan de veterinaire voorschriften voor invoer in de Gemeenschap, tenzij zij worden teruggezonden of tenzij de invoer ervan is toegestaan onder beperkende voorwaarden die in communautaire wetgeving zijn vastgesteld;

e) andere dieren en delen van dieren dan bedoeld in artikel 4, die anders dan door slachting voor menselijke consumptie sterven, met inbegrip van dieren die worden gedood om een epizoötie uit te roeien;

f) mengsels van categorie 2-materiaal met categorie 3-materiaal, daaronder begrepen materiaal dat bestemd is om in een categorie 2-verwerkingsbedrijf te worden verwerkt; en

g) andere dierlijke bijproducten dan categorie 1-materiaal of categorie 3-materiaal.

2. Categorie 2-materiaal wordt zo spoedig mogelijk overeenkomstig artikel 7 verzameld, vervoerd en geïdentificeerd en, tenzij in de artikelen 23 en 24 iets anders is voorgeschreven,

a) wordt rechtstreeks als afval verwijderd door verbranding in een verbrandingsinstallatie die overeenkomstig artikel 12 is erkend;

b) wordt verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 13 is erkend, volgens de toepassing van een van de verwerkingsmethoden 1 tot en met 5, of, indien de bevoegde autoriteit zulks verlangt, volgens verwerkingsmethode 1, in welk geval het daaruit resulterende materiaal blijvend wordt gemerkt, indien technisch mogelijk met een geur, overeenkomstig bijlage VI, hoofdstuk I, en:

   i) wordt rechtstreeks als afval verwijderd door verbranding of meeverbranding in een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die overeenkomstig artikel 12 is erkend;

   ii) wordt, in het geval van gesmolten vet, verder verwerkt tot vetderivaten voor gebruik in biologische meststoffen of bodemverbeteraars of voor ander technisch gebruik dan in cosmetische, farmaceutische en medische producten in een categorie 2-oleochemisch bedrijf dat overeenkomstig artikel 14 is erkend;

[1] PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1.

c) wordt verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 13 is erkend, volgens verwerkingsmethode 1, in welk geval het daaruit resulterende materiaal blijvend wordt gemerkt, indien technisch mogelijk met een geur, overeenkomstig bijlage VI, hoofdstuk I, en:

i) wordt, in het geval van het daaruit resulterende eiwitmateriaal, gebruikt als biologische meststof of als bodemverbeteraar overeenkomstig de eventuele voorschriften die na raadpleging van het betrokken wetenschappelijk comité volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure zijn vastgesteld;

ii) wordt verwerkt in een biogasinstallatie of composteerinstallatie die overeenkomstig artikel 15 is erkend, of

iii) wordt verwijderd door begraving als afval op een stortplaats die overeenkomstig Richtlijn 1999/31/EG erkend is;

d) wordt, als het van vis afkomstig materiaal betreft, ingekuild of tot compost verwerkt overeenkomstig de voorschriften die zijn vastgesteld volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure;

e) wordt, als het gaat om mest, de inhoud van het maagdarmkanaal gescheiden van het maagdarmkanaal, melk en biest waarvan de bevoegde autoriteit niet denkt dat zij een ernstige overdraagbare ziekte kunnen verspreiden:

i) onverwerkt gebruikt als grondstof in een biogasinstallatie of composteerinstallatie die overeenkomstig artikel 15 is erkend dan wel behandeld in een technisch bedrijf dat met het oog hierop is erkend overeenkomstig artikel 18, of

ii) op het land uitgereden met inachtneming van deze verordening, of

iii) verwerkt in een biogasinstallatie of tot compost verwerkt overeenkomstig de voorschriften die zijn vastgesteld volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure;

f) wordt, indien het hele kadavers of delen van wilde dieren betreft waarvan niet wordt vermoed dat zij met op mens of dier overdraagbare ziekten zijn besmet, gebruikt voor de productie van jachttrofeeën in een technisch bedrijf dat met het oog hierop is erkend overeenkomstig artikel 18; of

g) wordt verwijderd volgens een andere methode, dan wel gebruikt op een andere manier, in overeenstemming met de voorschriften die, na raadpleging van het betrokken wetenschappelijke comité, volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure zijn vastgesteld. Die methode of die manier kan een aanvulling vormen op, dan wel in de plaats komen van, het bepaalde in de punten a) tot en met f).

3. Tussentijds hanteren of tijdelijk opslaan van ander categorie 2-materiaal dan mest, mag uitsluitend geschieden in intermediaire categorie 2-bedrijven die overeenkomstig artikel 10 zijn erkend.

4. Categorie 2-materiaal mag alleen in overeenstemming met deze verordening of met volgens de procedure van artikel 33, lid 2, vastgestelde voorschriften in de handel gebracht of uitgevoerd worden.

Artikel 6

Categorie 3-materiaal

1. Onder categorie 3-materiaal wordt verstaan dierlijke bijproducten die aan de onderstaande beschrijving beantwoorden of materiaal dat dergelijke bijproducten bevat:

a) delen van geslachte dieren die overeenkomstig de communautaire wetgeving voor menselijke consumptie geschikt zijn verklaard, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie bestemd zijn;

b) delen van geslachte dieren, die voor menselijke consumptie ongeschikt zijn verklaard, maar die geen symptomen van op mens of dier overdraagbare ziekten vertonen en die afkomstig zijn van karkassen die overeenkomstig de communautaire wetgeving voor menselijke consumptie geschikt zijn verklaard;

c) huiden, hoeven en horens, varkenshaar en veren van dieren die worden geslacht in een slachthuis nadat zij een keuring vóór het slachten hebben ondergaan waarbij zij geschikt zijn verklaard om voor menselijke consumptie te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

d) bloed verkregen van andere dieren dan herkauwers die worden geslacht in een slachthuis nadat zij een keuring vóór het slachten hebben ondergaan waarbij zij geschikt zijn verklaard om voor menselijke consumptie te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

e) dierlijke bijproducten verkregen bij de productie van voor menselijke consumptie bestemde producten, waaronder ontvette beenderen en kanen;

f) andere voormalige voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong of voormalige voedingsmiddelen die producten van dierlijke oorsprong bevatten dan keukenafval en etensresten, die niet langer voor menselijke consumptie bestemd zijn, zulks om commerciële redenen of ten gevolge van gebreken bij de productie of bij de verpakking of andere gebreken die geen enkel gevaar voor mens of dier vormen;

g) rauwe melk afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte;

h) op volle zee voor de productie van vismeel gevangen vis of andere zeedieren, met uitzondering van zeezoogdieren;

i) verse bijproducten van vis afkomstig van bedrijven die visproducten voor menselijke consumptie vervaardigen;

j) eierschalen, bijproducten van broederijen en bijproducten van gebarsten eieren afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte;

k) bloed, huiden, hoeven, veren, wol, hoorn, haar en bont afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte; en

l) ander keukenafval en etensresten dan genoemd in artikel 4, lid 1, punt e).

2. Categorie 3-materiaal wordt zo spoedig mogelijk overeenkomstig artikel 7 verzameld, vervoerd en geïdentificeerd, en, tenzij in de artikelen 23 en 24 anders is voorgeschreven,

a) wordt rechtstreeks als afval verwijderd door verbranding in een verbrandingsinstallatie die overeenkomstig artikel 12 is erkend;

b) wordt verwerkt in een overeenkomstig artikel 13 erkend verwerkingsbedrijf, volgens een van de verwerkingsmethoden 1 tot en met 5, in welk geval het daaruit resulterende materiaal blijvend wordt gemerkt, indien technisch mogelijk met een geur, overeenkomstig bijlage VI, hoofdstuk I, en als afval wordt verwijderd door verbranding of meeverbranding in een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die overeenkomstig artikel 12 is erkend of wordt gestort op een stortplaats die overeenkomstig Richtlijn 1999/31/EG erkend is;

c) wordt verwerkt in een verwerkingsbedrijf dat overeenkomstig artikel 17 is erkend;

d) wordt verwerkt in een technisch bedrijf dat overeenkomstig artikel 18 is erkend;

e) wordt als grondstof gebruikt in een bedrijf voor de productie van voeder voor gezelschapsdieren dat overeenkomstig artikel 18 is erkend;

f) wordt verwerkt in een biogasinstallatie of composteerinstallatie die overeenkomstig artikel 15 is erkend;

g) wordt, als het het in lid 1, onder l), bedoelde keukenafval en etensresten betreft, verwerkt in een biogasinstallatie of tot compost overeenkomstig de voorschriften die zijn vastgesteld volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure, of, in afwachting van de vaststelling van die voorschriften, overeenkomstig de nationale regelgeving;

h) wordt, als het materiaal afkomstig is van vis, ingekuild of tot compost verwerkt overeenkomstig de voorschriften die zijn vastgesteld volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure; of

i) wordt verwijderd volgens een andere methode, dan wel gebruikt op een andere manier, in overeenstemming met de voorschriften die, na raadpleging van het betrokken wetenschappelijk comité, volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure zijn vastgesteld. Die methode of die manier kan een aanvulling vormen op, dan wel in de plaats komen van, het bepaalde in de punten a) tot en met h).

3. Tussentijds hanteren of tijdelijk opslaan van categorie 3-materiaal mag uitsluitend geschieden in intermediaire categorie 3-bedrijven die overeenkomstig artikel 10 zijn erkend.

Artikel 7

Verzamelen, vervoer en opslag

1. Dierlijke bijproducten en verwerkte producten, met uitzondering van keukenafval en etensresten van categorie 3, worden verzameld, vervoerd en geïdentificeerd overeenkomstig bijlage II.

2. Tijdens het vervoer moeten de dierlijke bijproducten en de verwerkte producten vergezeld gaan van een handelsdocument of, indien deze verordening dit vereist, een gezondheidscertificaat. Handelsdocumenten en gezondheidscertificaten moeten voldoen aan de eisen en gedurende de periode die in bijlage II wordt vermeld worden bewaard. Zij bevatten in het bijzonder informatie over de hoeveelheid en een beschrijving van het materiaal en de merktekens ervan.

3. De lidstaten zien erop toe dat er goede voorschriften bestaan die waarborgen dat het verzamelen en vervoeren van categorie 1- en categorie 2-materiaal overeenkomstig bijlage II plaatsvindt.

4. Overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen [1] nemen de lidstaten de maatregelen die vereist zijn om ervoor te zorgen dat de inzameling, het vervoer en de verwijdering van keukenafval en etensresten van categorie 3 zonder gevaar voor de gezondheid van de mens en voor het milieu geschiedt.

5. De opslag van verwerkte producten geschiedt uitsluitend in opslagbedrijven die overeenkomstig artikel 11 zijn erkend.

6. De lidstaten kunnen evenwel besluiten dit artikel niet toe te passen op mest die wordt vervoerd tussen twee punten op dezelfde boerderij of tussen boerderijen en gebruikers die zich in dezelfde lidstaat bevinden.

Artikel 8

Verzending van dierlijke bijproducten en verwerkte producten naar andere lidstaten

1. Dierlijke bijproducten en verwerkte producten worden uitsluitend onder de in de leden 2 tot en met 6 vastgestelde voorwaarden naar andere lidstaten verzonden.

2. De lidstaat van bestemming moet de ontvangst hebben toegestaan van categorie 1-materiaal, categorie 2-materiaal, verwerkte producten die afgeleid zijn van categorie 1- en categorie 2-materiaal, en verwerkte dierlijke eiwitten. De lidstaten kunnen als voorwaarde voor hun toestemming stellen dat vóór de verzending verwerkingsmethode 1 moet zijn toegepast.

3. De dierlijke bijproducten en de in lid 2 bedoelde verwerkte producten moeten:

a) vergezeld gaan van een handelsdocument of, wanneer deze verordening dat voorschrijft, een gezondheidscertificaat, en

b) rechtstreeks naar de installatie van bestemming worden vervoerd, die overeenkomstig deze verordening erkend moet zijn.

[1] PB L 194 van 25.7.1975, blz. 39. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/350/EG van de Commissie (PB L 135 van 6.6.1996, blz. 32).

4. Wanneer lidstaten categorie 1-materiaal, categorie 2-materiaal, verwerkte producten die afgeleid zijn van categorie 1- en categorie 2-materiaal, en verwerkte dierlijke eiwitten naar andere lidstaten zenden, meldt de bevoegde autoriteit van de plaats van oorsprong via het Animo-systeem, dan wel via een andere onderling overeengekomen methode, iedere zending aan de bevoegde autoriteit van de plaats van bestemming. De melding omvat de in bijlage II, hoofdstuk I, punt 2, genoemde gegevens.

5. Wanneer zij overeenkomstig lid 4 van de verzending in kennis is gesteld, meldt de bevoegde autoriteit van de plaats van bestemming via het Animo-systeem, dan wel via een andere onderling overeengekomen methode, de aankomst van iedere zending aan de bevoegde autoriteit van de plaats van oorsprong.

6. Lidstaten van bestemming zorgen er door middel van regelmatige controles voor dat de aangewezen bedrijven op hun grondgebied de zendingen uitsluitend voor de toegestane doeleinden gebruiken en een volledige administratie bijhouden waaruit blijkt dat deze verordening wordt nageleefd.

Artikel 9

Administratie

1. Eenieder die dierlijke bijproducten verzendt, vervoert of ontvangt, houdt een administratie bij van die zendingen. De administratie bevat de informatie en wordt bewaard gedurende de periode, zoals vermeld in bijlage II.

2. Dit artikel is echter niet van toepassing op mest die wordt vervoerd tussen twee punten op dezelfde boerderij of die lokaal wordt vervoerd tussen boerderijen en gebruikers die zich in dezelfde lidstaat bevinden.

HOOFDSTUK III

ERKENNING VAN INTERMEDIAIRE, OPSLAG-, VERBRANDINGS- EN MEEVERBRANDINGSINSTALLATIES, CATEGORIE 1- EN CATEGORIE 2-VERWERKINGSBEDRIJVEN, CATEGORIE 2- EN CATEGORIE 3-OLEOCHEMISCHE BEDRIJVEN, BIOGASINSTALLATIES EN COMPOSTEERINSTALLATIES

Artikel 10

Erkenning van intermediaire bedrijven

1. Intermediaire categorie 1-, 2- en 3-bedrijven dienen in het bezit te zijn van een erkenning van de bevoegde autoriteit.

2. Om te worden erkend, moeten intermediaire categorie 1- of categorie 2-bedrijven:

a) voldoen aan de eisen in bijlage III, hoofdstuk I;

b) categorie 1- of categorie 2-materiaal hanteren en opslaan overeenkomstig bijlage III, hoofdstuk II, deel B;

c) de interne controles ondergaan zoals bedoeld in artikel 25, en

d) door de bevoegde autoriteit worden gecontroleerd overeenkomstig artikel 26.

3. Om te worden erkend, moeten intermediaire categorie 3-bedrijven:

a) voldoen aan de eisen in bijlage III, hoofdstuk I;

b) categorie 3-materiaal hanteren en opslaan overeenkomstig bijlage III, hoofdstuk II, deel A;

c) de interne controles ondergaan zoals bedoeld in artikel 25, en

d) door de bevoegde autoriteit worden gecontroleerd overeenkomstig artikel 26.

Artikel 11

Erkenning van opslagbedrijven

1. Opslagbedrijven dienen in het bezit te zijn van een erkenning van de bevoegde autoriteit.

2. Om te worden erkend, moeten opslagbedrijven:

a) voldoen aan de eisen in bijlage III, hoofdstuk III; en

b) door de bevoegde autoriteit worden gecontroleerd overeenkomstig artikel 26.

Artikel 12

Erkenning van verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties

1. Verbranding en meeverbranding van verwerkte producten geschieden volgens Richtlijn 2000/76/EG. Verbranding en meeverbranding van dierlijke bijproducten geschieden hetzij volgens Richtlijn 2000/76/EG, hetzij, indien die richtlijn niet van toepassing is, volgens deze verordening. Verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties moeten overeenkomstig voornoemde richtlijn of overeenkomstig lid 2 of 3 zijn erkend.

2. Om door de bevoegde autoriteit erkend te worden voor de verwijdering van dierlijke bijproducten moet een verbrandingsinstallatie of meeverbrandingsinstallatie met een hoge capaciteit waarop Richtlijn 2000/76/EG niet van toepassing is, voldoen aan:

a) de algemene voorwaarden in bijlage IV, hoofdstuk I;

b) de exploitatievoorwaarden in bijlage IV, hoofdstuk II;

c) de vereisten in bijlage IV, hoofdstuk III, over lozingen van water;

d) de vereisten in bijlage IV, hoofdstuk IV, over residuen;

e) de temperatuurmetingsvereisten in bijlage IV, hoofdstuk V; en

f) de voorwaarden inzake abnormale werking in bijlage IV, hoofdstuk VI.

3. Om door de bevoegde autoriteit erkend te worden voor de verwijdering van dierlijke bijproducten moet een verbrandingsinstallatie of meeverbrandingsinstallatie met een lage capaciteit waarop Richtlijn 2000/76/EG niet van toepassing is:

a) alleen worden gebruikt voor de verwijdering van dode gezelschapsdieren en/of categorie 2- en categorie 3-materiaal;

b) indien de installatie zich bevindt in een bedrijf, alleen worden gebruikt om materiaal uit dat bedrijf te verwijderen;

c) voldoen aan de algemene voorwaarden in bijlage IV, hoofdstuk I;

d) voldoen aan de toepasselijke exploitatievoorwaarden in bijlage IV, hoofdstuk II;

e) voldoen aan de vereisten in bijlage IV, hoofdstuk IV, over residuen;

f) voldoen aan de toepasselijke temperatuurmetingsvereisten in bijlage IV, hoofdstuk V; en

g) voldoen aan de voorwaarden inzake abnormale werking in bijlage IV, hoofdstuk VI.

4. Zodra niet meer aan de erkenningseisen wordt voldaan, wordt de erkenning onmiddellijk geschorst.

5. De voorschriften van de leden 2 en 3 kunnen, in het licht van de ontwikkelingen van de wetenschappelijke kennis, na raadpleging van het betrokken wetenschappelijke comité, volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure worden gewijzigd.

Artikel 13

Erkenning van categorie 1- en categorie 2-verwerkingsbedrijven

1. Categorie 1- en categorie 2-verwerkingsbedrijven dienen in het bezit te zijn van een erkenning van de bevoegde autoriteit.

2. Om te worden erkend, moeten categorie 1- en categorie 2-verwerkingsbedrijven:

a) voldoen aan de eisen in bijlage V, hoofdstuk I;

b) het categorie 1- of categorie 2-materiaal hanteren, verwerken en opslaan overeenkomstig bijlage V, hoofdstuk II, en bijlage VI, hoofdstuk I;

c) door de bevoegde autoriteit zijn gevalideerd overeenkomstig bijlage V, hoofdstuk V;

d) de interne controles ondergaan zoals bedoeld in artikel 25;

e) door de bevoegde autoriteit worden gecontroleerd overeenkomstig artikel 26; en

f) ervoor zorgen dat de door verwerking verkregen producten voldoen aan de eisen in bijlage VI, hoofdstuk I.

3. Zodra niet meer aan de erkenningseisen wordt voldaan, wordt de erkenning onmiddellijk geschorst.

Artikel 14

Erkenning van categorie 2- en categorie 3-oleochemische bedrijven

1. Oleochemische bedrijven dienen in het bezit te zijn van een erkenning van de bevoegde autoriteit.

2. Om te worden erkend, moeten categorie 2-oleochemische bedrijven:

a) het van categorie 2-materiaal verkregen gesmolten vet verwerken overeenkomstig de normen die zijn vastgesteld in bijlage VI, hoofdstuk III;

b) methoden voor monitoring en controle op de kritische controlepunten invoeren en toepassen op basis van het gebruikte procédé;

c) de gegevens die zijn verkregen op grond van het bepaalde onder b) registreren, zodat deze aan de bevoegde autoriteit kunnen worden overgelegd; en

d) door de bevoegde autoriteit worden gecontroleerd overeenkomstig artikel 26.

3. Om te worden erkend, moeten categorie 3-oleochemische bedrijven uitsluitend van categorie 3-materiaal verkregen gesmolten vet verwerken en aan de in lid 2 bedoelde desbetreffende eisen voldoen.

4. Zodra niet meer aan de erkenningseisen wordt voldaan, wordt de erkenning onmiddellijk geschorst.

Artikel 15

Erkenning van biogas- en composteerinstallaties

1. Biogasinstallaties en composteerinstallaties dienen in het bezit te zijn van een erkenning van de bevoegde autoriteit.

2. Om te worden erkend, moeten biogasinstallaties en composteerinstallaties:

a) voldoen aan de eisen in bijlage VI, hoofdstuk II, deel A;

b) de dierlijke bijproducten hanteren en verwerken overeenkomstig bijlage VI, hoofdstuk II, delen B en C;

c) door de bevoegde autoriteit worden gecontroleerd overeenkomstig artikel 26;

d) methoden voor monitoring en controle op de kritische controlepunten invoeren en toepassen, en

e) ervoor zorgen dat gistingsresiduen en, waar van toepassing, compost voldoen aan de microbiologische normen die zijn vastgesteld in bijlage VI, hoofdstuk II, deel D.

3. Zodra niet meer aan de erkenningseisen wordt voldaan, wordt de erkenning onmiddellijk geschorst.

HOOFDSTUK IV

IN DE HANDEL BRENGEN EN GEBRUIK VAN VERWERKTE DIERLIJKE EIWITTEN EN ANDERE VERWERKTE PRODUCTEN DIE KUNNEN WORDEN GEBRUIKT ALS VOEDERMIDDELEN, VOEDER VOOR GEZELSCHAPSDIEREN, HONDENKLUIVEN EN TECHNISCHE PRODUCTEN EN ERKENNING VAN AANVERWANTE INSTALLATIES

Artikel 16

Algemene veterinairrechtelijke bepalingen

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om te waarborgen dat dierlijke bijproducten en de in de bijlagen VII en VIII genoemde daarvan afgeleide producten niet worden verzonden vanuit een bedrijf dat is gelegen in een zone waarvoor beperkingen gelden omdat daar een ziekte voorkomt waarvoor de soort waarvan het product is afgeleid, vatbaar is, en ook niet verzonden worden vanuit een inrichting of zone die bij verplaatsingen of handelsverkeer vanuit die inrichting of zone gevaar zouden opleveren voor de gezondheidsstatus van lidstaten of gebieden van lidstaten, tenzij de producten overeenkomstig deze verordening worden behandeld.

2. De in lid 1 bedoelde maatregelen waarborgen dat de producten afkomstig zijn van dieren:

a) die komen uit een bedrijf, gebied of een deel van een gebied of, in geval van aquacultuurproducten, uit een bedrijf, zone of deel van een zone waarvoor ten aanzien van de betrokken dieren en producten geen beperkende veterinairrechtelijke maatregelen gelden, met name beperkingen in verband met verplichte ziektebestrijdingsmaatregelen op grond van de communautaire wetgeving of in verband met ernstige besmettelijke ziekten zoals vermeld in Richtlijn 92/119/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van algemene communautaire maatregelen voor de bestrijding van bepaalde dierziekten en van specifieke maatregelen ten aanzien van vesiculaire varkensziekte ([1]);

b) die niet zijn geslacht in een bedrijf waar zich op het moment van het slachten dieren bevonden die besmet waren of vermoedelijk besmet waren met een van de ziekten waarvoor de onder a) bedoelde bepalingen gelden.

3. Op voorwaarde dat de in lid 2, onder a), bedoelde ziektebestrijdingsmaatregelen in acht worden genomen, wordt toegestaan dat dierlijke bijproducten en de in de bijlagen VII en VIII genoemde daarvan afgeleide producten, die afkomstig zijn uit een gebied of een deel van een gebied waarvoor veterinairrechtelijke beperkingen gelden, maar die niet of vermoedelijk niet besmet zijn, in de handel worden gebracht, mits, naar gelang van het geval:

a) de productie, het hanteren, het vervoer en de opslag van deze producten gescheiden van dan wel op andere tijdstippen geschieden dan die van producten die aan alle veterinairrechtelijke voorschriften voldoen,

b) de producten in een bedrijf dat daartoe is erkend door de lidstaat waar het gezondheidsprobleem zich voordoet, een behandeling hebben ondergaan die toereikend is om het betrokken diergezondheidsprobleem op te lossen overeenkomstig deze verordening,

c) de producten naar behoren worden geïdentificeerd,

d) de producten aan de eisen van de bijlagen VII en VIII, dan wel aan de volgens de procedure van artikel 33, lid 2, vastgestelde uitvoeringsbepalingen voldoen.

In specifieke omstandigheden kunnen bij volgens de procedure van artikel 33, lid 2, te nemen besluiten andere voorwaarden dan de in de eerste alinea genoemde voorwaarden worden vastgesteld. In deze besluiten dient rekening te worden gehouden met maatregelen of tests die op de dieren moeten worden uitgevoerd, en met de specifieke kenmerken van de ziekte van de betrokken soort; voorts moeten in die besluiten de maatregelen worden genoemd die nodig zijn ter bescherming van de gezondheid van dieren in de Gemeenschap.

([1]) PB L 62 van 15.3.1993, blz. 69. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van toetreding van 1994.

Artikel 17

Erkenning van categorie 3-verwerkingsbedrijven

1. Categorie 3-verwerkingsbedrijven dienen in het bezit te zijn van een erkenning van de bevoegde autoriteit.

2. Om te worden erkend, moeten categorie 3-verwerkingsbedrijven:

a) voldoen aan de eisen in bijlage V, hoofdstuk I, en bijlage VII, hoofdstuk I;

b) uitsluitend categorie 3-materiaal hanteren, verwerken en opslaan overeenkomstig bijlage V, hoofdstuk II, en bijlage VII;

c) door de bevoegde autoriteit worden gevalideerd overeenkomstig bijlage V, hoofdstuk V;

d) de interne controles ondergaan zoals bedoeld in artikel 25;

e) door de bevoegde autoriteit worden gecontroleerd overeenkomstig artikel 26; en

f) ervoor zorgen dat de door verwerking verkregen producten voldoen aan de eisen in bijlage VII, hoofdstuk I.

3. Zodra niet meer aan de erkenningseisen wordt voldaan, wordt de erkenning onmiddellijk geschorst.

Artikel 18

Erkenning van bedrijven voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren en van technische bedrijven

1. Bedrijven voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren en technische bedrijven dienen in het bezit te zijn van een erkenning van de bevoegde autoriteit.

2. Om te worden erkend, moet het bedrijf voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren of het technische bedrijf:

a) zich ertoe verbinden om, rekening houdend met de specifieke voorschriften in bijlage VIII betreffende de producten die in het bedrijf worden vervaardigd:

i) zich te houden aan de specifieke productievoorschriften van deze verordening;

ii) methoden voor monitoring en controle op de kritische controlepunten in te voeren en toe te passen op basis van de gebruikte verwerkingsprocédés;

iii) naar gelang van de producten, monsters te nemen voor analyse in een door de bevoegde autoriteit erkend laboratorium om te controleren of de bij deze verordening vastgestelde normen worden nageleefd;

iv) de gegevens die op grond van de punten ii) en iii) zijn verkregen te registreren, zodat deze aan de bevoegde autoriteit kunnen worden overgelegd. De uitslagen van de verschillende controles en tests moeten minstens twee jaar worden bewaard;

v) de bevoegde autoriteit in te lichten indien uit het in punt iii) bedoelde laboratoriumonderzoek of uit enige andere informatie waarover het bedrijf beschikt, blijkt dat er een ernstig risico voor de gezondheid van mens of dier bestaat; en

b) door de bevoegde autoriteit worden gecontroleerd overeenkomstig artikel 26.

3. Zodra niet meer aan de erkenningseisen wordt voldaan, wordt de erkenning onmiddellijk geschorst.

Artikel 19

In de handel brengen en uitvoer van verwerkte dierlijke eiwitten en andere verwerkte producten die gebruikt kunnen worden als voedermiddelen

De lidstaten zien erop toe dat verwerkte dierlijke eiwitten en andere verwerkte producten die gebruikt kunnen worden als voedermiddelen slechts in de handel worden gebracht of worden uitgevoerd, indien:

a) zij zijn geproduceerd in een categorie 3-verwerkingsbedrijf dat is erkend en onder toezicht staat overeenkomstig artikel 17;

b) zij uitsluitend zijn geproduceerd met categorie 3-materiaal, zoals gespecificeerd in bijlage VII;

c) het hanteren, de verwerking, de opslag en het vervoer zijn geschied overeenkomstig bijlage VII en op een zodanige wijze dat de naleving van artikel 22 gewaarborgd is;

d) zij aan de in bijlage VII vastgestelde specifieke eisen voldoen.

Artikel 20

In de handel brengen en uitvoer van voeder voor gezelschapsdieren, hondenkluiven en technische producten

1. De lidstaten zien erop toe dat voeder voor gezelschapsdieren, hondenkluiven en technische producten die niet in de leden 2 en 3 worden genoemd, en de in bijlage VIII genoemde dierlijke bijproducten slechts in de handel worden gebracht of uitgevoerd indien:

a) zij voldoen aan:

i) de in bijlage VIII vastgestelde specifieke eisen, of

ii) wanneer een product als technisch product en ook als voedermiddel kan worden gebruikt en bijlage VIII geen specifieke eisen bevat, de in het desbetreffende hoofdstuk van bijlage VII vastgestelde eisen; en

b) zij afkomstig zijn van bedrijven die zijn erkend en onder toezicht staan overeenkomstig artikel 18 of, wanneer het de in bijlage VIII bedoelde dierlijke bijproducten betreft, van andere bedrijven die overeenkomstig de communautaire veterinaire wetgeving erkend zijn.

2. De lidstaten zien erop toe dat biologische meststoffen en bodemverbeteraars, vervaardigd van andere verwerkte producten dan die welke van mest en de inhoud van het maagdarmkanaal zijn vervaardigd, slechts in de handel worden gebracht of worden uitgevoerd indien zij voldoen aan de eventuele voorschriften die na raadpleging van het betrokken wetenschappelijk comité, volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde procedure, zijn vastgesteld.

3. De lidstaten zien erop toe dat van categorie 2-materiaal vervaardigde vetderivaten slechts in de handel worden gebracht of worden uitgevoerd, indien:

a) zij in een overeenkomstig artikel 14 erkend categorie 2-oleochemisch bedrijf zijn vervaardigd van gesmolten vet dat resulteert uit de verwerking van categorie 2-materiaal in een overeenkomstig artikel 13 erkend categorie 2-verwerkingsbedrijf, volgens de toepassing van een van de verwerkingsmethodes 1 tot en met 5;

b) het hanteren, de verwerking, de opslag en het vervoer zijn geschied overeenkomstig bijlage VI; en

c) zij aan de in bijlage VIII vastgestelde specifieke eisen voldoen.

Artikel 21

Vrijwaringsmaatregelen

Op de onder de bijlagen VII en VIII van deze verordening vallende producten is artikel 10 van Richtlijn 90/425/EEG van toepassing.

Artikel 22

Beperkingen van het gebruik

1. het hierna genoemde gebruik van dierlijke bijproducten en verwerkte producten is verboden:

a) het voederen van een diersoort met verwerkte dierlijke eiwitten die afkomstig zijn van karkassen of gedeelten ervan van dieren van dezelfde soort;

b) het voederen van ander vee dan pelsdieren met keukenafval en etensresten of met voedermiddelen die keukenafval en etensresten bevatten of daarvan afkomstig zijn; en

c) het gebruik op weiden van andere biologische meststoffen en bodemverbeteraars dan mest.

2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, met inbegrip van bepalingen inzake controlemaatregelen, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2. Volgens dezelfde procedure kunnen, na raadpleging van het betrokken wetenschappelijke comité, afwijkingen van lid 1, onder a), worden toegestaan met betrekking tot vis en pelsdieren.

HOOFDSTUK V

AFWIJKINGEN

Artikel 23

Afwijkingen met betrekking tot het gebruik van dierlijke bijproducten

1. De lidstaten kunnen, op voorwaarde dat toezicht wordt gehouden door de bevoegde autoriteiten, toestemming verlenen om:

a) dierlijke bijproducten te gebruiken voor diagnose, onderwijs en onderzoek; en

b) dierlijke bijproducten te gebruiken voor taxidermie in technische bedrijven die hiertoe overeenkomstig artikel 18 zijn erkend.

2. a) De lidstaten kunnen eveneens toestemming verlenen voor het gebruik van de onder b) genoemde dierlijke bijproducten voor het voederen van de onder c) genoemde dieren, op voorwaarde dat er toezicht wordt gehouden door de bevoegde autoriteiten en de in bijlage IX vastgestelde eisen worden nageleefd.

b) De onder a) bedoelde dierlijke bijproducten zijn:

i) categorie 2-materiaal dat afkomstig is van dieren die niet zijn gedood of gestorven in verband met de aanwezigheid of vermoede aanwezigheid van een op mens of dier overdraagbare ziekte, en

ii) categorie 3-materiaal genoemd in artikel 6, lid 1, onder a) tot en met j), en, onder voorbehoud van artikel 22, in artikel 6, lid 1, onder l).

c) De onder a) bedoelde dieren zijn:

i) dieren in dierentuinen,

ii) circusdieren,

iii) andere reptielen en roofvogels dan dieren in dierentuinen of circussen,

iv) pelsdieren,

v) wilde dieren waarvan het vlees niet voor menselijke consumptie bestemd is,

vi) honden in erkende kennels of honden voor de drijfjacht die deel uitmaken van een erkende jachthondenmeute, en

vii) maden voor gebruik als visaas.

d) Bovendien mogen de lidstaten, onder toezicht van de bevoegde autoriteiten, het gebruik van het in artikel 4, lid 1, punt b), onder ii), bedoelde categorie 1-materiaal toestaan voor het voederen van met uitsterven bedreigde of beschermde aasetende vogelsoorten overeenkomstig de volgens de procedure van artikel 33, lid 2, vastgestelde voorschriften na raadpleging van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid.

3. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van:

a) het gebruik dat wordt gemaakt van de in lid 2 bedoelde afwijkingen; en

b) de controlemaatregelen die worden ingevoerd om te waarborgen dat de betrokken dierlijke bijproducten uitsluitend worden gebruikt voor het toegestane doel.

4. Iedere lidstaat stelt een lijst samen van krachtens lid 2, letter c), onder iv), vi) en vii), gemachtigde en geregistreerde gebruikers en verzamelcentra op zijn grondgebied. Iedere gebruiker en ieder verzamelcentrum krijgt een officieel nummer met het oog op inspectie en om de oorsprong van de betrokken producten te kunnen traceren.

Het toezicht op de bedrijfsruimten van de in de vorige alinea genoemde gebruikers en verzamelcentra wordt verricht door de bevoegde autoriteit, die te allen tijde vrije toegang heeft tot alle delen van de ruimten, teneinde de naleving van de bepalingen in lid 2 te waarborgen.

Indien uit de inspectie blijkt dat niet aan die bepalingen wordt voldaan, neemt de bevoegde autoriteit passende maatregelen.

5. Volgens de procedure van artikel 33, lid 2, kunnen uitvoeringsbepalingen inzake controlemaatregelen worden vastgesteld.

Artikel 24

Afwijkingen met betrekking tot de verwijdering van dierlijke bijproducten

1. Indien nodig kan de bevoegde autoriteit besluiten dat:

a) dode gezelschapsdieren rechtstreeks als afval mogen worden verwijderd door begraving;

b) de volgende dierlijke bijproducten in een afgelegen gebied als afval mogen worden verwijderd door verbranding of begraving ter plaatse:

i) het in artikel 4, lid 1, punt b), onder ii), bedoelde categorie 1-materiaal,

ii) categorie 2-materiaal, en

iii) categorie 3-materiaal; en

c) dierlijke bijproducten als afval mogen worden verwijderd door verbranding of begraving ter plaatse in geval van het uitbreken van een in lijst A van het Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten (OIE) genoemde ziekte, indien de bevoegde autoriteit vervoer naar de dichtstbijzijnde verbrandings- of verwerkingsinstallatie afwijst wegens het gevaar voor verbreiding van de gezondheidsrisico's of omdat de capaciteit van die installaties ontoereikend is, doordat er een epizoötie uitgebroken is, die zich wijd verbreid heeft.

2. Er mogen geen afwijkingen worden toegestaan voor het in artikel 4, lid 1, punt a), onder i), bedoelde categorie 1-materiaal.

3. Met betrekking tot het in artikel 4, lid 1, punt b), onder ii), bedoelde categorie 1-materiaal mag verbranding of begraving overeenkomstig lid 1, punt b) of c), alleen plaatsvinden indien de bevoegde autoriteit toestemming geeft en toezicht houdt op de gebruikte methode en ervan overtuigd is dat ieder risico van overbrenging van een TSE is uitgesloten.

4. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van:

a) het gebruik dat zij maken van de door lid 1, punt b), geboden mogelijkheden met betrekking tot categorie 1- en categorie 2-materiaal; en

b) de gebieden die zij met het oog op de toepassing van lid 1, onder b), indelen als afgelegen gebied en de redenen voor die indeling.

5. De bevoegde autoriteit neemt de nodige maatregelen om

a) ervoor te zorgen dat het verbranden of begraven van dierlijke bijproducten geen gevaar oplevert voor de gezondheid van mens of dier, en

b) het sluikstorten, dumpen of ongecontroleerd verwijderen van dierlijke bijproducten te voorkomen.

6. Volgens de procedure van artikel 33, lid 2, kunnen uitvoeringsbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld.

HOOFDSTUK VI

CONTROLES EN INSPECTIES

Artikel 25

Interne controles

1. Exploitanten en eigenaars van intermediaire bedrijven en verwerkingsbedrijven, dan wel hun vertegenwoordigers, nemen alle nodige maatregelen om aan de bepalingen van deze verordening te voldoen. Zij dragen zorg voor de invoering, de uitvoering en de handhaving van een permanente procedure, ontwikkeld volgens de beginselen van het systeem van risicoanalyse en kritische controlepunten (HACCP). Zij moeten met name:

a) de kritische controlepunten in de bedrijven bepalen en controleren;

b) methoden voor monitoring en controle van dergelijke kritische controlepunten invoeren en toepassen;

c) in het geval van een verwerkingsbedrijf representatieve monsters nemen om te controleren:

i) voor iedere verwerkte partij, of aan de in deze verordening vastgestelde productnormen is voldaan, en

ii) of de volgens de communautaire wetgeving maximaal toegestane niveaus voor fysisch-chemische residuen niet zijn overschreden;

d) de resultaten van de onder b) en c) bedoelde controles en tests registreren en gedurende ten minste twee jaar bewaren, zodat zij aan de bevoegde autoriteiten kunnen worden overgelegd;

e) een systeem invoeren dat de traceerbaarheid van iedere verzonden partij waarborgt.

2. Wanneer de resultaten van een test op monsters die zijn genomen op grond van lid 1, onder c), niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van deze verordening, dient de exploitant van het verwerkingsbedrijf:

a) de bevoegde autoriteit onverwijld alle gegevens mee te delen over de aard van het monster en de partij waaruit het afkomstig is;

b) te bepalen als gevolg van welke oorzaak/oorzaken niet aan de voorschriften is voldaan;

c) de besmette partij onder toezicht van de bevoegde autoriteit opnieuw te verwerken of te verwijderen;

d) ervoor te zorgen dat besmet of vermoedelijk besmet materiaal het bedrijf niet verlaat voordat het onder toezicht van de bevoegde autoriteit opnieuw is verwerkt en er opnieuw officieel monsters zijn genomen teneinde te voldoen aan de normen die in deze verordening zijn vastgesteld, tenzij het is bestemd voor verwijdering;

e) de frequentie van de bemonstering en de controles op de productie op te voeren;

f) de voor het monster van het eindproduct relevante administratie over de dierlijke bijproducten te onderzoeken; en

g) het bedrijf op de juiste wijze te ontsmetten en te reinigen.

3. Er kunnen uitvoeringsbepalingen voor dit artikel, met inbegrip van bepalingen inzake de frequentie van controles en de referentiemethoden voor de microbiologisch analyses, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

Artikel 26

Officiële controles en lijsten van erkende bedrijven

1. De bevoegde autoriteit voert op gezette tijden inspecties en toezicht uit in de overeenkomstig deze verordening erkende bedrijven. De inspecties en het toezicht in verwerkingsbedrijven worden uitgevoerd overeenkomstig bijlage V, hoofdstuk IV.

2. De frequentie van de inspecties en het toezicht is afhankelijk van de grootte van het bedrijf, het type van de vervaardigde producten, de risicobeoordeling en de garanties die worden geboden volgens de beginselen van het systeem van risicoanalyse en kritische controlepunten (HACCP).

3. Indien uit de inspectie door de bevoegde autoriteit blijkt dat aan één of meer van de bepalingen van deze verordening niet wordt voldaan, neemt de bevoegde autoriteit passende maatregelen.

4. Iedere lidstaat stelt een lijst op van de overeenkomstig deze verordening erkende bedrijven op zijn grondgebied. Aan elk bedrijf wordt een officieel nummer toegekend dat de aard van de activiteiten van het bedrijf aangeeft. De lidstaten zenden deze lijst en de bijwerkingen ervan aan de Commissie en aan de andere lidstaten.

5. Er kunnen uitvoeringsbepalingen voor dit artikel, met inbegrip van bepalingen inzake de frequentie van controles en de referentiemethoden voor de microbiologische analyses, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

HOOFDSTUK VII

COMMUNAUTAIRE CONTROLES

Artikel 27

Communautaire controles in de lidstaten

1. Deskundigen van de Commissie kunnen, voorzover dat voor een uniforme toepassing van deze verordening noodzakelijk is, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten controles ter plaatse uitvoeren. De lidstaat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, verleent de deskundigen alle nodige bijstand bij het uitvoeren van hun taken. De Commissie stelt de bevoegde autoriteit in kennis van het resultaat van de verrichte controles.

2. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel, met name die welke betrekking hebben op de wijze van samenwerking met de nationale bevoegde autoriteiten, worden volgens de procedure van artikel 33, lid 2, vastgesteld.

HOOFDSTUK VIII

BEPALINGEN BETREFFENDE DE INVOER EN DE DOORVOER VAN BEPAALDE DIERLIJKE BIJPRODUCTEN EN DAARVAN AFGELEIDE PRODUCTEN

Artikel 28

Algemene bepalingen

De bepalingen die van toepassing zijn op de invoer uit derde landen van producten zoals bedoeld in de bijlagen VII en VIII mogen niet gunstiger of minder gunstig zijn dan de bepalingen die van toepassing zijn op de productie en het in de handel brengen van de betrokken producten in de Gemeenschap.

De invoer uit derde landen van voeder voor gezelschapsdieren en grondstoffen voor voeder van gezelschapsdieren, afkomstig van dieren die zijn behandeld met bepaalde krachtens Richtlijn 96/22/EG verboden stoffen, kan evenwel worden toegestaan, mits de betrokken grondstoffen permanent zijn gemerkt en met inachtneming van de bijzondere eisen die zijn vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

Artikel 29

Verbodsbepalingen en naleving van communautaire bepalingen

1. De invoer en de doorvoer van dierlijke bijproducten en verwerkte producten anders dan overeenkomstig deze verordening is verboden.

2. De invoer in en de doorvoer door de Gemeenschap van de in de bijlagen VII en VIII bedoelde producten mogen alleen plaatsvinden wanneer dergelijke producten voldoen aan de bepalingen die zijn vastgesteld in de leden 3 tot en met 6.

3. De in de bijlagen VII en VIII bedoelde producten moeten, tenzij in deze bijlagen iets anders is bepaald, afkomstig zijn uit een derde land of een deel van een derde land dat voorkomt op een lijst die volgens de procedure van artikel 33, lid 2, wordt opgesteld en bijgewerkt.

De opgestelde lijst mag worden gecombineerd met andere lijsten die met het oog op de volksgezondheid en de gezondheid van dieren zijn opgesteld.

Bij het opstellen van deze lijst moet in het bijzonder rekening worden gehouden met:

a) de wetgeving van het derde land;

b) de organisatie van de bevoegde autoriteit en haar inspectiediensten in het derde land, de bevoegdheden van deze diensten, het toezicht op deze diensten en hun mogelijkheden om de toepassing van hun wetgeving doeltreffend te controleren;

c) de gezondheidsvoorschriften voor het produceren, vervaardigen, hanteren, opslaan en verzenden van producten van dierlijke oorsprong die voor de Gemeenschap bestemd zijn;

d) de waarborgen die het derde land kan geven met betrekking tot de naleving van de relevante gezondheidsvoorschriften;

e) de ervaring met het in de handel brengen van het product uit het derde land en de resultaten van invoercontroles;

f) de uitkomst van eventuele communautaire inspecties in het derde land;

g) de gezondheidsstatus van het vee, andere gedomesticeerde dieren en wilde dieren in het derde land, met name op het punt van exotische dierziekten en aspecten van de algemene gezondheidssituatie in het land die een gevaar kunnen vormen voor de volksgezondheid en de gezondheid van dieren in de Gemeenschap;

h) de regelmaat en snelheid waarmee het derde land informatie verschaft over infectieuze of besmettelijke dierziekten op zijn grondgebied, met name de ziekten die worden vermeld in lijst A en lijst B van het OIE of, in het geval van ziekten van aquacultuurdieren, de meldingsplichtige ziekten die worden genoemd in de Internationale Gezondheidscode voor aquatische dieren van het OIE;

i) de wetgeving in het derde land inzake de voorkoming en de bestrijding van infectieuze of besmettelijke dierziekten, alsmede de uitvoering ervan, met inbegrip van de bepalingen inzake de invoer uit andere landen.

4. De in de bijlagen VII en VIII bedoelde producten, met uitzondering van technische producten, moeten afkomstig zijn uit bedrijven die voorkomen op een lijst van de Gemeenschap die volgens de procedure van artikel 33, lid 2, is opgesteld aan de hand van een mededeling van de bevoegde autoriteiten van het derde land aan de Commissie, waarin wordt verklaard dat het bedrijf aan de bepalingen van de Gemeenschap voldoet en dat een officiële inspectiedienst in het derde land toezicht houdt op het bedrijf.

Goedgekeurde lijsten worden als volgt gewijzigd:

a) De Commissie stelt de lidstaten binnen vijf werkdagen na ontvangst van het voorstel in kennis van de door het betrokken derde land in de lijsten van bedrijven voorgestelde wijzigingen;

b) de lidstaten delen de Commissie binnen zeven werkdagen na ontvangst van de onder a) bedoelde voorgestelde wijzigingen in de lijsten van bedrijven schriftelijk hun opmerkingen mee;

c) wanneer ten minste één lidstaat schriftelijke opmerkingen maakt, stelt de Commissie de lidstaten binnen vijf werkdagen daarvan in kennis en zet zij het punt op de agenda van de volgende vergadering van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid;

d) wanneer de Commissie binnen de onder b) bedoelde termijn geen opmerkingen van de lidstaten ontvangt, worden de voorgestelde wijzigingen van de lijst geacht door de lidstaten te zijn aanvaard. De Commissie stelt de lidstaten binnen vijf werkdagen daarvan in kennis en na verloop van vijf werkdagen na de dag waarop de lidstaten deze kennisgeving hebben ontvangen, wordt de invoer van producten uit de betrokken bedrijven toegestaan.

5. De in bijlage VIII bedoelde technische producten moeten afkomstig zijn uit bedrijven die door de bevoegde autoriteiten van de derde landen zijn erkend en geregistreerd.

6. Zendingen van in de bijlagen VII en VIII bedoelde producten moeten, tenzij in deze bijlagen iets anders is bepaald, vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat van het model in bijlage X, waarin wordt verklaard dat de producten aan de in die bijlagen genoemde bepalingen voldoen en afkomstig zijn uit bedrijven waar volgens die bepalingen wordt gewerkt.

7. In afwachting van de opstelling van de in lid 4 bedoelde lijst en de aanneming van de in lid 6 bedoelde modellen van certificaten, mogen de lidstaten de in Richtlijn 97/78/EG bepaalde controles en de krachtens de bestaande nationale regelgeving vereiste certificaten handhaven.

Artikel 30

Gelijkwaardigheid

1. Volgens de procedure van artikel 33, lid 2, kan een besluit worden genomen waarin wordt erkend dat de gezondheidsmaatregelen die door een derde land, een groep derde landen of een deel van een derde land worden toegepast op de productie, de vervaardiging, het hanteren, de opslag en het vervoer van één of meer categorieën producten zoals bedoeld in de bijlagen VII en VIII, garanties bieden die gelijkwaardig zijn met de in de Gemeenschap geldende waarborgen, voorzover het derde land dit objectief kan aantonen.

In het besluit worden de eisen voor de invoer en/of de doorvoer van dierlijke bijproducten uit dat land, dat deel van een land of die groep landen genoemd.

2. De in lid 1 bedoelde eisen betreffen:

a) de aard en inhoud van het gezondheidscertificaat waarvan het product vergezeld moet gaan;

b) specifieke gezondheidseisen voor de invoer in en/of de doorvoer door de Gemeenschap; en

c) waar nodig procedures voor het opstellen en wijzigen van lijsten van gebieden of bedrijven van waaruit invoer en/of doorvoer toegestaan zijn.

3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

Artikel 31

Communautaire inspecties en audits

1. Deskundigen van de Commissie kunnen, waar nodig vergezeld van deskundigen uit de lidstaten, controles ter plaatse uitvoeren teneinde

a) de lijst van derde landen of delen daarvan op te stellen en de eisen voor invoer en/of doorvoer vast te stellen;

b) na te gaan of wordt gehandeld in overeenstemming met:

i) de eisen voor opneming in een communautaire lijst van derde landen,

ii) de eisen voor de invoer en/of doorvoer,

iii) de voorwaarden voor de erkenning van de gelijkwaardigheid van maatregelen,

iv) noodmaatregelen die in het kader van communautaire wetgeving worden toegepast.

De Commissie wijst de deskundigen uit de lidstaten aan die met deze controles worden belast.

2. De in lid 1 bedoelde controles worden uitgevoerd namens de Gemeenschap, die de kosten voor haar rekening neemt.

3. De frequentie van deze controles en de procedure daarvoor kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

4. Indien uit een in lid 1 bedoelde controle blijkt dat de gezondheidsvoorschriften in ernstige mate worden overtreden, verzoekt de Commissie onmiddellijk dat het derde land passende maatregelen neemt, of schorst zij de invoer van zendingen producten en brengt zij de lidstaten onverwijld op de hoogte.

HOOFDSTUK IX

SLOTBEPALINGEN

Artikel 32

Wijzigingen van bijlagen en overgangsmaatregelen

1. Na raadpleging van het betrokken wetenschappelijk comité over kwesties die van invloed kunnen zijn op de gezondheid van mens of dier, kunnen de bijlagen worden aangevuld of gewijzigd en kunnen passende overgangsmaatregelen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

2. Wanneer vóór de toepassing van deze verordening in de lidstaten passende controlesystemen voorhanden zijn, worden ten aanzien van het verbod op het vervoederen van keukenafval en etensresten van artikel 22 overgangsmaatregelen overeenkomstig lid 1 goedgekeurd, om het verdere gebruik van bepaalde soorten keukenafval en etensresten onder strikt gecontroleerde omstandigheden toe te staan voor een periode van maximaal vier jaar vanaf 1 november 2002. Deze maatregelen moeten ervoor zorgen dat er gedurende de overgangsperiode geen onnodig risico voor de volksgezondheid en de gezondheid van dieren bestaat.

Artikel 33

Regelgevingsprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit, van toepassing.

De in artikel 5, lid 6, van dat besluit bedoelde termijn wordt op 15 dagen vastgesteld.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 34

Raadpleging van wetenschappelijke comités

De betrokken wetenschappelijke comités worden geraadpleegd over alle aangelegenheden die onder het toepassingsgebied van deze verordening vallen en die voor de gezondheid van mens of dier gevolgen kunnen hebben.

Artikel 35

Nationale bepalingen

1. De lidstaten delen de Commissie de tekst mee van alle bepalingen van nationaal recht die zij vaststellen binnen de werkingssfeer van deze verordening.

2. In het bijzonder stellen de lidstaten de Commissie in kennis van de maatregelen die zijn genomen om aan deze verordening te voldoen, en wel binnen een jaar na de inwerkingtreding ervan. Op basis van de ontvangen informatie legt de Commissie het Europees Parlement en de Raad een verslag voor, dat, zo nodig, vergezeld gaat van passende wetgevingsvoorstellen.

3. De lidstaten mogen nationale voorschriften aannemen of handhaven die het gebruik van organische meststoffen en bodemverbeteraars verder beperken dan in deze verordening is voorzien, in afwachting van de aanneming van communautaire voorschriften voor het gebruik daarvan overeenkomstig artikel 20, lid 2. De lidstaten mogen nationale voorschriften aannemen of handhaven die het gebruik van van categorie 2-materiaal vervaardigde vetderivaten verder beperken dan in deze verordening is voorzien, in afwachting van de toevoeging, overeenkomstig artikel 32, aan bijlage VIII van communautaire voorschriften voor het gebruik daarvan.

Artikel 36

Financiële regelingen

De Commissie stelt een rapport op over de financiële regelingen in de lidstaten voor het verwerken, verzamelen, opslaan en verwijderen van dierlijke bijproducten; dit rapport gaat vergezeld van passende voorstellen.

Artikel 37

Intrekking

Richtlijn 90/667/EEG en de Beschikkingen 95/348/EG en 1999/534/EG worden zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening ingetrokken.

Verwijzingen naar Richtlijn 90/667/EEG gelden vanaf dan als verwijzingen naar de onderhavige verordening.

Artikel 38

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening wordt van toepassing zes maanden na de inwerkingtreding. Artikel 12, lid 2, is evenwel van toepassing als gepreciseerd in artikel 20 van Richtlijn 2000/76/EG en artikelen 22, lid 1, punt b) en 32 zijn van toepassing per 1 november 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Luxemburg, 3 oktober 2002.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

F. HANSEN

BIJLAGE I

SPECIFIEKE DEFINITIES

In deze verordening wordt verstaan onder:

1. producten van de bijenteelt: honing, bijenwas, koninginnengelei, propolis of pollen gebruikt in de bijenteelt;

2. partij: een eenheid productie — of een aantal tezamen opgeslagen eenheden — die in één bedrijf en met behulp van uniforme parameters is c.q. zijn vervaardigd en die kan c.q. kunnen worden geïdentificeerd met het oog op het terugroepen en opnieuw behandelen of verwijderen ervan, mocht uit tests blijken dat zulks noodzakelijk is;

3. biogasinstallatie: een installatie waarin onder anaërobe omstandigheden biologische afbraak van producten van dierlijke oorsprong plaatsvindt voor de productie en winning van biogas;

4. bloedproducten: producten afkomstig van bloed of bloedfracties, uitgezonderd bloedmeel, daaronder begrepen gedroogd/ingevroren/vloeibaar plasma, gedroogd volledig bloed, gedroogde/ingevroren/vloeibare rode bloedcellen of fracties daarvan en mengsels;

5. bloed: vers volledig bloed;

6. bloedmeel: producten verkregen uit de warmtebehandeling van bloed overeenkomstig bijlage VII, hoofdstuk II, en bestemd voor diervoeding of biologische meststoffen;

7. blikvoeder voor gezelschapsdieren: warmtebehandeld voeder voor gezelschapsdieren in een hermetisch gesloten recipiënt;

8. intermediair categorie 1- of categorie 2-bedrijf: een bedrijf waar niet-verwerkt categorie 1- of categorie 2-materiaal wordt gehanteerd en/of tijdelijk opgeslagen met het oog op verder vervoer naar de eindbestemming en waar bepaalde voorbereidende activiteiten, zoals het verwijderen van huiden en het verrichten van keuringen na de slacht, kunnen plaatsvinden;

9. categorie 1-verwerkingsbedrijf: een bedrijf waar categorie 1-materiaal wordt verwerkt voordat het definitief wordt verwijderd;

10. categorie 2-oleochemisch bedrijf: een bedrijf voor de verwerking van gesmolten vet dat overeenkomstig de eisen van bijlage VI, hoofdstuk III, is geproduceerd uit categorie 2-materiaal;

11. categorie 2-verwerkingsbedrijf: een bedrijf waar categorie 2-materiaal wordt verwerkt voordat het definitief wordt verwijderd, verder wordt verwerkt of wordt gebruikt;

12. intermediair categorie 3-bedrijf: een bedrijf waar niet-verwerkt categorie 3-materiaal wordt gesorteerd en/of versneden en/of gekoeld of diepgevroren in blokken en/of tijdelijk opgeslagen met het oog op verder vervoer naar de eindbestemming;

13. categorie 3-oleochemisch bedrijf: een bedrijf voor de verwerking van gesmolten vet dat is geproduceerd uit categorie 3-materiaal;

14. categorie 3-verwerkingsbedrijf: een bedrijf waar categorie 3-materiaal tot verwerkte dierlijke eiwitten en andere verwerkte producten wordt verwerkt die als voedermiddel gebruikt kunnen worden;

15. keukenafval en etensresten: alle voedselresten afkomstig van restaurants, cateringfaciliteiten en keukens, met inbegrip van centrale keukens en keukens van huishoudens;

16. meeverbrandingsinstallatie: inrichting voor afvalverwijdering zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 5, van Richtlijn 2000/76/EG;

17. meeverbranding: de verwijdering van dierlijke bijproducten of daarvan afgeleide producten in een meeverbrandingsinstallatie;

18. verzamelcentra: lokalen waar bepaalde dierlijke bijproducten worden verzameld en behandeld die bestemd zijn om te worden gebruikt voor het voederen van de in artikel 23, lid 2, onder c), genoemde dieren;

19. composteerinstallatie: een installatie waarin onder aërobe omstandigheden biologische afbraak van producten van dierlijke oorsprong plaatsvindt;

20. gistingsresiduen: residuen die het resultaat zijn van de verwerking van dierlijke bijproducten in een biogasinstallatie;

21. inhoud van het maagdarmkanaal: de inhoud van het maagdarmkanaal van zoogdieren en loopvogels, al dan niet gescheiden van het maagdarmkanaal;

22. hondenkluiven: ongelooide producten voor gezelschapsdieren om op te kauwen, vervaardigd van huiden van hoefdieren of ander dierlijk materiaal;

23. voedermiddel: voedermiddelen zoals gedefinieerd in Richtlijn 96/25/EG [1], voorzover die van dierlijke oorsprong zijn. Hieronder vallen verwerkte dierlijke eiwitten, bloedproducten, gesmolten vet, visolie, vetderivaten, gelatine en gehydrolyseerde eiwitten, dicalciumfosfaat, melk, producten op basis van melk en biest;

24. vismeel: verwerkte dierlijke eiwitten geproduceerd uit zeedieren, behalve zeezoogdieren;

25. pelsdieren: dieren die worden gehouden of gefokt voor de productie van bont en die niet worden gebruikt voor menselijke consumptie;

26. gelatine: al dan niet gelerend natuurlijk, oplosbaar eiwit, verkregen door de gedeeltelijke hydrolyse van collageen vervaardigd van beenderen, huiden en pezen van dieren (met inbegrip van vis en pluimvee);

27. kanen: het eiwit bevattende residu dat ontstaat bij het smelten van vet, na gedeeltelijke afscheiding van vet en water;

28. hermetisch gesloten recipiënt: een recipiënt die ontworpen en bedoeld is om ontoegankelijk te zijn voor micro-organismen;

29. huiden: alle huidweefsels en onderhuidse weefsels;

30. verbrandingsinstallatie met een hoge capaciteit: verbrandingsinstallatie die geen verbrandingsinstallatie met een lage capaciteit is;

31. gehydrolyseerde eiwitten: polypeptiden, peptiden en aminozuren en mengsels daarvan, verkregen door de hydrolyse van dierlijke bijproducten;

32. verbrandingsinstallatie: inrichting voor afvalverwijdering zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2000/76/EG;

33. verbranding: de verwijdering van dierlijke bijproducten of daarvan afgeleide producten in een verbrandingsinstallatie;

34. laboratoriumreagens: een verpakt product, klaar om door de eindgebruiker te worden gebruikt, dat een bloedproduct bevat en dat bestemd is om afzonderlijk of in combinatie als reagens of reagensproduct in een laboratorium te worden gebruikt;

35. stortplaats: afvalverwijderingsterrein zoals gedefinieerd in Richtlijn 1999/31/EG;

36. verbrandingsinstallatie met een lage capaciteit: een verbrandingsinstallatie met een capaciteit van minder dan 50 kg dierlijke bijproducten per uur;

37. mest: uitwerpselen en/of urine van vee, met of zonder strooisel, en guano;

38. biologische meststoffen en bodemverbeteraars: materiaal van dierlijke oorsprong dat afzonderlijk of in combinatie wordt gebruikt om de voeding van planten, de fysische en chemische eigenschappen en de biologische activiteit van de bodem op peil te houden of te verbeteren; hiertoe kunnen ook mest, de inhoud van het maagdarmkanaal, compost en gistingsresiduen behoren;

39. weiden: met gras of andere weidegewassen bedekt land dat door vee wordt begraasd;

40. bedrijf voor de productie van voeder voor gezelschapsdieren: een bedrijf waar voeder voor gezelschapsdieren of hondenkluiven worden geproduceerd en waar bepaalde dierlijke bijproducten worden gebruikt bij de productie van dergelijk voer of dergelijke kluiven;

[1] Richtlijn 96/25/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verkeer van voedermiddelen, tot wijziging van de Richtlijnen 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG en 93/47/EEG en tot intrekking van Richtlijn 77/101/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 35). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/46/EG (PB L 234 van 1.9.2001, blz. 55).

41. voeder voor gezelschapsdieren: voeder voor gezelschapsdieren dat categorie 3-materiaal bevat;

42. verwerkte dierlijke eiwitten: dierlijke eiwitten die volledig zijn verkregen uit categorie 3-materiaal en die in overeenstemming met deze verordening zijn behandeld om ze geschikt te maken voor rechtstreeks gebruik als voedermiddel of om anderszins gebruikt te worden in diervoeder, voeder voor gezelschapsdieren daaronder begrepen, of in biologische meststoffen of bodemverbeteraars; hieronder vallen niet bloedproducten, melk, producten op basis van melk, biest, gelatine, gehydrolyseerde eiwitten en dicalciumfosfaat;

43. verwerkt voeder voor gezelschapsdieren: voeder voor gezelschapsdieren, niet zijnde rauw voeder voor gezelschapsdieren, dat een behandeling heeft ondergaan overeenkomstig de eisen in bijlage VIII;

44. verwerkte producten: dierlijke bijproducten die een van de verwerkingsmethoden of een andere behandeling volgens de eisen van bijlage VII of VIII ondergaan hebben;

45. verwerkingsmethoden: de in bijlage V, hoofdstuk III, vermelde methoden;

46. verwerkingsbedrijf: een bedrijf waar dierlijke bijproducten worden verwerkt;

47. in-vitrodiagnosticum: een verpakt product, klaar om door de eindgebruiker te worden gebruikt, dat een bloedproduct bevat en dat afzonderlijk of in combinatie wordt gebruikt als reagens, reagensproduct, kaliber, kit of anderszins en bestemd is om in vitro te worden gebruikt bij onderzoek van monsters van menselijke of dierlijke oorsprong, behalve bij het afstaan van organen en bloed, met als enige of belangrijkste doel de diagnose van een fysiologische toestand, een gezondheidstoestand, een ziekte of een genetische anomalie of om de veiligheid en de compatibiliteit met reagentia te bepalen;

48. rauw voeder voor gezelschapsdieren: voeder voor gezelschapsdieren dat geen andere behandeling heeft ondergaan dan koelen, vriezen of snelvriezen om de conservering te waarborgen;

49. afgelegen gebieden: gebieden waar de dierenpopulatie zo klein is en de voorzieningen zo ver verwijderd zijn dat de regelingen die getroffen moeten worden voor het verzamelen en vervoeren, in vergelijking met het ter plaatse verwijderen, onaanvaardbaar hoog zouden zijn;

50. gesmolten vet: vet ontstaan bij de verwerking van categorie 2- of categorie 3-materiaal;

51. opslagbedrijf: een bedrijf, met uitzondering van de onder Richtlijn 95/69/EG [1] vallende bedrijven en tussenpersonen, waar verwerkte producten tijdelijk worden opgeslagen voordat zij voor hun einddoel worden gebruikt of definitief worden verwijderd;

52. looiing: het verharden van huiden door middel van plantaardige looimiddelen, chroomzouten of andere stoffen zoals aluminiumzouten, ferrizouten, kiezelzouten, aldehyden en chinonen of andere synthetische verhardingsstoffen;

53. technisch bedrijf: een bedrijf waar dierlijke bijproducten worden gebruikt voor de vervaardiging van technische producten;

54. technische producten: rechtstreeks van bepaalde dierlijke bijproducten vervaardigde producten die niet voor menselijke consumptie of diervoeding bestemd zijn, zoals gelooide en behandelde huiden, jachttrofeeën, bewerkte wol, haar, varkenshaar, veren en delen van veren, serum van paardachtigen, bloedproducten, farmaceutische producten, medische hulpmiddelen, cosmetische producten, beenderproducten voor porselein, gelatine en lijm, biologische meststoffen, bodemverbeteraars, gesmolten vet, vetderivaten, verwerkte mest en melk en producten op basis van melk;

55. onbewerkte veren en delen van veren: veren en delen van veren die niet zijn behandeld met stomende waterdamp of op een andere wijze die de overdracht van ziekteverwekkers uitsluit;

56. onbewerkte wol: schapenwol die niet machinaal is gewassen of via looiing is verkregen;

57. onbewerkt haar: haar van herkauwers dat niet machinaal is gewassen of via looiing is verkregen;

58. onbewerkt varkenshaar: varkenshaar dat niet machinaal is gewassen of via looiing is verkregen.

---

[1] Richtlijn 95/69/EG van de Raad van 22 december 1995 houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen voor de erkenning en de registratie van bedrijven en tussenpersonen in de sector diervoeding en tot wijziging van de Richtlijnen 70/524/EEG, 74/63/EEG, 79/373/EEG en 82/417/EEG (PB L 332 van 30.12.1995, blz. 15). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/29/EG (PB L 115 van 4.5.1999, blz. 32).

BIJLAGE II

HYGIËNE-EISEN VOOR HET VERZAMELEN EN VERVOEREN VAN DIERLIJKE BIJPRODUCTEN EN VERWERKTE PRODUCTEN

HOOFDSTUK I

Identificatie

1. Alle nodige maatregelen moeten worden getroffen om ervoor te zorgen dat

   a) categorie 1-, categorie 2- en categorie 3-materiaal tijdens het verzamelen en vervoeren ervan gescheiden en identificeerbaar zijn en blijven; en

   b) verwerkte producten tijdens het vervoer gescheiden en identificeerbaar zijn en blijven.

2. Gedurende het vervoer moet op de voertuigen, recipiënten, dozen of andere verpakkingen een etiket bevestigd worden, waarop duidelijk wordt aangegeven:

   a) de categorie dierlijke bijproducten of, voor verwerkte producten, de categorie dierlijke bijproducten waarvan de verwerkte producten zijn afgeleid; en

   b) i) voor categorie 3-materiaal, de woorden „niet voor menselijke consumptie";

      ii) voor categorie 2-materiaal, met uitzondering van mest en de inhoud van het maagdarmkanaal, en daarvan afgeleide verwerkte producten, de woorden „niet voor dierlijke consumptie"; of

      iii) voor categorie 1-materiaal en daarvan afgeleide verwerkte producten, de woorden „uitsluitend geschikt voor verwijdering".

HOOFDSTUK II

Voertuigen en recipiënten

1. Dierlijke bijproducten en verwerkte producten moeten worden verzameld en vervoerd in gesloten nieuwe verpakkingen of afgedekte lekvrije recipiënten of voertuigen.

2. Voertuigen en recipiënten die opnieuw gebruikt kunnen worden, en alle opnieuw te gebruiken uitrusting of apparatuur die in contact komen met dierlijke bijproducten of verwerkte producten, moeten:

   a) na elk gebruik gereinigd, gewassen en ontsmet worden;

   b) schoon worden gehouden; en

   c) schoon en droog zijn voor gebruik.

3. Recipiënten die opnieuw gebruikt kunnen worden, moeten specifiek bestemd worden voor het vervoer van een bepaald product, voorzover dat nodig is om kruisbesmetting te voorkomen.

HOOFDSTUK III

Handelsdocumenten en gezondheidscertificaten

1. Dierlijke bijproducten en verwerkte producten moeten tijdens het vervoer vergezeld gaan van een handelsdocument of, wanneer deze verordening dat voorschrijft, een gezondheidscertificaat.

2. Op het handelsdocument moeten de volgende gegevens worden vermeld:

   a) de datum waarop het materiaal op het bedrijf is opgehaald;

   b) de omschrijving van het materiaal, met inbegrip van de in hoofdstuk I bedoelde gegevens, de diersoort van het categorie 3-materiaal en de daarvan afgeleide producten die voor voedermiddelen bestemd zijn, en, indien van toepassing, het oormerknummer;

   c) de hoeveelheid materiaal;

   d) de plaats van herkomst van het materiaal;

   e) de naam en het adres van de vervoerder;

   f) de naam en het adres van de ontvanger en, indien van toepassing, het erkenningsnummer; en

g) zo nodig,

i) het erkenningsnummer van het bedrijf van herkomst, en

ii) de aard en de methoden van de behandeling.

3. Dit handelsdocument moet ten minste in drievoud worden opgemaakt (een origineel en twee afschriften). Het origineel gaat samen met de zending naar de eindbestemming. De ontvanger moet het bewaren. De producent en de vervoerder bewaren ieder een afschrift.

4. Voor het handelsdocument kan een model worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

5. Gezondheidscertificaten moeten door de bevoegde autoriteit afgegeven en ondertekend worden.

HOOFDSTUK IV

Administratie

De in artikel 9 bedoelde administratie moet de volgende in hoofdstuk III, punt 2, bedoelde gegevens bevatten:

a) de onder b) en c) bedoelde informatie; en

b) voor de administratie die bijgehouden wordt door een persoon die dierlijke bijproducten verzendt, de onder a), e) en, indien bekend, onder f) bedoelde informatie; of

c) voor de administratie die bijgehouden wordt door een persoon die dierlijke bijproducten vervoert, de onder a), d) en f) bedoelde informatie; of

d) voor de administratie die bijgehouden wordt door een persoon die dierlijke bijproducten ontvangt, de datum van ontvangst en de onder d) en e) bedoelde informatie.

HOOFDSTUK V

Bewaren van documenten

Het in hoofdstuk III bedoelde handelsdocument en gezondheidscertificaat en de in hoofdstuk IV bedoelde administratie worden ten minste twee jaar bewaard, zodat zij aan de bevoegde autoriteit kunnen worden voorgelegd.

HOOFDSTUK VI

Temperatuurvoorschriften

1. Dierlijke bijproducten moeten tijdens het vervoer op een passende temperatuur gehouden worden, zodat er geen gevaar voor de gezondheid van mens of dier ontstaat.

2. Onverwerkt categorie 3-materiaal dat bestemd is voor de productie van voedermiddelen of voeders voor gezelschapsdieren moet gekoeld of ingevroren vervoerd worden, tenzij het binnen 24 uur na vertrek verwerkt wordt.

3. De koelwagens die voor het vervoer gebruikt worden, moeten zo ontworpen zijn dat gedurende de gehele vervoersperiode de temperatuur op een passend niveau kan worden gehandhaafd.

HOOFDSTUK VII

Specifieke regels voor de doorvoer

Voor de doorvoer van dierlijke bijproducten en verwerkte producten moet voldaan worden aan de eisen van de hoofdstukken I, II, III en VI.

HOOFDSTUK VIII

Controlemaatregelen

De bevoegde autoriteit treft de nodige maatregelen om het verzamelen, het vervoer, het gebruik en de verwijdering van dierlijke bijproducten en verwerkte producten te controleren, onder meer door na te gaan of de vereiste administratie en documenten worden bijgehouden en, indien deze verordening dat voorschrijft of de bevoegde autoriteit dat nodig acht, door zegels aan te brengen.

Wanneer de bevoegde autoriteit een zegel aanbrengt op een zending dierlijke bijproducten of verwerkte producten, moet de bevoegde autoriteit van de plaats van bestemming daarover worden ingelicht.

BIJLAGE III

HYGIËNE-EISEN VOOR INTERMEDIAIRE BEDRIJVEN EN OPSLAGBEDRIJVEN

HOOFDSTUK I

Erkenningseisen voor intermediaire bedrijven

1. Bedrijfsruimten en voorzieningen moeten minstens aan de volgende eisen voldoen:

   a) de bedrijfsruimten moeten adequaat gescheiden zijn van de openbare weg en van andere bedrijfsruimten zoals slachthuizen. De ligging van de installaties moet waarborgen dat categorie 1- en categorie 2-materiaal vanaf de ontvangst tot de verzending volledig gescheiden blijven van categorie 3-materiaal;

   b) het bedrijf moet een overdekte ruimte hebben voor de levering van dierlijke bijproducten;

   c) het bedrijf moet zo gebouwd zijn dat het eenvoudig kan worden gereinigd en ontsmet. Vloeren moeten zo aangelegd zijn dat vloeistoffen gemakkelijk wegvloeien;

   d) het bedrijf moet voorzien zijn van adequate toiletten, kleedlokalen en wastafels voor het personeel;

   e) het bedrijf moet voorzien zijn van adequate voorzieningen ter bescherming tegen schadelijke dieren zoals insecten, knaagdieren en vogels;

   f) het bedrijf moet voorzien zijn van een afvalwaterlozingssysteem dat voldoet aan de hygiëne-eisen;

   g) waar zulks vereist is om de doelstellingen van deze verordening te bereiken, dienen bedrijven over passende opslagfaciliteiten met regelbare temperatuur en voldoende capaciteit te beschikken waarin dierlijke bijproducten op passende temperaturen bewaard kunnen worden en die zo ontworpen zijn dat deze temperaturen gecontroleerd en geregistreerd kunnen worden.

2. Het bedrijf moet beschikken over adequate voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van de (open of afsluitbare) recipiënten waarin dierlijke bijproducten worden geleverd, en van de voertuigen, met uitzondering van schepen, waarin ze worden vervoerd. Er moet worden gezorgd voor adequate voorzieningen voor het ontsmetten van de wielen van de voertuigen.

HOOFDSTUK II

Algemene hygiëne-eisen

A. *Intermediaire bedrijven voor categorie 3-materiaal*

1. Het bedrijf mag geen andere activiteiten uitvoeren dan het importeren, verzamelen, sorteren, uitsnijden, koelen, in blokken invriezen, tijdelijk opslaan en verzenden van categorie 3-materiaal.

2. Het sorteren van categorie 3-materiaal moet zo gebeuren dat elk gevaar voor verspreiding van dierziekten wordt voorkomen.

3. Tijdens het sorteren en gedurende de opslag moet het categorie 3-materiaal te allen tijde gescheiden van andere goederen dan ander categorie 3-materiaal worden gehanteerd en opgeslagen, en wel zo dat elke verspreiding van ziekteverwekkers wordt voorkomen en artikel 22 nageleefd wordt.

4. Categorie 3-materiaal moet adequaat worden opgeslagen — en indien nodig worden gekoeld of ingevroren — totdat het verder wordt verzonden.

5. Verpakkingsmateriaal moet worden verbrand of op een andere wijze worden verwijderd volgens de instructies van de bevoegde autoriteit.

B. *Intermediaire bedrijven voor categorie 1- of categorie 2-materiaal*

6. Het bedrijf mag geen andere activiteiten uitvoeren dan het verzamelen, het hanteren, de tijdelijke opslag en het verzenden van categorie 1- of categorie 2-materiaal.

7. Het sorteren van categorie 1- of categorie 2-materiaal moet zo gebeuren dat elk gevaar voor verspreiding van dierziekten wordt voorkomen.

8. Gedurende de opslag moet het categorie 1- of categorie 2-materiaal gescheiden van andere goederen worden gehanteerd en opgeslagen, en wel zo dat elke verspreiding van ziekteverwekkers wordt voorkomen.

9. Categorie 1- of categorie 2-materiaal moet adequaat, mede op de juiste temperatuur, worden opgeslagen totdat het verder wordt verzonden.

10. Verpakkingsmateriaal moet worden verbrand of op andere wijze worden verwijderd volgens de instructies van de bevoegde autoriteit.

11. Afvalwater moet — voorzover dat praktisch uitvoerbaar is — zo worden behandeld dat er geen ziekteverwekkers meer aanwezig zijn. Specifieke eisen voor de behandeling van afvalwater van intermediaire bedrijven voor categorie 1- of categorie 2-materiaal kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

HOOFDSTUK III

Erkenningseisen voor opslagbedrijven

Bedrijfsruimten en voorzieningen moeten minstens aan de volgende eisen voldoen:

1. Bedrijfsruimten waarin verwerkte producten die afgeleid zijn van categorie 3-materiaal worden opgeslagen, mogen zich niet op dezelfde plaats bevinden als bedrijfsruimten waarin verwerkte producten die afgeleid zijn van categorie 1- of categorie 2-materiaal worden opgeslagen, tenzij zulks in volledig gescheiden gebouwen gebeurt.

2. Het bedrijf moet

   a) een overdekte ruimte hebben voor de levering van de dierlijke bijproducten;

   b) zo gebouwd zijn dat het eenvoudig kan worden gereinigd en ontsmet. Vloeren moeten zo aangelegd zijn dat vloeistoffen gemakkelijk wegvloeien;

   c) voorzien zijn van adequate toiletten, kleedlokalen en wastafels voor het personeel; en

   d) voorzien zijn van adequate voorzieningen ter bescherming tegen schadelijke dieren zoals insecten, knaagdieren en vogels.

3. Het bedrijf moet beschikken over adequate voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van de (open of afsluitbare) recipiënten waarin de producten worden geleverd, en van de voertuigen, met uitzondering van schepen, waarin ze worden vervoerd. Er moet worden gezorgd voor adequate voorzieningen voor het ontsmetten van de wielen van de voertuigen.

4. De producten moeten adequaat worden opgeslagen totdat ze verder worden verzonden.

BIJLAGE IV

VOORSCHRIFTEN VOOR VERBRANDINGS- EN MEEVERBRANDINGSINSTALLATIES WAAROP RICHTLIJN 2000/76/EG NIET VAN TOEPASSING IS

HOOFDSTUK I

Algemene voorwaarden

1. Verbrandings- of meeverbrandingsinstallaties moeten zodanig ontworpen en uitgerust zijn en geëxploiteerd worden dat aan de voorschriften van deze verordening wordt voldaan.

2. De exploitant van de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie moet in samenhang met de inontvangstneming van dierlijke bijproducten alle nodige voorzorgsmaatregelen treffen om directe risico's voor de gezondheid van mens of dier te voorkomen of, voorzover dat praktisch haalbaar is, te beperken.

HOOFDSTUK II

Exploitatievoorwaarden

3. Verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties moeten zodanig ontworpen, uitgerust en gebouwd zijn en geëxploiteerd worden dat, zelfs in de meest ongunstige omstandigheden, het bij het proces ontstane gas op beheerste en homogene wijze wordt verhit tot een temperatuur van 850 °C, gemeten gedurende twee seconden dichtbij de binnenwand of op een door de bevoegde autoriteit toegestaan ander representatief punt van de verbrandingskamer.

4. Elke verbrandingsstraat van installaties met een hoge capaciteit moet worden uitgerust met ten minste één hulpbrander. Deze brander moet automatisch worden ingeschakeld wanneer de temperatuur van de verbrandingsgassen na de laatste toevoer van verbrandingslucht tot onder 850 °C zakt. Hij moet ook tijdens de inwerkingstelling en de stillegging van de installatie worden gebruikt teneinde ervoor te zorgen dat de temperatuur van 850 °C gedurende bedoelde werkzaamheden steeds wordt gehandhaafd zolang zich onverbrand materiaal in de verbrandingskamer bevindt.

5. Verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties met een hoge capaciteit moeten beschikken over en gebruikmaken van een automatisch systeem ter voorkoming dat dierlijke bijproducten worden toegevoerd:

   a) bij het in werking stellen, totdat de vereiste verbrandingstemperatuur van 850 °C is bereikt; en

   b) wanneer de vereiste verbrandingstemperatuur van 850 °C niet gehandhaafd blijft.

6. Dierlijke bijproducten moeten, indien mogelijk, direct in de oven worden geplaatst, zonder rechtstreeks te worden aangeraakt.

HOOFDSTUK III

Afvalwater

7. De locaties van verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties, met de bijbehorende terreinen voor de opslag van dierlijke bijproducten, moeten zodanig ontworpen zijn dat het ongeoorloofd en accidenteel vrijkomen van verontreinigende stoffen in de bodem of in oppervlakte- en grondwater overeenkomstig de bepalingen van de toepasselijke communautaire wetgeving wordt voorkomen. Bovendien moet worden voorzien in opvangcapaciteit voor van het terrein van de verbrandingsinstallatie wegvloeiend verontreinigd regenwater en voor verontreinigd water dat afkomstig is van overlopen of brandbestrijding.

8. De opvangcapaciteit dient zodanig te zijn dat dit water, alvorens het wordt geloosd, zo nodig getest en gezuiverd kan worden.

HOOFDSTUK IV

Residuen

9. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder residu verstaan een vloeibaar of vast materiaal dat vrijkomt bij verbranding of meeverbranding, afvalwaterbehandeling of andere processen in de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie. Daaronder begrepen zijn bodemas, slakken, vliegas en ketelas.

10. Het ontstaan van residuen bij de exploitatie van de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie en de schadelijkheid daarvan moet tot een minimum worden beperkt. De residuen worden overeenkomstig de toepasselijke communautaire wetgeving, in voorkomend geval, in de installatie zelf of daarbuiten gerecycleerd.

11. Vervoer en tussentijdse opslag van droge residuen in de vorm van stof geschieden op een zodanige wijze dat verspreiding in het milieu voorkomen wordt, bijvoorbeeld in gesloten houders.

HOOFDSTUK V

Temperatuurmeting

12. Er moet gebruikgemaakt worden van technieken ter bewaking van de parameters en omstandigheden die relevant zijn voor het verbrandings- of meeverbrandingsproces. Verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties met een hoge capaciteit moeten beschikken over en gebruikmaken van temperatuurmetingsapparatuur.

13. De door de bevoegde autoriteit verleende erkenning dient of de daaraan gehechte voorwaarden dienen temperatuurmeetvoorschriften te bevatten.

14. Gecontroleerd wordt of alle automatische bewakingsapparatuur naar behoren is geïnstalleerd en functioneert; jaarlijks wordt een verificatietest uitgevoerd. Ten minste om de drie jaar moet er worden geijkt door middel van parallelmetingen overeenkomstig de referentiemethoden.

15. De temperatuurmeetresultaten moeten op passende wijze worden geregistreerd en gepresenteerd, zodat de bevoegde autoriteit volgens door haar vast te stellen procedures kan controleren of de in deze verordening vervatte exploitatievoorwaarden worden nageleefd.

HOOFDSTUK VI

Abnormaal functioneren

16. In geval van een defect of abnormale exploitatieomstandigheden vermindert de exploitant de activiteit van de installatie zo spoedig mogelijk of legt hij de installatie stil totdat normaal functioneren opnieuw mogelijk is.

BIJLAGE V

ALGEMENE HYGIËNE-EISEN VOOR DE VERWERKING VAN MATERIAAL VAN DE CATEGORIEËN 1, 2 EN 3

HOOFDSTUK I

Algemene eisen voor de erkenning van verwerkingsbedrijven van de categorieën 1, 2 en 3

1. Bedrijfsruimten en voorzieningen moeten minstens aan de volgende eisen voldoen:

   a) Bedrijfsruimten voor de verwerking van dierlijke bijproducten mogen niet op hetzelfde terrein gelegen zijn als een slachthuis, tenzij ze zich in een volledig afgezonderd gebouw bevinden. Onbevoegden en dieren mogen geen toegang hebben tot het bedrijf.

   b) Het verwerkingsbedrijf moet bestaan uit een reine en een onreine zone, die adequaat gescheiden moeten zijn. De onreine zone moet een overdekte ruimte hebben voor de levering van de dierlijke bijproducten en moet zo gebouwd zijn dat hij gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten is. De vloeren moeten zo aangelegd zijn dat vloeistoffen gemakkelijk kunnen wegvloeien. Het bedrijf moet voorzien zijn van geschikte toiletten, kleedlokalen en wastafels voor het personeel.

   c) Het bedrijf moet installaties met voldoende capaciteit voor de productie van warm water en voor het opwekken van stoom hebben voor het verwerken van dierlijke bijproducten.

   d) Zo nodig moet de onreine zone installaties hebben om het volume van de dierlijke bijproducten te verkleinen en een installatie om de fijngemaakte dierlijke bijproducten in de verwerkingsinstallatie te laden.

   e) Alle installaties waarin dierlijke bijproducten worden verwerkt, moeten functioneren overeenkomstig de eisen van hoofdstuk II. Wanneer een warmtebehandeling vereist is, moeten alle installaties voorzien zijn van:

      i) meetapparatuur om de temperatuur en de tijdsduur te volgen en zo nodig op kritische punten de druk te controleren;

      ii) registreertoestellen die permanent die meetresultaten registreren, en

      iii) een adequaat veiligheidssysteem om te voorkomen dat de bijproducten onvoldoende worden verhit.

   f) Om herbesmetting van het eindproduct door binnenkomende dierlijke bijproducten te voorkomen, moet het gedeelte van het bedrijf waar het te verwerken binnenkomende materiaal wordt gelost, duidelijk gescheiden zijn van het gedeelte voor de verwerking van dat product en de opslag van het verwerkte product.

2. Het verwerkingsbedrijf moet beschikken over adequate voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van de open en de afsluitbare recipiënten waarin de dierlijke bijproducten zijn ontvangen, alsmede de voertuigen (met uitzondering van schepen) waarin ze zijn vervoerd.

3. Het verwerkingsbedrijf moet beschikken over adequate voorzieningen om de wielen van de voertuigen te ontsmetten bij het verlaten van de onreine zone van het bedrijf.

4. Alle verwerkingsbedrijven moeten uitgerust zijn met een afvalwaterlozingsinstallatie die voldoet aan de eisen van de bevoegde autoriteit.

5. Het verwerkingsbedrijf moet beschikken over een eigen laboratorium of gebruikmaken van de diensten van een extern laboratorium. Het laboratorium moet zo uitgerust zijn dat het de noodzakelijke analyses kan uitvoeren en moet door de bevoegde autoriteit erkend zijn.

HOOFDSTUK II

Algemene hygiëne-eisen

1. Dierlijke bijproducten moeten zo spoedig mogelijk na aankomst in het bedrijf worden verwerkt. Tot de verwerking moeten ze adequaat worden opgeslagen.

2. Open en afsluitbare recipiënten en voertuigen die voor het vervoer van onbehandeld materiaal worden gebruikt, worden in een daarvoor aangewezen gedeelte gereinigd. Dit gedeelte bevindt zich op een zodanige plaats of is zo ontworpen dat er geen gevaar bestaat voor verontreiniging van verwerkte producten.

3. Personen die in de onreine zone werkzaam zijn, mogen de reine zone niet binnengaan zonder van werkkleding en schoeisel te veranderen of zonder hun schoeisel te hebben ontsmet. Toestellen en gereedschappen mogen niet van de onreine naar de reine zone worden meegenomen, tenzij ze voordien gereinigd en ontsmet zijn. Er worden procedures vastgesteld om de verplaatsing van personeel tussen de gedeelten te regelen en het gebruik van voetbaden en wielbaden voor te schrijven.

4. Afvalwater dat afkomstig is uit de onreine zone moet — voorzover dat praktisch uitvoerbaar is — zo worden behandeld dat er geen ziekteverwekkers meer aanwezig zijn. Specifieke eisen voor de behandeling van afvalwater van verwerkingsbedrijven kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

5. Er moeten systematisch preventieve maatregelen tegen vogels, knaagdieren, insecten en ander ongedierte worden getroffen. Hiertoe dient een gedocumenteerd bestrijdingsprogramma te worden gebruikt.

6. Voor alle delen van de ruimten worden reinigingsprocedures vastgelegd en gedocumenteerd. Met het oog op de reiniging moeten geschikte hulpmiddelen en schoonmaakmiddelen worden verstrekt.

7. Controle op de hygiëne omvat regelmatige inspectie van de omgeving en de toestellen. De inspectieschema's en resultaten moeten worden gedocumenteerd en ten minste twee jaar worden bewaard.

8. De installaties en toestellen moeten goed worden onderhouden en de meetapparatuur moet regelmatig worden geijkt.

9. Verwerkte producten moeten in het verwerkingsbedrijf zo gehanteerd en opgeslagen worden dat herbesmetting uitgesloten is.

HOOFDSTUK III

Verwerkingsmethoden

Methode 1

Verkleining

1. Als de deeltjesgrootte van de te verwerken dierlijke bijproducten meer dan 50 millimeter bedraagt, worden de dierlijke bijproducten met behulp van adequate apparatuur zo verkleind dat de deeltjes na de verkleining niet groter zijn dan 50 millimeter. De doeltreffendheid van de apparatuur wordt dagelijks gecontroleerd en de staat ervan geregistreerd. Indien uit de controles blijkt dat er deeltjes voorkomen die groter zijn dan 50 millimeter, wordt de verwerking stopgezet en worden er herstelwerkzaamheden verricht voordat de verwerking wordt hervat.

Tijd, temperatuur en druk

2. Na de verkleining worden de dierlijke bijproducten met verzadigde stoom [1] ononderbroken gedurende ten minste 20 minuten bij een (absolute) druk van ten minste 3 bar verhit tot een kerntemperatuur van 133 °C; de warmtebehandeling kan als enig procédé worden toegepast of vóór of na de sterilisatie plaatsvinden.

3. De verwerking kan worden uitgevoerd in een batch- of continuprocédé.

Methode 2

Verkleining

1. Als de deeltjesgrootte van de te verwerken dierlijke bijproducten meer dan 150 millimeter bedraagt, worden de dierlijke bijproducten met behulp van adequate apparatuur zo verkleind dat de deeltjes na de verkleining niet groter zijn dan 150 millimeter. De doeltreffendheid van de apparatuur wordt dagelijks gecontroleerd en de staat ervan geregistreerd. Indien uit de controles blijkt dat er deeltjes voorkomen die groter zijn dan 150 millimeter, wordt de verwerking stopgezet en worden er herstelwerkzaamheden verricht voordat de verwerking wordt hervat.

Tijd, temperatuur en druk

2. Na de verkleining worden de dierlijke bijproducten verhit totdat ze gedurende ten minste 125 minuten een kerntemperatuur boven 100 °C, gedurende ten minste 120 minuten een kerntemperatuur boven 110 °C en gedurende ten minste 50 minuten een kerntemperatuur boven 120 °C hebben.

3. De verwerking wordt uitgevoerd in een batchprocédé.

4. De dierlijke bijproducten moeten zo worden gekookt dat gelijktijdig aan de eisen met betrekking tot tijd en temperatuur wordt voldaan.

---

[1] „Verzadigde stoom" betekent dat alle lucht uit de sterilisatieruimte is geëvacueerd en vervangen door stoom.

Methode 3

Verkleining

1. Als de deeltjesgrootte van de te verwerken dierlijke bijproducten meer dan 30 millimeter bedraagt, worden de dierlijke bijproducten met behulp van adequate apparatuur zo verkleind dat de deeltjes na de verkleining niet groter zijn dan 30 millimeter. De doeltreffendheid van de apparatuur wordt dagelijks gecontroleerd en de staat ervan geregistreerd. Indien uit de controles blijkt dat er deeltjes voorkomen die groter zijn dan 30 millimeter, wordt de verwerking stopgezet en worden er herstelwerkzaamheden verricht voordat de verwerking wordt hervat.

Tijd, temperatuur en druk

2. Na de verkleining worden de dierlijke bijproducten verhit totdat ze gedurende ten minste 95 minuten een kerntemperatuur boven 100 °C, gedurende ten minste 55 minuten een kerntemperatuur boven 110 °C, en gedurende ten minste 13 minuten een kerntemperatuur boven 120 °C hebben.

3. De verwerking kan worden uitgevoerd in een batch- of continuprocédé.

4. De dierlijke bijproducten mogen zo worden gekookt dat gelijktijdig aan de eisen met betrekking tot tijd en temperatuur wordt voldaan.

Methode 4

Verkleining

1. Als de deeltjesgrootte van de te verwerken dierlijke bijproducten meer dan 30 millimeter bedraagt, worden de dierlijke bijproducten met behulp van adequate apparatuur zo verkleind dat de deeltjes na de verkleining niet groter zijn dan 30 millimeter. De doeltreffendheid van de apparatuur wordt dagelijks gecontroleerd en de staat ervan geregistreerd. Indien uit de controles blijkt dat er deeltjes voorkomen die groter zijn dan 30 millimeter, wordt de verwerking stopgezet en worden er herstelwerkzaamheden verricht voordat de verwerking wordt hervat.

Tijd, temperatuur en druk

2. Na de verkleining worden de dierlijke bijproducten in een ketel met toegevoegd vet gebracht en verhit totdat zij gedurende ten minste 16 minuten een kerntemperatuur boven 100 °C, gedurende ten minste 13 minuten een kerntemperatuur boven 120 °C, gedurende ten minste 8 minuten een kerntemperatuur boven 120 °C en gedurende 3 minuten een kerntemperatuur boven 130 °C hebben.

3. De verwerking kan worden uitgevoerd in een batch- of continuprocédé.

4. De dierlijke bijproducten mogen zo worden gekookt dat gelijktijdig aan de eisen met betrekking tot tijd en temperatuur wordt voldaan.

Methode 5

Verkleining

1. Als de deeltjesgrootte van de te verwerken dierlijke bijproducten meer dan 20 millimeter bedraagt, worden de dierlijke bijproducten met behulp van adequate apparatuur zo verkleind dat de deeltjes na de verkleining niet groter zijn dan 20 millimeter. De doeltreffendheid van de apparatuur wordt dagelijks gecontroleerd en de staat ervan geregistreerd. Indien uit de controles blijkt dat er deeltjes voorkomen die groter zijn dan 20 millimeter, wordt de verwerking stopgezet en worden er herstelwerkzaamheden verricht voordat de verwerking wordt hervat.

Tijd, temperatuur en druk

2. Na de verkleining worden de dierlijke bijproducten verhit totdat ze coaguleren en vervolgens geperst zodat vet en water uit het eiwitmateriaal worden verwijderd. Daarna wordt het eiwitmateriaal verhit totdat het gedurende ten minste 120 minuten een kerntemperatuur boven 80 °C en gedurende ten minste 60 minuten een kerntemperatuur boven 100 °C heeft.

3. De verwerking kan worden uitgevoerd in een batch- of continuprocédé.

4. De dierlijke bijproducten mogen zo worden gekookt dat gelijktijdig aan de eisen met betrekking tot tijd en temperatuur wordt voldaan.

Methode 6

(Uitsluitend voor dierlijke bijproducten van vis)

Verkleining

1. De dierlijke bijproducten worden verkleind tot . . . millimeter. Vervolgens worden ze met mierenzuur gemengd om de pH te verlagen tot . . .. Het mengsel wordt in afwachting van een nieuwe behandeling gedurende . . . uur opgeslagen.

2. Vervolgens wordt het mengsel in een verhittingsinstallatie geplaatst en gedurende ten minste . . . minuten verhit tot een kerntemperatuur van . . . °C. Het doorvoeren van het product door de verhittingsinstallatie gebeurt mechanisch en de snelheid van het doorvoeren wordt zo geregeld dat de cyclus van de warmtebehandeling zowel qua tijd als temperatuur toereikend is.

3. Na de warmtebehandeling wordt het product mechanisch gescheiden in vloeistof, vet en kanen. Om verwerkt dierlijk-eiwitconcentraat te krijgen, wordt de vloeistof in twee met stoom verhitte warmtewisselaars gepompt die zijn uitgerust met vacuümkamers zodat het aanwezige vocht in de vorm van waterdamp wordt afgevoerd. De kanen worden vóór de opslag weer in het eiwitconcentraat verwerkt.

Methode 7

1. Elke door de bevoegde autoriteit goedgekeurde methode waarvoor aan de bevoegde autoriteit is aangetoond dat het eindproduct gedurende één maand dagelijks is bemonsterd en is voldaan aan de volgende microbiologische normen:

   a) Materiaalmonsters die onmiddellijk na de warmtebehandeling worden genomen:

      Clostridium perfringens: geen in 1 g.

   b) Materiaalmonsters die tijdens de opslag bij het verwerkingsbedrijf of bij de uitslag uit het verwerkingsbedrijf worden genomen:

      Salmonella: geen in 25 g: n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

      Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, m = 10, M = 300 in 1 g

      waarbij

      n = aantal te testen monsters;

      m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als bevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in geen enkel monster groter is dan m;

      M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als onbevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in één of meer monsters gelijk is aan of hoger ligt dan M; en

      c = aantal monsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven en waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd als het resultaat van de bacterietelling voor de overige monsters niet hoger is dan m.

2. De gegevens inzake de kritische controlepunten waaruit moet blijken dat een verwerkingsbedrijf aan de microbiologische normen voldoet, worden geregistreerd en bewaard, zodat de eigenaar, de exploitant of hun vertegenwoordiger en de bevoegde autoriteit de werking van het bedrijf kunnen controleren. Geregistreerd en gecontroleerd worden de gegevens betreffende de deeltjesgrootte, de kritische temperatuur en eventueel de absolute tijd, het drukprofiel, het verwerkingsdebiet en de vetrecyclage.

3. Desgevraagd worden de gegevens aan de Commissie ter beschikking gesteld.

HOOFDSTUK IV

Toezicht op de productie

1. Verwerkingsbedrijven staan onder toezicht van de bevoegde autoriteit, teneinde te garanderen dat aan de bepalingen van deze verordening wordt voldaan, die daartoe met name zorgt voor:

   a) controle op:

      i) de algemene hygiëne van bedrijfsruimten, apparatuur en personeel;

      ii) de doelmatigheid van de door het bedrijf overeenkomstig artikel 25 uitgevoerde interne controles, met name door de uitkomsten te bekijken en monsters te nemen;

      iii) de normwaarden van de door verwerking verkregen producten. De analyses en de tests moeten worden uitgevoerd volgens wetenschappelijk erkende methoden, met name volgens de methoden die in de communautaire wetgeving of, als die niet bestaat, in erkende internationale normen, of bij gebreke daarvan in nationale normen, zijn vastgesteld; en

      iv) de omstandigheden bij de opslag;

b) het nemen van monsters voor laboratoriumtests; en

c) andere controles die zij nodig acht om naleving van deze verordening te waarborgen.

2. Om de in punt 1 bedoelde taken uit te kunnen voeren, moet de bevoegde autoriteit te allen tijde vrije toegang hebben tot alle delen van het verwerkingsbedrijf en tot de administratie, de handelsdocumenten en de gezondheidscertificaten.

HOOFDSTUK V

Valideringsprocedures

1. De bevoegde autoriteit dient het verwerkingsbedrijf te valideren overeenkomstig de volgende procedures en indicatoren:

a) beschrijving van het verwerkingsproces (aan de hand van een stroomdiagram);

b) identificatie van de kritische controlepunten (CCP's), met inbegrip van het verwerkingsdebiet voor continuprocédés;

c) inachtneming van de in deze verordening genoemde bijzondere verwerkingseisen; en

d) inachtneming van de volgende eisen:

i) de deeltjesgrootte voor batchprocédés (onder druk) en continuprocédés is afhankelijk van de grootte van de gaatjes of van de openingen van de verkleiningsapparatuur; en

ii) temperatuur, druk, verwerkingsduur en verwerkingsdebiet (uitsluitend voor continuprocédés) zoals omschreven in de punten 2 en 3.

2. In het geval van een batchprocédé (onder druk):

a) de temperatuur moet worden bewaakt met behulp van een permanent thermokoppel en moet worden afgeplot tegen de reële tijd;

b) de drukfase moet worden bewaakt met een permanente drukklep. De druk moet worden afgeplot tegen de reële tijd;

c) de verwerkingsduur moet worden gevisualiseerd aan de hand van de diagrammen tijd/temperatuur en tijd/druk.

Ten minste eens per jaar moeten het thermokoppel en de drukklep worden geijkt.

3. In het geval van een continuprocédé (onder druk):

a) de temperatuur en de druk moeten worden bewaakt met thermokoppels, of met een infrarood temperatuurpistool, en met drukkleppen die worden aangebracht op welbepaalde plaatsen in het verwerkingssysteem op een zodanige wijze dat de temperatuur en de druk in het gehele continusysteem of in een deel daarvan aan de vastgestelde eisen voldoen. De temperatuur en de druk moeten worden afgeplot tegen de reële tijd;

b) de minimale doorgangstijd moet binnen het relevante deel van het continusysteem waar de temperatuur en de druk aan de vastgestelde eisen voldoen, door de bevoegde autoriteiten worden gemeten met gebruikmaking van onoplosbare merkers (bijv. mangaandioxide) of met een methode die gelijkwaardige garanties biedt. Accurate meting en beheersing van het verwerkingsdebiet zijn essentieel; de meting moet plaatsvinden tijdens de valideringstest in relatie tot een CCP dat continu kan worden bewaakt, bijvoorbeeld

i) het aantal omwentelingen per minuut van de aanvoerschroef,

ii) elektrisch vermogen (ampère bij een bepaald voltage),

iii) verdamping/condensatie, of

iv) aantal pompbewegingen per tijdseenheid.

Alle meet- en bewakingsapparatuur moet ten minste eens per jaar worden geijkt.

4. De bevoegde autoriteit herhaalt de valideringsprocedures regelmatig of wanneer zij dat nodig acht, en in elk geval telkens wanneer het procédé ingrijpend wordt gewijzigd (bijv. wijziging van machines, verandering van grondstof, enz.).

5. Op testmethoden gebaseerde valideringsprocedures kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

BIJLAGE VI

SPECIFIEKE EISEN VOOR DE VERWERKING VAN CATEGORIE 1- EN CATEGORIE 2-MATERIAAL EN VOOR BIOGAS- EN COMPOSTEERINSTALLATIES

HOOFDSTUK I

Specifieke eisen voor de verwerking van categorie 1- en categorie 2-materiaal

Naast de in bijlage V vermelde algemene eisen gelden de volgende bepalingen:

A. *Bedrijfsruimten*

1. Verwerkingsbedrijven van de categorieën 1 en 2 moeten zodanig zijn ingericht dat tussen ontvangst van de grondstof en verzending van het verwerkte product de absolute scheiding van categorie 1-materiaal van categorie 2-materiaal gewaarborgd is.

2. De bevoegde autoriteit mag echter toestaan dat een categorie 2-verwerkingsbedrijf tijdelijk voor de verwerking van categorie 1-materiaal gebruikt wordt, wanneer de capaciteit op de categorie 1-verwerkingsbedrijven ten gevolge van het uitbreken van een epizoötie die zich wijd verbreid heeft, of andere bijzondere en onvoorzienbare omstandigheden ontoereikend is.

   Een categorie 2-verwerkingsbedrijf moet opnieuw door de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 13 erkend worden voordat het weer categorie 2-materiaal mag verwerken.

B. *Verwerkingsnormen*

3. Voor iedere in bijlage V, hoofdstuk III, beschreven verwerkingsmethode moeten de kritische controlepunten worden vastgesteld die bepalend zijn voor de bij de verwerking toegepaste warmtebehandeling. De kritische controlepunten kunnen het volgende omvatten:

   a) de deeltjesgrootte van de grondstof

   b) de bij de warmtebehandeling bereikte temperatuur

   c) de druk waarbij de grondstof wordt verwerkt; en

   d) de duur van de warmtebehandeling of het verwerkingsdebiet van een continuprocédé.

   Voor ieder kritisch controlepunt worden minimumnormen voor het verwerkingsproces gespecificeerd.

4. De verzamelde gegevens worden ten minste twee jaar bewaard om aan te tonen dat voor ieder kritisch controlepunt de minimumwaarden voor verwerking worden toegepast.

5. Er worden nauwkeurig geijkte meters/registreertoestellen gebruikt om de verwerking continu te controleren. Er worden bewijzen bewaard van de data waarop de meters/registreertoestellen geijkt zijn.

6. Materiaal dat mogelijk niet de gespecificeerde warmtebehandeling heeft ondergaan (dat wil zeggen materiaal dat bij het opstarten van het verwerkingsproces wordt afgevoerd of uit kooktoestellen is gelekt), moet opnieuw door het warmtebehandelingsproces worden geleid of worden verzameld en opnieuw worden verwerkt.

7. Dierlijke bijproducten moeten volgens de volgende verwerkingsnormen verwerkt worden:

   a) verwerkingsmethode 1 moet toegepast worden op

      i) ander categorie 2-materiaal dan mest en de inhoud van het maagdarmkanaal bestemd voor biogas- of composteerinstallaties of voor gebruik als biologische meststof of bodemverbeteraar, en

      ii) categorie 1- en categorie 2-materiaal dat bestemd is voor de stortplaats.

b) een van de verwerkingsmethoden 1 tot en met 5 moet toegepast worden op:

i) categorie 2-materiaal waarvan de daaruit resulterende eiwitten bestemd zijn voor verbranding of meeverbranding,

ii) categorie 2-materiaal waarvan het gesmolten vet bestemd is voor een categorie 2-oleochemisch bedrijf, en

iii) categorie 1- en categorie 2-materiaal dat bestemd is voor verbranding of meeverbranding.

De bevoegde autoriteit mag echter toestaan dat verwerkingsmethode 1 wordt toegepast op materiaal van categorie 1 dat bestemd is voor verbranding of meeverbranding.

C. *Verwerkte producten*

8. Van categorie 1- of categorie 2-materiaal afgeleide producten, met uitzondering van vloeibare producten die bestemd zijn voor biogas- of composteerinstallaties, moeten via een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd systeem permanent gemerkt worden, voorzover technisch mogelijk, met een geur. Volgens de procedure van artikel 33, lid 2, kunnen daarvoor nadere bepalingen vastgesteld worden.

9. Onmiddellijk na een warmtebehandeling genomen monsters van verwerkte producten bestemd voor biogas- of composteerinstallaties of om te worden gestort, moeten vrij zijn van hitteresistente sporen van ziekteverwekkende bacteriën (Clostridium perfringens: geen in 1 g product).

HOOFDSTUK II

Specifieke eisen voor de erkenning van biogas- en composteerinstallaties

A. *Bedrijfsruimten*

1. De biogasinstallatie moet uitgerust zijn met:

a) een pasteurisatie/ontsmettingstoestel dat niet overgeslagen kan worden en dat uitgerust is met:

i) apparatuur om temperatuur in verhouding tot de tijd te bewaken,

ii) registreertoestellen die permanent die meetresultaten registreren, en

iii) een adequaat veiligheidssysteem om te voorkomen dat de bijproducten onvoldoende worden verhit,

b) adequate voorzieningen voor de reiniging en ontsmetting van voertuigen en recipiënten bij het verlaten van de biogasinstallatie.

Een pasteurisatie/ontsmettingstoestel is niet verplicht voor biogasinstallaties waarin alleen dierlijke bijproducten verwerkt worden die verwerkingsmethode 1 ondergaan hebben.

2. De composteerinstallatie moet uitgerust zijn met:

a) een gesloten composteerreactor die niet overgeslagen kan worden en die uitgerust is met:

i) apparatuur om temperatuur in verhouding tot de tijd te bewaken,

ii) registreertoestellen die permanent die meetresultaten registreren, en

iii) een adequaat veiligheidssysteem om te voorkomen dat de bijproducten onvoldoende worden verhit,

b) adequate voorzieningen voor de reiniging en ontsmetting van voertuigen en recipiënten waarin onbehandelde dierlijke bijproducten worden vervoerd.

3. Elk biogas- en compostproductiebedrijf moet beschikken over een eigen laboratorium of gebruikmaken van een extern laboratorium. Het laboratorium moet zo uitgerust zijn dat het de noodzakelijke analyses kan uitvoeren en moet door de bevoegde autoriteit erkend zijn.

B. *Hygiënevoorschriften*

4. Alleen de volgende dierlijke bijproducten mogen in een biogas- of composteerinstallatie worden verwerkt:

   a) categorie 2-materiaal dat met verwerkingsmethode 1 in een categorie 2-verwerkingsbedrijf is behandeld;

   b) mest en inhoud van het maagdarmkanaal, en

   c) categorie 3-materiaal.

5. De in punt 4 bedoelde dierlijke bijproducten moeten zo spoedig mogelijk na aankomst in de installatie worden verwerkt. Tot de behandeling moeten ze adequaat worden opgeslagen.

6. Open en afsluitbare recipiënten en voertuigen die voor het vervoer van onbehandeld materiaal worden gebruikt, worden in een daarvoor aangewezen gedeelte gereinigd. De plaats van dit gedeelte wordt zo gekozen of dit gedeelte wordt zo ontworpen dat er geen gevaar bestaat voor verontreiniging van behandelde producten.

7. Er moeten systematisch preventieve maatregelen tegen vogels, knaagdieren, insecten en ander ongedierte worden getroffen. Hiertoe dient een gedocumenteerd bestrijdingsprogramma te worden gebruikt.

8. Voor alle delen van de ruimten worden reinigingsprocedures gedocumenteerd en vastgelegd. Met het oog op de reiniging moeten geschikte hulpmiddelen en schoonmaakmiddelen worden verstrekt.

9. Controle op de hygiëne omvat regelmatige inspectie van de omgeving en de toestellen. De inspectieschema's en resultaten moeten worden gedocumenteerd.

10. De installaties en toestellen moeten goed worden onderhouden en de meetapparatuur moet regelmatig worden geijkt.

11. Hanteren en opslaan van gistingsresiduen in het bedrijf moeten zo gebeuren dat herbesmetting uitgesloten is.

C. *Verwerkingsnormen*

12. Categorie 3-materiaal dat als grondstof in een biogasinstallatie met een pasteurisatie/ontsmettingstoestel wordt gebruikt, moet aan de volgende minimumeisen voldoen:

   a) maximale deeltjesgrootte vóór het invoeren in de installatie: 12 mm

   b) minimumtemperatuur van al het materiaal in de installatie: 70 °C

   c) minimumtijd dat het materiaal zonder onderbreking in de installatie is: 60 minuten.

13. Categorie 3-materiaal dat als grondstof in een composteerinstallatie wordt gebruikt, moet aan de volgende minimumeisen voldoen:

   a) maximale deeltjesgrootte vóór het invoeren in de composteerreactor: 12 mm

   b) minimumtemperatuur van al het materiaal in de reactor: 70 °C

   c) minimumtijd in de reactor bij 70 °C (al het materiaal): 60 minuten.

14. In afwachting van de voorschriften die overeenkomstig artikel 6, lid 2, onder g), worden aangenomen, kan de bevoegde autoriteit evenwel, wanneer keukenafval en etensresten het enige dierlijke bijproduct zijn dat als grondstof gebruikt wordt voor een biogas- of composteerinstallatie, andere verwerkingsnormen toestaan dan de in de punten 12 en 13 vermelde normen, mits zij een gelijkwaardig effect hebben met betrekking tot de vermindering van ziekteverwekkers.

D. *Gistingsresiduen en compost*

15. Monsters van de gistingsresiduen of de compost, die tijdens de opslag bij het biogas- of compostproductiebedrijf of bij de uitslag van die producten uit de betrokken bedrijven worden genomen, moeten aan de volgende normen voldoen:

Salmonella: geen in 25 g: n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, m = 10, M = 300 in 1 g

waarbij

n = aantal te testen monsters;

m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als bevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in geen enkel monster groter is dan m;

M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als onbevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in één of meer monsters gelijk is aan of hoger ligt dan M; en

c = aantal monsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven en waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd als het resultaat van de bacterietelling voor de overige monsters niet hoger is dan m.

HOOFDSTUK III

Normen voor de verdere verwerking van gesmolten vet

De volgende procédés mogen gebruikt worden voor de productie van vetderivaten van gesmolten vet dat afgeleid is van categorie 2-materiaal:

1. Verestering of hydrolyse bij ten minste 200 °C en onder de corresponderende adequate druk gedurende ten minste 20 minuten (glycerol, vetzuren en esters); of

2. verzeping met NaOH 12M (glycerol en zeep):

a) in een discontinuprocédé: bij 95 °C gedurende drie uur, of

b) in een continuprocédé: bij 140 °C en 2 bar (2 000 hPa) gedurende acht minuten, of onder gelijkwaardige omstandigheden die zijn bepaald overeenkomstig de procedure van artikel 33, lid 2.

BIJLAGE VII

SPECIFIEKE HYGIËNE-EISEN VOOR HET VERWERKEN EN HET IN DE HANDEL BRENGEN VAN VERWERKTE DIERLIJKE EIWITTEN EN ANDERE VERWERKTE PRODUCTEN DIE ALS VOEDERMIDDEL GEBRUIKT KUNNEN WORDEN

HOOFDSTUK I

Specifieke eisen voor de erkenning van categorie 3-verwerkingsbedrijven

Naast de in bijlage V vermelde algemene eisen gelden de volgende bepalingen:

A. *Bedrijfsruimten*

1. Bedrijfsruimten voor de verwerking van categorie 3-materiaal mogen niet op hetzelfde terrein gelegen zijn als ruimten waar categorie 1- of categorie 2-materiaal wordt verwerkt, tenzij ze zich in een volledig afgezonderd gebouw bevinden.

2. De bevoegde autoriteit mag echter toestaan dat een categorie 3-verwerkingsbedrijf tijdelijk voor de verwerking van categorie 1- of categorie 2-materiaal gebruikt wordt, wanneer de capaciteit op de categorie 1- en categorie 2-verwerkingsbedrijven ontoereikend is, doordat er een epizoötie uitgebroken is, die zich wijd verbreid heeft, of ten gevolge van andere bijzondere en onvoorzienbare omstandigheden.

   Een categorie 3-verwerkingsbedrijf moet opnieuw door de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 17 erkend worden voordat het weer categorie 3-materiaal mag verwerken.

3. Categorie 3-verwerkingsbedrijven moeten:

   a) uitgerust zijn met een installatie die de dierlijke bijproducten controleert op vreemde bestanddelen, zoals verpakkingsmateriaal, stukken metaal, enz.;

   b) als het, gezien de hoeveelheid producten die wordt behandeld, nodig is dat de bevoegde autoriteit regelmatig of permanent aanwezig is, beschikken over een adequaat uitgeruste afsluitbare ruimte die uitsluitend door de inspectiedienst mag worden gebruikt.

B. *Grondstoffen*

4. Alleen categorie 3-materiaal zoals vermeld in artikel 6, lid 1, onder a) tot en met j), dat gehanteerd, opgeslagen en vervoerd is in overeenstemming met artikel 22 mag worden gebruikt voor de vervaardiging van verwerkte dierlijke eiwitten en andere voedermiddelen.

5. Vóór de verwerking worden de dierlijke bijproducten gecontroleerd op vreemde bestanddelen. Eventuele vreemde bestanddelen worden onmiddellijk verwijderd.

C. *Verwerkingsnormen*

6. Voor iedere in bijlage V, hoofdstuk III, beschreven verwerkingsmethode moeten de kritische controlepunten worden vastgesteld die bepalend zijn voor de bij de verwerking toegepaste warmtebehandeling. De kritische controlepunten moeten ten minste het volgende omvatten:

   — de deeltjesgrootte van de grondstof;

   — de bij de warmtebehandeling bereikte temperatuur;

   — indien van toepassing, de druk waarbij de grondstof wordt verwerkt, en

   — de duur van de warmtebehandeling of het verwerkingsdebiet van een continuprocédé.

   Voor ieder kritisch controlepunt worden minimumnormen voor het verwerkingsproces gespecificeerd.

7. De verzamelde gegevens worden ten minste twee jaar bewaard om aan te tonen dat voor ieder kritisch controlepunt de minimumwaarden voor verwerking worden toegepast.

8. Er worden nauwkeurig geijkte meters/registreertoestellen gebruikt om de verwerking continu te controleren. Er worden gedurende ten minste twee jaar bewijzen bewaard van de data waarop de meters/registreertoestellen geijkt zijn.

9. Materiaal dat mogelijk niet de gespecificeerde warmtebehandeling heeft ondergaan (bijvoorbeeld materiaal dat bij het opstarten van het verwerkingsproces wordt afgevoerd of uit kooktoestellen is gelekt), moet opnieuw door het warmtebehandelingsproces worden geleid of worden verzameld en opnieuw worden verwerkt.

D. *Verwerkte producten*

10. Monsters die worden genomen tijdens de opslag van de eindproducten bij het verwerkingsbedrijf of bij uitslag van die producten uit dat bedrijf, moeten aan de volgende normen voldoen:

Salmonella: geen in 25 g: n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, m = 10, M = 300 in 1 g

waarbij

n = aantal te testen monsters;

m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als bevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in geen enkel monster groter is dan m;

M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als onbevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in één of meer monsters gelijk is aan of hoger ligt dan M; en

c = aantal monsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven en waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd als het resultaat van de bacterietelling voor de overige monsters niet hoger is dan m.

HOOFDSTUK II

Specifieke eisen voor verwerkte dierlijke eiwitten

Naast de in hoofdstuk I genoemde eisen gelden de volgende bepalingen:

A. *Verwerkingsnormen*

1. Verwerkte dierlijke eiwitten van zoogdieren moeten met verwerkingsmethode 1 zijn behandeld.

2. Verwerkte dierlijke eiwitten van andere dieren dan zoogdieren, uitgezonderd vismeel, moeten met een van de verwerkingsmethoden 1 tot en met 5 of 7 zijn behandeld.

3. Vismeel moet

a) met een van de verwerkingsmethoden behandeld zijn, of

b) behandeld zijn via een methode die zodanige normen omvat dat de producten voldoen aan de microbiologische normen die zijn vermeld in hoofdstuk I, punt 10.

B. *Opslag*

4. Verwerkte dierlijke eiwitten worden verpakt en opgeslagen in nieuwe of gesteriliseerde zakken of opgeslagen in adequate bakken voor bulkgoederen.

5. Er worden toereikende maatregelen getroffen om de condensvorming in bakken en liften of op transportbanden zoveel mogelijk te beperken.

6. Producten op transportbanden en in liften en bakken worden beschermd tegen toevallige verontreiniging.

7. Apparatuur voor de behandeling van verwerkte dierlijke eiwitten wordt schoon en droog gehouden en moet geschikte inspectiepunten hebben zodat de apparatuur op reinheid kan worden gecontroleerd. Alle opslagfaciliteiten moeten overeenkomstig de productievoorschriften regelmatig worden geleegd en gereinigd.

8. Verwerkte dierlijke eiwitten moeten droog worden gehouden. Lekken en condensvorming in de opslagruimte moeten worden voorkomen.

C. *Invoer*

9. De lidstaten moeten de invoer van verwerkte dierlijke eiwitten toestaan, als deze producten:

   a) afkomstig zijn uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel II van bijlage XI of, in geval van vismeel, op de lijst in deel III van bijlage XI;

   b) afkomstig zijn uit een verwerkingsbedrijf dat voorkomt op de in artikel 29, lid 4, bedoelde lijst;

   c) overeenkomstig deze verordening zijn vervaardigd; en

   d) vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat zoals bedoeld in artikel 29, lid 6.

10. Voordat de zendingen in de Gemeenschap in het vrije verkeer worden gebracht, moet de bevoegde autoriteit in de grensinspectiepost monsters nemen van ingevoerde verwerkte dierlijke eiwitten om te verifiëren of voldaan wordt aan de eisen van hoofdstuk I, punt 10. De bevoegde autoriteit moet:

   a) monsters nemen van elke zending producten in bulkvervoer; en

   b) via een steekproef monsters nemen van zendingen producten die in de productie-inrichting van herkomst verpakt zijn.

11. Als de laatste zes opeenvolgende onderzoeken naar zendingen bulkproducten uit een bepaald derde land negatief zijn uitgevallen, mag de bevoegde autoriteit echter de volgende zendingen bulkproducten uit dat land steekproefsgewijs controleren. Als de uitslag van zo'n controle positief is, moet de controlerende bevoegde autoriteit de bevoegde autoriteit van het land van herkomst hiervan in kennis stellen, zodat die passende corrigerende maatregelen kan nemen. De bevoegde autoriteit van het land van herkomst moet de bevoegde autoriteit die de steekproeven uitvoert, van die maatregelen in kennis stellen. Als een zending van dezelfde herkomst opnieuw positief wordt bevonden, moet de bevoegde autoriteit opnieuw monsters nemen van elke zending van die herkomst, totdat zes opeenvolgende onderzoeken een negatief resultaat hebben opgeleverd.

12. De bevoegde autoriteiten moeten gedurende ten minste twee jaar een register bijhouden van de uitslagen van alle bemonsteringen die op de zendingen zijn uitgevoerd.

13. Indien de tests aantonen dat een zending salmonella bevat, wordt deze zending:

   a) volgens de procedure van artikel 17, lid 2, onder a), van Richtlijn 97/78/EG [1] behandeld, of

   b) in een overeenkomstig deze verordening erkend verwerkingsbedrijf opnieuw verwerkt of ontsmet door een behandeling die door de bevoegde autoriteit is toegestaan. Volgens de procedure van artikel 33, lid 2, kan een lijst van toegestane behandelingen worden opgesteld. De zending wordt pas vrijgegeven na behandeling en onderzoek op salmonella door de bevoegde autoriteit overeenkomstig hoofdstuk I, punt 10, en als de uitslag van dit onderzoek negatief is.

HOOFDSTUK III

Specifieke eisen voor bloedproducten

Naast de in hoofdstuk I genoemde eisen gelden de volgende bepalingen:

A. *Grondstoffen*

1. Alleen bloed als bedoeld in lid 1, onder a) en b), van artikel 6 mag voor de vervaardiging van bloedproducten worden gebruikt.

B. *Verwerkingsnormen*

2. Bloedproducten moeten

   a) met één van de verwerkingsmethoden 1 tot en met 5 of 7 zijn behandeld, of

   b) behandeld zijn via een methode die zodanige normen omvat dat de producten voldoen aan de microbiologische normen die zijn vermeld in hoofdstuk I, punt 10.

---

[1] Richtlijn 97/78/EG van de Raad van 18 december 1997 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht (PB L 24 van 30.1.1998, blz. 9).

C. *Invoer*

3. De lidstaten moeten de invoer van bloedproducten toestaan, als:

a) ze afkomstig zijn uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel V van bijlage XI;

b) zij afkomstig zijn uit een verwerkingsbedrijf dat voorkomt op de in artikel 29, lid 4, bedoelde lijst;

c) ze overeenkomstig deze verordening zijn vervaardigd;

d) ze vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat zoals bedoeld in artikel 29, lid 6.

HOOFDSTUK IV

Specifieke eisen voor gesmolten vet en visolie

Naast de in hoofdstuk I genoemde eisen gelden de volgende bepalingen:

A. *Verwerkingsnormen*

1. Gesmolten vet van herkauwers moet zo worden gezuiverd dat het maximumgehalte aan nog resterende onoplosbare onzuiverheden niet meer dan 0,15 gewichtsprocent bedraagt.

B. *Invoer van gesmolten vet*

2. De lidstaten moeten de invoer van gesmolten vet toestaan, als:

a) het afkomstig is uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel IV van bijlage XI;

b) het afkomstig is uit een verwerkingsbedrijf dat voorkomt op de in artikel 29, lid 4, bedoelde lijst;

c) het overeenkomstig deze verordening is vervaardigd;

d) het ofwel:

i) geheel of gedeeltelijk verkregen is van grondstoffen van varkens, afkomstig is uit een land of een deel van het grondgebied van een land dat de afgelopen 24 maanden vrij was van mond- en klauwzeer en de afgelopen twaalf maanden van klassieke varkenspest en Afrikaanse varkenspest,

ii) geheel of gedeeltelijk verkregen is van grondstoffen van pluimvee, afkomstig is uit een land of een deel van het grondgebied van een land dat de afgelopen zes maanden vrij was van de ziekte van Newcastle en aviaire influenza,

iii) geheel of gedeeltelijk verkregen is van grondstoffen van herkauwers, afkomstig is uit een land of een deel van het grondgebied van een land dat de afgelopen 24 maanden vrij was van mond- en klauwzeer en de afgelopen twaalf maanden van runderpest,

iv) indien een van de bovengenoemde ziekten tijdens bovenvermelde relevante perioden is uitgebroken, een van de volgende warmtebehandelingen heeft ondergaan:

— verhit tot ten minste 70 °C gedurende ten minste 30 minuten, of

— verhit tot ten minste 90 °C gedurende ten minste 15 minuten,

en de gegevens inzake de kritische controlepunten worden geregistreerd en bewaard, zodat de eigenaar, de exploitant of hun vertegenwoordiger en zo nodig de bevoegde autoriteit de doeltreffendheid van het bedrijf kunnen controleren. De betrokken gegevens omvatten de deeltjesgrootte, de kritische temperatuur en eventueel de absolute tijd, het drukprofiel, het verwerkingsdebiet en de vetrecyclage, en

e) het vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat zoals bedoeld in artikel 29, lid 6.

C. *Invoer van visolie*

3. De lidstaten moeten de invoer van visolie toestaan, als dit product:

   a) afkomstig is uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel III van bijlage XI;

   b) afkomstig is uit een verwerkingsbedrijf dat voorkomt op de in artikel 29, lid 4, bedoelde lijst;

   c) overeenkomstig deze verordening is vervaardigd; en

   d) vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat zoals bedoeld in artikel 29, lid 6.

D. *Hygiënevoorschriften*

4. Als het gesmolten vet of de visolie in eindverpakking wordt geleverd, moeten nieuwe of gereinigde recipiënten worden gebruikt en alle voorzorgen worden genomen om verontreiniging van de producten te voorkomen. Als de producten bestemd zijn voor levering via bulkvervoer, moeten de leidingen, pompen, bulktanks, alsmede alle bulkcontainers of tankwagens die worden gebruikt voor het vervoer van de producten vanuit de productie-inrichting hetzij rechtstreeks naar het schip of naar opslagtanks op het land, hetzij rechtstreeks naar inrichtingen, vóór gebruik geïnspecteerd en schoon bevonden zijn.

HOOFDSTUK V

Specifieke eisen voor melk, producten op basis van melk en biest

Naast de in hoofdstuk I genoemde eisen gelden de volgende bepalingen:

A. *Verwerkingsnormen*

1. De productie van rauwe melk en biest dient te gebeuren onder voorwaarden die adequate garanties bieden ten aanzien van de diergezondheid. Deze voorwaarden worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

2. Op melk of behandelde of verwerkte melkproducten moet een warmtebehandeling worden toegepast waarbij gedurende ten minste 15 seconden een temperatuur van ten minste 72 °C wordt aangehouden, of een warmtebehandeling waarbij een andere tijd-temperatuurcombinatie wordt toegepast die ten minste hetzelfde effect heeft en die resulteert in een negatieve reactie op de fosfatasetest, welke behandeling wordt gevolgd door:

   a) voor melkpoeder of een melkpoederproduct, een droogprocédé; of

   b) voor een aangezuurd melkproduct, een procédé waarbij de pH gedurende ten minste 1 uur tot minder dan 6 wordt verlaagd.

3. Behalve aan de in punt 2 vermelde eisen moet melkpoeder of moeten melkpoederproducten aan de volgende eisen voldoen:

   a) na het drogen moeten de nodige voorzorgsmaatregelen worden getroffen om te voorkomen dat het product wordt verontreinigd, en

   b) het eindproduct:

      i) moet in nieuwe eindverpakking worden verpakt, of

      ii) in geval van bulkvervoer moeten voertuigen of tanks die voor dat vervoer gebruikt worden, ontsmet worden met een door de bevoegde autoriteit erkend product, voordat de melk, de producten op basis van melk of de biest geladen worden.

B. *Invoer*

4. De lidstaten moeten de invoer van melk en producten op basis van melk toestaan, als

   a) ze afkomstig zijn uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel I van bijlage XI;

b) in geval van melk en producten op basis van melk uit in kolom B in de bijlage van Beschikking 95/340/EG [1] vermelde derde landen of delen daarvan, deze een pasteurisatie hebben ondergaan die volstaat om een negatieve reactie op de fosfatasetest te veroorzaken, en vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 2 (A) van bijlage X;

c) in geval van producten op basis van melk met een pH van minder dan 6 uit in kolom C in de bijlage van Beschikking 95/340/EG vermelde derde landen of delen daarvan, deze een pasteurisatie hebben ondergaan die volstaat om een negatieve reactie op de fosfatasetest te veroorzaken, en vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 2 (B) van bijlage X;

d) in geval van melk en producten op basis van melk uit in kolom C in de bijlage van Beschikking 95/340/EG vermelde derde landen of delen daarvan, deze zijn gesteriliseerd of een dubbele warmtebehandeling hebben ondergaan waarvan elk op zich volstaat om een negatieve reactie op de fosfatasetest te veroorzaken, en vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 2 (C) van bijlage X; en

e) zij afkomstig zijn van een verwerkende inrichting die voorkomt op de in artikel 29, lid 4, bedoelde lijst.

5. Melk en producten op basis van melk die worden ingevoerd uit in kolom C in de bijlage van Beschikking 95/340/EG vermelde derde landen of delen daarvan waar zich in de loop van de twaalf voorafgaande maanden een uitbraak van mond- en klauwzeer heeft voorgedaan of waar in de twaalf voorafgaande maanden tegen mond- en klauwzeer is ingeënt, moeten, vóór zij op het grondgebied van de Gemeenschap worden binnengebracht, een van de volgende behandelingen hebben ondergaan:

a) een zodanige sterilisatie dat de Fc-waarde ten minste 3 bedraagt, of

b) een eerste warmtebehandeling waarvan het verhittingseffect ten minste gelijk is aan dat van een behandeling van het type pasteurisatie bij een temperatuur van ten minste 72 °C gedurende ten minste 15 seconden, en die volstaat om een negatieve reactie op de fosfatasetest te veroorzaken, gevolgd door:

i) een tweede warmtebehandeling die ten minste hetzelfde effect heeft als de eerste warmtebehandeling en die volstaat om een negatieve reactie op de fosfatasetest te veroorzaken, gevolgd, in het geval van melkpoeder of melkpoederproducten, door een droogprocédé, of

ii) een zuurbehandeling waarbij de pH gedurende ten minste 1 uur tot minder dan 6 is verlaagd.

6. Wanneer wordt geconstateerd dat er gevaar dreigt voor het binnenbrengen van een exotische ziekte of dat de diergezondheid op een andere wijze wordt bedreigd, kunnen volgens de procedure van artikel 33, lid 2, aanvullende eisen worden vastgesteld ter bescherming van de diergezondheid.

HOOFDSTUK VI

Specifieke eisen voor gelatine en gehydrolyseerd eiwit

Naast de in hoofdstuk I genoemde eisen gelden de volgende bepalingen:

A. *Verwerkingsnormen voor gelatine*

1. a) Gelatine moet worden vervaardigd via een proces waarbij niet-verwerkt categorie 3-materiaal met een zuur of een base wordt behandeld en vervolgens één of meer keren wordt gespoeld. Daarna wordt de pH aangepast. De gelatine wordt geëxtraheerd door de grondstoffen één keer of verschillende keren na elkaar te verhitten; het extract wordt dan gezuiverd door middel van filtrering en sterilisatie.

b) Na de onder a) bedoelde bewerkingen, kan de gelatine worden gedroogd en vervolgens eventueel worden verwerkt tot poeder of tot blaadjes.

c) Het is verboden andere conserveringsmiddelen te gebruiken dan zwaveldioxide en waterstofperoxide.

2. Gelatine moet onder bevredigende hygiënische omstandigheden worden voorzien van een onmiddellijke verpakking, worden verpakt, opgeslagen en vervoerd. De volgende zaken zijn met name van belang:

a) er moet een ruimte zijn voor de opslag van materiaal voor onmiddellijke verpakking en ander verpakkingsmateriaal;

b) het aanbrengen van de onmiddellijke verpakking en de verpakking moet plaatsvinden in een ruimte of op een plaats die voor dat doel bestemd is; en

c) op de onmiddellijke verpakkingen en de verpakkingen van gelatine moet vermeld staan „Gelatine die geschikt is voor diervoeding".

---

[1] Beschikking 95/340/EG van de Commissie van 27 juli 1995 tot vaststelling van een voorlopige lijst van derde landen waaruit de lidstaten de invoer van melk en producten op basis van melk toestaan, en tot intrekking van Beschikking 94/70/EG (PB L 200 van 24.8.1995, blz. 38). Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/584/EG van de Commissie (PB L 255 van 9.10.1996, blz. 20).

B. *Verwerkingsnormen voor gehydrolyseerd eiwit*

3. Gehydrolyseerd eiwit moet worden vervaardigd via een productieproces dat adequate maatregelen omvat om de verontreiniging van categorie 3-materiaal zoveel mogelijk te beperken. De voorbewerking van de categorie-3 grondstoffen door pekelen, kalken en intensief wassen wordt gevolgd door:

   a) blootstelling van het materiaal aan een pH van meer dan 11 gedurende meer dan 3 uur bij een temperatuur van meer dan 80 °C, gevolgd door een warmtebehandeling bij meer dan 140 °C gedurende 30 minuten bij meer dan 3,6 bar, of

   b) blootstelling van het materiaal aan een pH van 1 tot 2, gevolgd door een pH van meer dan 11, gevolgd door een warmtebehandeling bij 140 °C gedurende 30 minuten bij 3 bar, of

   c) een gelijkwaardig proces dat volgens de procedure van artikel 33, lid 2, is goedgekeurd.

C. *Invoer*

4. De lidstaten moeten de invoer van gelatine en gehydrolyseerd eiwit toestaan, als de producten:

   a) afkomstig zijn uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel XI van bijlage X;

   b) afkomstig zijn uit een verwerkingsbedrijf dat voorkomt op de in artikel 29, lid 4, bedoelde lijst;

   c) overeenkomstig deze verordening zijn vervaardigd; en

   d) vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat zoals bedoeld in artikel 29, lid 6.

HOOFDSTUK VII

Specifieke eisen voor dicalciumfosfaat

Naast de in hoofdstuk I genoemde eisen gelden de volgende bepalingen:

A. *Verwerkingsnormen*

1. Dicalciumfosfaat moet worden vervaardigd via een proces waarbij:

   a) al het categorie 3-beendermateriaal fijn wordt gemalen, met heet water wordt ontvet en wordt behandeld met verdund zoutzuur (bij een minimumconcentratie van 4 % en een pH van minder dan 1,5) gedurende ten minste twee dagen,

   b) daarna een behandeling volgt van de verkregen fosforvloeistof met kalk, die resulteert in een neerslag van dicalciumfosfaat met een pH van 4 tot 7; en

   c) ten slotte deze neerslag gedurende 15 minuten met lucht wordt gedroogd bij een inlaattemperatuur van 270 tot 325 °C en een eindtemperatuur tussen de 60 en 65 °C

   of via een gelijkwaardig proces dat volgens de procedure van artikel 33, lid 2, is goedgekeurd.

B. *Invoer*

2. De lidstaten moeten de invoer van dicalciumfosfaat toestaan, als het product:

   a) afkomstig is uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel XI van bijlage X;

   b) afkomstig is uit een verwerkingsbedrijf dat voorkomt op de in artikel 29, lid 4, bedoelde lijst;

   c) overeenkomstig deze verordening is vervaardigd; en

   d) vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat zoals bedoeld in artikel 29, lid 6.

BIJLAGE VIII

EISEN VOOR HET IN DE HANDEL BRENGEN VAN VOEDER VOOR GEZELSCHAPSDIEREN, HONDENKLUIVEN EN TECHNISCHE PRODUCTEN

HOOFDSTUK I

Eisen voor de erkenning van bedrijven voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren en van technische bedrijven

Bedrijven waar voeder voor gezelschapsdieren, hondenkluiven en andere technische producten dan van categorie 2-materiaal verkregen biologische meststoffen, bodemverbeteraars en vetderivaten worden vervaardigd, moeten aan de volgende eisen voldoen:

1. Ze moeten over adequate voorzieningen beschikken om het binnenkomende materiaal volkomen veilig te kunnen opslaan en behandelen;

2. Ze moeten overeenkomstig deze verordening over adequate voorzieningen beschikken om ongebruikte dierlijke bijproducten die na de vervaardiging van dierlijke bijproducten overblijven, te verwijderen of ze moeten deze ongebruikte producten overeenkomstig deze verordening naar een verwerkingsbedrijf dan wel naar een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie zenden.

HOOFDSTUK II

Eisen voor voeder voor gezelschapsdieren en hondenkluiven

A. *Grondstoffen*

1. De enige dierlijke bijproducten die gebruikt mogen worden voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren en hondenkluiven zijn vermeld in artikel 6, lid 1, onder a) tot en met j). Rauw voeder voor gezelschapsdieren mag echter uitsluitend vervaardigd worden van de in artikel 6, lid 1, onder a), bedoelde dierlijke bijproducten.

B. *Verwerkingsnormen*

2. Blikvoeder voor gezelschapsdieren ondergaat een warmtebehandeling met een Fc-waarde van ten minste 3.

3. Ander verwerkt voeder voor gezelschapsdieren dan blikvoeder moet een warmtebehandeling ondergaan waarbij door en door in het product een temperatuur van ten minste 90 °C wordt bereikt. Na de behandeling moeten de nodige voorzorgen worden genomen om ervoor te zorgen dat het product niet aan verontreiniging wordt blootgesteld. Het product moet in nieuwe verpakkingen worden verpakt.

4. Hondenkluiven moeten een zodanige warmtebehandeling ondergaan dat ziekteverwekkers (met inbegrip van salmonella) worden gedood. Na de behandeling moeten de nodige voorzorgen worden genomen om ervoor te zorgen dat het product niet aan verontreiniging wordt blootgesteld. Het product moet in nieuwe verpakkingen worden verpakt.

5. Rauw voeder voor gezelschapsdieren moet in nieuwe lekvrije verpakking worden verpakt. Er moeten doeltreffende maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat het product in de hele productieketen en tot aan het verkooppunt niet aan verontreiniging wordt blootgesteld. Op de verpakking moeten zichtbaar en leesbaar de woorden „voeder voor gezelschapsdieren" zijn aangebracht.

6. Tijdens de productie en/of de opslag (vóór verzending) moet via aselecte steekproeven worden gecontroleerd of aan de volgende normen wordt voldaan:

   Salmonella: geen in 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

   waarbij

   n = aantal te testen monsters;

   m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als bevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in geen enkel monster groter is dan m;

   M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als onbevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in één of meer monsters gelijk is aan of hoger ligt dan M; en

   c = aantal monsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven en waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd als het resultaat van de bacterietelling voor de overige monsters niet hoger is dan m.

C. *Invoer*

7. De lidstaten moeten de invoer van voeder voor gezelschapsdieren en hondenkluiven toestaan, als de producten:

a) afkomstig zijn uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel X van bijlage XI;

b) afkomstig zijn uit bedrijven voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren, die door de bevoegde autoriteit van het derde land zijn erkend en voldoen aan de bijzondere eisen van deze verordening;

c) overeenkomstig deze verordening zijn vervaardigd;

d) vergezeld gaan:

i) in geval van blikvoeder voor gezelschapsdieren, van een certificaat volgens het model in hoofdstuk 3 (A) van bijlage X;

ii) in geval van ander verwerkt voeder voor gezelschapsdieren dan blikvoeder, van een certificaat volgens het model in hoofdstuk 3 (B) van bijlage X;

iii) in geval van hondenkluiven, van een certificaat volgens het model in hoofdstuk 3 (C) van bijlage X;

iv) in geval van rauw voeder voor gezelschapsdieren, van een certificaat volgens het model in hoofdstuk 3 (D) van bijlage X.

HOOFDSTUK III

Eisen voor mest, verwerkte mest en verwerkte producten uit mest

I. *Niet-verwerkte mest*

A. Handelsverkeer

1. a) Handelsverkeer in niet-verwerkte mest van andere soorten dan pluimvee en paardachtigen is verboden, tenzij deze mest:

i) afkomstig is uit een gebied waarvoor geen beperkingen gelden in verband met een ernstige overdraagbare ziekte, en

ii) bestemd is om, onder controle van de bevoegde autoriteit, te worden uitgereden op de gronden van eenzelfde bedrijf, gelegen aan weerszijden van de grens tussen twee lidstaten.

b) De bevoegde autoriteit mag echter via een specifieke goedkeuring toestaan dat op haar grondgebied:

i) mest wordt binnengebracht die bestemd is om overeenkomstig deze verordening in een door de bevoegde autoriteit erkend technisch bedrijf of erkende biogas- of composteerinstallatie te worden behandeld met het oog op de vervaardiging van de in afdeling II bedoelde producten. De bevoegde autoriteit moet bij de erkenning van dergelijke installaties rekening houden met de herkomst van de mest; of

ii) mest wordt binnengebracht die bestemd is om op een bedrijf te worden uitgereden. Dit type van handelsverkeer is slechts toegestaan na instemming van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst en van de lidstaat van bestemming. Bij het overwegen van deze goedkeuring houden de bevoegde autoriteiten met name rekening met de herkomst van de mest, de bestemming van de mest en overwegingen in verband met de bescherming van de diergezondheid.

In voornoemde gevallen moet de mest vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat waarvan het model is vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

2. Voor het handelsverkeer in niet-verwerkte mest van pluimvee gelden de volgende eisen:

a) de mest moet afkomstig zijn uit een gebied waarvoor geen beperkingen gelden in verband met de ziekte van Newcastle of aviaire influenza;

b) bovendien mag niet-verwerkte mest die afkomstig is van tegen de ziekte van Newcastle ingeënte koppels, niet worden verzonden naar een gebied dat overeenkomstig artikel 15, lid 2, van Richtlijn 90/539/EEG ([1]) is erkend als „gebied waar niet tegen de ziekte van Newcastle wordt ingeënt"; en

c) de mest moet vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat waarvan het model is vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

3. Er gelden geen veterinairrechtelijke voorschriften voor het handelsverkeer in niet-verwerkte mest van paardachtigen.

B. Invoer

4. De lidstaten moeten de invoer van niet-verwerkte mest toestaan, als deze mest:

a) afkomstig is uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel IX van bijlage XI;

b) naar gelang van de betrokken diersoort, voldoet aan de in punt 1, onder a), vastgestelde eisen;

c) vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat zoals bedoeld in artikel 29, lid 6.

II. *Verwerkte mest en verwerkte producten uit mest*

A. In de handel brengen

5. Voor het in de handel brengen van verwerkte mest en verwerkte producten uit mest gelden de volgende eisen. Deze producten:

a) moeten afkomstig zijn uit een overeenkomstig deze verordening door de bevoegde autoriteit erkend technisch bedrijf of erkende biogas- of composteerinstallatie;

b) moeten een warmtebehandeling hebben ondergaan waarbij gedurende ten minste 60 minuten een temperatuur van 70 °C is aangehouden, of een daaraan gelijkwaardige behandeling overeenkomstig de volgens de procedure van artikel 33, lid 2, vastgestelde voorschriften;

c) moeten

i) vrij zijn van salmonella (geen salmonella in 25 g behandeld product);

ii) vrij zijn van Enterobacteriaceae (volgens meting van het aërobe kiemgetal: < 1 000 kve per gram behandeld product); en

iii) een behandeling hebben ondergaan waarbij sporenvormers en toxinevorming worden onderdrukt; en

d) moeten zo opgeslagen worden dat verontreiniging c.q. secundaire besmetting en vochtigheid na behandeling onmogelijk is. Daarom moeten verwerkte mest en verwerkte producten uit mest:

i) opgeslagen worden in goed afgesloten en geïsoleerde silo's, of

ii) opgeslagen worden in deugdelijk afgesloten verpakkingen (plastic zakken of „big bags").

B. Invoer

6. De lidstaten moeten de invoer van verwerkte mest en verwerkte producten uit mest toestaan, als deze producten:

a) afkomstig zijn uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel IX van bijlage XI;

b) afkomstig zijn van een bedrijf dat door de bevoegde autoriteit van het derde land is erkend en voldoet aan de bijzondere eisen van deze verordening;

c) voldoen aan de in punt 5 vastgestelde eisen; en

d) vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat zoals bedoeld in artikel 29, lid 6.

([1]) Richtlijn 90/539/EEG van de Raad van 15 oktober 1990 tot vaststelling van veterinairrechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van pluimvee en broedeieren (PB L 303 van 31.10.1990, blz. 6). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2000/505/EG van de Commissie (PB L 201 van 9.8.2000, blz. 8).

III. *Guano*

7. Er gelden geen veterinairrechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van guano.

HOOFDSTUK IV

Eisen voor bloed en bloedproducten voor technisch of farmaceutisch gebruik, in-vitrodiagnostica en laboratoriumreagentia, met uitzondering van serum van paardachtigen

A. *In de handel brengen*

1. Voor het in de handel brengen van de in dit hoofdstuk bedoelde bloedproducten gelden de eisen van artikel 20.

B. *Invoer*

2. Voor de invoer van bloed gelden de eisen van hoofdstuk XI.

3. De lidstaten moeten de invoer van bloedproducten toestaan, als deze producten:

a) afkomstig zijn uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel VI van bijlage XI;

b) afkomstig zijn uit een bedrijf dat door de bevoegde autoriteit van het derde land is erkend en voldoet aan de bijzondere eisen van deze verordening; en

c) vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat zoals bedoeld in artikel 29, lid 6; en ofwel:

d) afkomstig zijn uit een derde land waar, bij de voor de ziekte vatbare soorten, ten minste in de laatste 24 maanden geen enkel geval van mond- en klauwzeer en ten minste in de laatste twaalf maanden geen enkel geval van vesiculaire stomatitis, vesiculaire varkensziekte, runderpest, „peste des petits ruminants", Rift Valley Fever, blue tongue, paardenpest, klassieke varkenspest, Afrikaanse varkenspest, de ziekte van Newcastle en aviaire influenza is geconstateerd en waar in de laatste twaalf maanden tegen geen van deze ziekten is ingeënt. Het gezondheidscertificaat kan worden opgesteld naar gelang van de diersoort waarvan de bloedproducten afkomstig zijn; ofwel

e) indien het gaat om bloedproducten van runderen:

i) afkomstig zijn uit een deel van een derde land dat voldoet aan het de eisen van punt d) en waaruit overeenkomstig de communautaire wetgeving de invoer van runderen, alsmede van vers vlees en van sperma daarvan is toegestaan. In dat geval moet het bloed waarmee de producten zijn vervaardigd, komen van runderen uit dat deel van het derde land en moet het zijn verzameld:

— hetzij in overeenkomstig de communautaire wetgeving erkende slachthuizen, of

— in slachthuizen die door de bevoegde autoriteit van het derde land zijn erkend en onder toezicht staan van die autoriteit. Het adres en het erkenningsnummer van de slachthuizen moeten aan de Commissie en aan de lidstaten worden meegedeeld of op het certificaat worden vermeld.

ii) een van de volgende behandelingen hebben ondergaan om de afwezigheid te garanderen van ziekteverwekkers van de in punt d) genoemde runderziekten:

— warmtebehandeling bij een temperatuur van 65 °C gedurende ten minste 3 uur, gevolgd door een test op de doeltreffendheid,

— bestraling met een straling van 2,5 megarad of met gammastralen, gevolgd door een test op de doeltreffendheid,

— wijziging van de pH-waarde in pH 5 gedurende 2 uur, gevolgd door een test op de doeltreffendheid,

— warmtebehandeling waarbij door-en-door in het product een temperatuur van ten minste 90 °C wordt bereikt, gevolgd door een test op de doeltreffendheid, of

— elke andere behandeling vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2, of

iii) voldoen aan de eisen van hoofdstuk X. In dat geval mogen de verpakkingen tijdens de opslag niet worden geopend en moeten de producten in het technisch bedrijf een van de onder ii) genoemde behandelingen ondergaan.

4. De bijzondere eisen voor de invoer van in-vitrodiagnostica en laboratoriumreagentia kunnen, zo nodig, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

HOOFDSTUK V

Eisen voor serum van paardachtigen

A. *Grondstoffen*

1. Het serum moet:

a) afkomstig zijn van paardachtigen die geen tekenen vertonen van de in Richtlijn 90/426/EEG [1] bedoelde ernstige besmettelijke ziekten en van andere ernstige besmettelijke ziekten waarvoor paardachtigen vatbaar zijn; en

b) verkregen zijn in instellingen of centra waarvoor geen beperkingen gelden die op grond van de genoemde richtlijn in verband met gezondheidsoverwegingen zijn vastgesteld.

B. *Invoer*

2. De lidstaten moeten de invoer van serum van paardachtigen toestaan, als:

a) het afkomstig is van paardachtigen die geboren en opgegroeid zijn in een derde land waaruit voor de slacht bestemde paardachtigen mogen worden ingevoerd;

b) het verkregen, behandeld en verzonden is onder de volgende voorwaarden:

i) het is afkomstig uit een land waar voor de volgende ziekten een aangifteplicht bestaat: paardenpest, dourine, kwade droes, paardenencefalomyelitis (alle vormen, met inbegrip van VEE), infectieuze anemie bij paarden, vesiculaire stomatitis, rabiës, miltvuur;

ii) het is onder toezicht van een dierenarts verkregen van paardachtigen die op het moment waarop het serum werd verzameld, vrij waren van klinische symptomen van een besmettelijke ziekte;

iii) het is afkomstig van paardachtigen die sedert hun geboorte hebben verbleven op het grondgebied van een derde land of, in geval van officiële regionalisatie volgens de communautaire wetgeving, in delen van het grondgebied van een derde land:

— waar in de laatste twee jaar geen Venezolaanse paardenencefalomyelitis is voorgekomen;

— waar in de laatste zes maanden geen dourine is voorgekomen; en

— waar in de laatste zes maanden geen kwade droes is voorgekomen;

iv) het is afkomstig van paardachtigen die niet hebben verbleven op een bedrijf ten aanzien waarvan om veterinairrechtelijke redenen verbodsmaatregelen hebben gegolden, of waar:

— in geval van paardenencefalomyelitis, de datum waarop al de met deze ziekte besmette paardachtigen zijn geslacht, ten minste zes maanden eerder viel dan de datum waarop het serum werd afgenomen;

— in geval van infectieuze anemie, alle besmette dieren waren geslacht en de resterende dieren negatief hebben gereageerd op twee Coggins-tests die met een tussenpoos van drie maanden zijn verricht;

— in geval van vesiculaire stomatitis, het verbod ten minste zes maanden voor de datum van afneming was ingetrokken;

— in geval van rabiës, het laatste geregistreerde geval zich ten minste een maand voor de datum van afneming voordeed;

— in geval van miltvuur, het laatste geregistreerde geval zich ten minste 15 dagen voor de datum van afneming voordeed;

---

[1] Richtlijn 90/426/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van veterinairrechtelijke voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen (PB L 224 van 18.8.1990, blz. 42). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/298/EG van de Commissie (PB L 102 van 12.4.2001, blz. 63).

— alle op het bedrijf aanwezige dieren van voor de ziekte vatbare soorten waren geslacht en de bedrijfsruimte was ontsmet, ten minste 30 dagen (of, in het geval van miltvuur, ten minste 15 dagen) voor de datum van afneming;

v) het is met de nodige voorzorgen behandeld om verontreiniging met ziekteverwekkers tijdens de productie, het hanteren en de verpakking te voorkomen;

vi) het is verpakt in gesloten, ondoordringbare recipiënten, waarop duidelijk de vermelding „serum van paardachtigen" is aangebracht en waarop het registratienummer is vermeld van de inrichting waar het serum is verzameld;

c) het is afkomstig uit een bedrijf dat door de bevoegde autoriteit van het derde land is erkend en voldoet aan de bijzondere eisen van deze verordening; en

d) het gaat vergezeld van een gezondheidscertificaat volgens het model in bijlage X, hoofdstuk 4.

HOOFDSTUK VI

Eisen voor huiden van hoefdieren

A. *Toepassingsgebied*

1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op:

a) huiden van hoefdieren die voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 64/433/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees ([1]).

b) huiden van hoefdieren waarop een volledig looiprocédé is toegepast;

c) „wet blue"-huiden;

d) „pickled pelt"-huiden; en

e) gekalkte huiden (behandeling met kalk en in pekel met een pH van 12 tot 13 gedurende ten minste 8 uur).

2. Binnen het in punt 1 gedefinieerde toepassingsgebied gelden de bepalingen van dit hoofdstuk voor verse, gekoelde en behandelde huiden. In dit hoofdstuk wordt onder behandelde huiden verstaan, huiden die:

a) gedroogd zijn;

b) nat of droog zijn gezouten gedurende minimaal 14 dagen vóór de verzending;

c) gedurende zeven dagen zijn gezouten met zeezout waaraan 2 % natriumcarbonaat is toegevoegd;

d) zijn gedroogd gedurende 42 dagen bij een temperatuur van ten minste 20 °C, of

e) zijn geconserveerd door toepassing van een ander procédé dan looiing, vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

B. *Handelsverkeer*

3. Voor het handelsverkeer in verse of gekoelde huiden gelden dezelfde gezondheidsvoorschriften als die welke op grond van Richtlijn 72/461/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake veterinairrechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees ([2]) voor vers vlees gelden.

4. Het handelsverkeer in behandelde huiden is toegestaan op voorwaarde dat iedere zending vergezeld gaat van een handelsdocument zoals bedoeld in bijlage II, waarin wordt verklaard dat:

a) de huiden zijn behandeld overeenkomstig punt 2, en

b) de zending niet in aanraking is geweest met andere producten van dierlijke oorsprong of met levende dieren die verspreiding van een ernstige overdraagbare ziekte zouden kunnen veroorzaken.

([1]) PB 121 van 29.7.1964, blz. 2012. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/23/EG (PB L 243 van 11.10.1995, blz. 7).

([2]) PB L 302 van 31.12.1972, blz. 24. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van toetreding van 1994.

C. *Invoer*

5. De lidstaten moeten de invoer van verse of gekoelde huiden toestaan als:

a) ze afkomstig zijn van dieren bedoeld in artikel 6, lid 1, onder b) of c);

b) ze afkomstig zijn uit een derde land of, in geval van regionalisatie overeenkomstig de communautaire wetgeving, uit een deel van een derde land waaruit de invoer van alle soorten vers vlees van de betrokken diersoorten is toegestaan en dat:

i) ten minste de laatste twaalf maanden vóór verzending vrij was van de onderstaande ziekten:

— klassieke varkenspest

— Afrikaanse varkenspest, en

— runderpest, en

ii) bovendien de laatste 24 maanden vóór verzending vrij is geweest van mond- en klauwzeer en waar in de laatste twaalf maanden vóór verzending niet tegen mond- en klauwzeer is ingeënt;

c) ze afkomstig zijn van:

i) dieren die ten minste de laatste drie maanden vóór het slachten of sedert hun geboorte indien ze jonger waren dan drie maanden, hebben verbleven op het grondgebied van het land van herkomst,

ii) wanneer het om huiden van tweehoevigen gaat, dieren van bedrijven waar in de laatste 30 dagen geen enkele uitbraak van mond- en klauwzeer is geconstateerd en waaromheen zich in een gebied met een straal van 10 km in de laatste 30 dagen geen enkel geval van mond- en klauwzeer heeft voorgedaan,

iii) wanneer het om huiden van varkens gaat, dieren van bedrijven waar in de laatste 30 dagen geen enkele uitbraak van vesiculaire varkensziekte en in de laatste 40 dagen geen enkele uitbraak van klassieke varkenspest of van Afrikaanse varkenspest is geconstateerd en waaromheen zich in een gebied met een straal van 10 km in de laatste 30 dagen geen enkel geval van voornoemde ziekten heeft voorgedaan, of

iv) dieren die in de laatste 24 uur vóór het slachten in het slachthuis zijn gekeurd, zonder dat daarbij symptomen van mond- en klauwzeer, runderpest, klassieke varkenspest, Afrikaanse varkenspest of vesiculaire varkensziekte zijn geconstateerd,

d) ze gehanteerd zijn met de nodige voorzorgen om te voorkomen dat de huiden na behandeling weer met ziekteverwekkers worden besmet; en

e) ze vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 5 (A) van bijlage X.

6. De lidstaten moeten de invoer van behandelde huiden toestaan als:

a) ze afkomstig zijn van dieren bedoeld in artikel 6, lid 1, punt b) of c) of k);

b) ze vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 5 (B) van bijlage X;

c) ze afkomstig zijn van:

i) dieren van oorsprong uit een derde land of een deel van een derde land waarvoor, volgens de communautaire wetgeving, beperkingen gelden in verband met het uitbreken van een ernstige overdraagbare ziekte waarvoor de dieren van de betrokken soort vatbaar zijn, en deze huiden zijn behandeld overeenkomstig punt 2, of

ii) dieren uit andere derde landen of delen van derde landen en overeenkomstig punt 2, onder c) of d), zijn behandeld, of

iii) herkauwers en overeenkomstig punt 2 zijn behandeld en gedurende 21 dagen zijn geïsoleerd of het vervoer daarvan 21 dagen zonder onderbreking heeft geduurd. In dit geval wordt het onder b) bedoelde certificaat vervangen door een attest volgens het model in hoofdstuk 5 (C) van bijlage X, waarin wordt verklaard of bewezen dat aan deze eisen is voldaan;

d) wanneer het gaat om gezouten huiden die vervoerd worden per schip, de huiden vóór invoer gedurende de in het certificaat dat de zending vergezelt aangegeven periode in zout zijn bewaard, en

e) de zending niet in aanraking is geweest met andere producten van dierlijke oorsprong of met levende dieren die verspreiding van een ernstige overdraagbare ziekte zouden kunnen veroorzaken.

7. Verse, gekoelde of behandelde huiden van hoefdieren worden ingevoerd in containers, vrachtwagens, spoorwegwagons of balen, die zijn verzegeld door de bevoegde autoriteit van het derde land van verzending.

HOOFDSTUK VII

Eisen voor jachttrofeeën

A. *Grondstoffen*

1. Onverminderd de bepalingen die zijn vastgesteld in het kader van Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad van 19 december 1996 inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer [1], geldt voor jachttrofeeën

a) van hoefdieren en vogels die een volledige taxidermische behandeling hebben ondergaan waardoor zij bij omgevingstemperatuur kunnen worden bewaard; en

b) van andere soorten dan hoefdieren en vogels;

geen enkel verbod en geen enkele beperking om veterinairrechtelijke redenen.

2. Onverminderd de bepalingen die zijn vastgesteld in het kader van Verordening (EG) nr. 338/97, gelden voor jachttrofeeën van hoefdieren en vogels die geen behandeling zoals bedoeld in punt 1, onder a), hebben ondergaan, de volgende eisen. Zij moeten:

a) afkomstig zijn van dieren van oorsprong uit een gebied waarvoor geen beperkingen gelden omdat er een ernstige overdraagbare ziekte voorkomt waarvoor dieren van de betrokken soorten vatbaar zijn, of

b) indien ze afkomstig zijn van dieren van oorsprong uit een gebied waarvoor beperkingen gelden omdat er een ernstige overdraagbare ziekte voorkomt waarvoor dieren van de betrokken soort vatbaar zijn, voldoen aan de in de punten 3 en 4 vermelde eisen.

3. Jachttrofeeën die uitsluitend bestaan uit beenderen, hoorn, hoeven, klauwen, geweien of tanden moeten:

a) zo lang in kokend water zijn gedompeld dat alle andere stoffen dan beenderen, hoorn, hoeven, klauwen, geweien en tanden verwijderd zijn;

b) wat de delen betreft die uit been bestaan, zijn ontsmet met een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd product, met name waterstofperoxide;

c) onmiddellijk na de behandeling, zonder in contact te komen met andere producten van dierlijke oorsprong waardoor ze kunnen worden besmet, worden verpakt in individuele, doorzichtige, gesloten verpakkingen om elke besmetting achteraf te voorkomen; en

d) vergezeld gaan van een document of een certificaat waarin wordt bevestigd dat aan bovengenoemde eisen is voldaan.

4. Jachttrofeeën die uitsluitend bestaan uit huiden:

a) moeten

i) gedroogd zijn, of;

ii) vóór de verzending gedurende ten minste 14 dagen in zout of pekel bewaard zijn; of

iii) zijn geconserveerd door toepassing van een ander procédé dan looiing, goedgekeurd volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

[1] PB L 61 van 3.3.1997, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1579/2001 van de Commissie (PB L 209 van 2.8.2001, blz. 14).

b) moeten, onmiddellijk na de behandeling, zonder in contact te komen met andere producten van dierlijke oorsprong waardoor ze kunnen worden besmet, worden verpakt in individuele, doorzichtige, gesloten verpakkingen om elke besmetting achteraf te voorkomen; en

c) moeten vergezeld gaan van een document of een certificaat waarin wordt bevestigd dat aan bovengenoemde eisen is voldaan.

B. *Invoer*

5. De lidstaten moeten de invoer uit derde landen van behandelde jachttrofeeën van vogels en hoefdieren, die enkel en alleen bestaan uit beenderen, hoorn, hoeven, klauwen, geweien, tanden of huiden, toestaan als:

a) zij vergezeld gaan van een certificaat volgens het model in hoofdstuk 6 (A) van bijlage X; en

b) zij voldoen aan de in de punten 3 en 4 vastgestelde eisen. Wanneer het gaat om per schip vervoerde huiden die in zout of pekel zijn bewaard, hoeven de huiden niet 14 dagen vóór de verzending te worden ingezouten, mits de huiden vóór de invoer gedurende ten minste 14 dagen op deze wijze zijn bewaard.

6. De lidstaten moeten, overeenkomstig de in punt 7 vastgestelde eisen, de invoer van behandelde jachttrofeeën van vogels en hoefdieren, die enkel en alleen bestaan uit volledige anatomische delen die geen enkele behandeling hebben ondergaan, toestaan uit derde landen:

a) die opgenomen zijn in de lijst in de bijlage van Beschikking 94/86/EG van de Commissie van 16 februari 1994 tot vaststelling van de voorlopige lijst van derde landen waaruit de lidstaten de invoer van vlees van vrij wild toestaan ([1]); en

b) waaruit alle categorieën vers vlees van de betrokken diersoorten in de Gemeenschap mogen worden ingevoerd.

7. De lidstaten moeten de invoer van de in punt 6 bedoelde jachttrofeeën toestaan als

a) zij afkomstig zijn van dieren van oorsprong uit een gebied waarvoor geen beperkingen gelden omdat er een ernstige overdraagbare ziekte voorkomt waarvoor de dieren van de betrokken soorten vatbaar zijn;

b) zij onmiddellijk na de behandeling, zonder in contact te komen met andere producten van dierlijke oorsprong waardoor ze kunnen worden besmet, zijn verpakt in individuele, doorzichtige, gesloten verpakkingen om elke besmetting achteraf te voorkomen; en

c) zij vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 6 (B) van bijlage X.

HOOFDSTUK VIII

Eisen voor wol, haar en varkenshaar, en veren en delen van veren

A. *Grondstoffen*

1. Onbewerkte wol, onbewerkt haar, onbewerkt varkenshaar en onbewerkte veren en delen van veren moeten afkomstig zijn van dieren vermeld in artikel 6, lid 1, punt c) of k). Zij moeten droog zijn en van een stevige verpakking zijn voorzien. Goederenverkeer van varkenshaar vanuit gebieden waar Afrikaanse varkenspest een endemische ziekte is, is echter verboden tenzij het varkenshaar:

a) gekookt, geverfd of gebleekt is, of

b) een andere behandeling heeft ondergaan waarmee ziekteverwekkers absoluut worden vernietigd, op voorwaarde dat dit bevestigd wordt in een certificaat dat is afgegeven door de voor de plaats van herkomst bevoegde dierenarts. Machinaal wassen hoeft niet te gelden als behandeling in de zin van deze eis.

2. De bepalingen in punt 1 zijn niet van toepassing op sierveren of veren die

a) door reizigers voor eigen gebruik worden vervoerd, of

b) niet voor industriële doeleinden als zending aan privé-personen worden gestuurd.

([1]) PB L 44 van 17.2.1994, blz. 33.

B. *Invoer*

3. De lidstaten moeten toestaan dat varkenshaar uit derde landen of, in geval van regionalisatie overeenkomstig de communautaire wetgeving, delen van derde landen wordt ingevoerd als

   a) het varkenshaar verkregen is van dieren die afkomstig zijn uit en geslacht zijn in een slachthuis in het land van herkomst; en

   b) ofwel:

      i) daar in de laatste twaalf maanden geen geval van Afrikaanse varkenspest is geconstateerd, en de zending vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 7 (A) van bijlage X; of

      ii) daar in de laatste twaalf maanden een of meerdere gevallen van Afrikaanse varkenspest zijn geconstateerd, en de zending vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat volgens het model in hoofdstuk 7 (B) van bijlage X.

4. De lidstaten moeten de invoer van onbewerkte wol, onbewerkt haar en onbewerkte veren en delen van veren toestaan als deze producten:

   a) droog en stevig verpakt zijn; en

   b) rechtstreeks naar het technische bedrijf of een intermediair bedrijf worden vervoerd onder zulke omstandigheden dat verspreiding van ziekteverwekkers voorkomen wordt.

HOOFDSTUK IX

Eisen voor producten van de bijenteelt

A. *Grondstoffen*

1. Producten van de bijenteelt die uitsluitend voor gebruik in de bijenteelt bestemd zijn:

   a) mogen niet komen uit een gebied waarvoor een verbod geldt in verband met een uitbraak van Amerikaans vuilbroed, of van acariose, indien het gebied van bestemming voor laatstgenoemde ziekte aanvullende garanties mag eisen op grond van artikel 14, lid 2, van Richtlijn 92/65/EEG ([1]);

   b) moeten voldoen aan de eisen van artikel 8, onder a), van Richtlijn 92/65/EEG.

   Eventuele afwijkingsbepalingen worden zo nodig vastgesteld volgens de procedure van artikel 33, lid 2.

B. *Invoer*

2. De lidstaten moeten de invoer van producten van de bijenteelt die voor gebruik in de bijenteelt bestemd zijn, toestaan als

   a) op het handelsdocument waarvan de zending vergezeld gaat, de volgende gegevens zijn vermeld:

      i) het land van herkomst,

      ii) de naam van de productie-inrichting,

      iii) het registratienummer van de productie-inrichting,

      iv) de aard van de producten,

      v) het opschrift: „Producten van de bijenteelt die uitsluitend voor gebruik in de bijenteelt bestemd zijn en afkomstig zijn van een bedrijf waarvoor geen beperkingen gelden in verband met het voorkomen van bijenziekten en die zijn verzameld in het centrum van een gebied met een straal van 3 km waarvoor sedert ten minste 30 dagen geen beperkingen gelden in verband met de meldingsplichtige ziekte Amerikaans vuilbroed."; en

([1]) Richtlijn 92/65/EEG van de Raad van 13 juli 1992 tot vaststelling van de veterinairrechtelijke voorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van dieren, sperma, eicellen en embryo's waarvoor ten aanzien van de veterinairrechtelijke voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving als bedoeld in bijlage A, onder I, van Richtlijn 90/425/EEG geldt (PB L 268 van 14.9.1992, blz. 54). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/298/EG van de Commissie (PB L 102 van 12.4.2001, blz. 63).

b) het handelsdocument is afgestempeld door de bevoegde autoriteit die belast is met het toezicht op de geregistreerde productie-inrichting.

HOOFDSTUK X

Eisen voor beenderen en producten uit beenderen (met uitzondering van beendermeel), hoorn en producten uit hoorn (met uitzondering van hoornmeel), en hoeven en producten uit hoeven (met uitzondering van meel van hoeven), niet bestemd voor gebruik als voedermateriaal, organische meststof of bodemverbeteraar

1. De lidstaten moeten toestaan dat beenderen en producten uit beenderen (met uitzondering van beendermeel), hoorn en producten uit hoorn (met uitzondering van hoornmeel), en hoeven en producten uit hoeven (met uitzondering van meel van hoeven) voor de vervaardiging van technische producten worden ingevoerd als:

a) de producten vóór de uitvoer worden gedroogd en niet worden gekoeld of ingevroren;

b) de producten alleen over land of zee vanuit het land van herkomst rechtstreeks worden vervoerd naar een inspectiepost aan de grens in de Gemeenschap en niet worden overgeladen in een haven of plaats buiten de Gemeenschap;

c) de producten, na de in Richtlijn 97/78/EG bedoelde controle van de documenten, rechtstreeks naar het technische bedrijf worden vervoerd.

2. Elke zending moet vergezeld gaan van

a) een handelsdocument dat is afgestempeld door de bevoegde autoriteit die belast is met het toezicht op de inrichting van herkomst, en waarop de volgende gegevens zijn vermeld:

i) het land van herkomst,

ii) de naam van de productie-inrichting,

iii) de aard van de producten (gedroogde beenderen/gedroogde producten uit beenderen/gedroogde hoorn/gedroogde producten uit hoorn/gedroogde hoeven/gedroogde producten uit hoeven), en

iv) het feit dat de producten:

— afkomstig zijn van gezonde, in een slachthuis geslachte dieren, of

— gedurende 42 dagen zijn gedroogd bij een gemiddelde temperatuur van ten minste 20 °C, of

— vóór het drogen zijn verhit tot een kerntemperatuur van ten minste 80 °C gedurende 1 uur, of

— vóór het drogen zijn verast tot een kerntemperatuur van ten minste 80 °C gedurende 1 uur, of

— vóór het drogen een zodanige zuurbehandeling hebben ondergaan dat gedurende ten minste 1 uur de pH in de kern lager dan 6 is geweest;

en niet bestemd zijn om op enigerlei wijze in menselijke voeding, voedermateriaal, organische meststoffen of bodemverbeteraars te worden gebruikt; en

b) de volgende verklaring van de importeur, die in ten minste één van de officiële talen van de lidstaat waar de zending de Gemeenschap binnenkomt en in ten minste één van de officiële talen van de lidstaat van bestemming moet zijn opgesteld:

„MODEL VERKLARING

Ondergetekende verklaart dat hij voornemens is de volgende goederen: beenderen en producten uit beenderen (met uitzondering van beendermeel), hoorn en producten uit hoorn (met uitzondering van hoornmeel), en hoeven en producten uit hoeven (met uitzondering van meel van hoeven) in de Gemeenschap in te voeren, dat deze goederen op geen enkel moment en op geen enkele wijze voor menselijke voeding, voedermateriaal, organische meststof of grondverbeteraar zullen worden gebruikt en dat ze rechtstreeks naar de volgende productie-inrichting zullen worden vervoerd:

Naam: ..... Adres: .....

De importeur:

Naam: ..... Adres: .....

Gedaan te ....., ... (Plaats) (Datum)

Handtekening: .....

Referentienummer dat is vermeld in het certificaat volgens het model in bijlage B van Beschikking 93/13/EEG van de Commissie: .....

Officieel stempel van de inspectiepost aan de grens op de plaats van binnenkomst in de Europese Gemeenschap

Handtekening: .....
(Handtekening van de officiële dierenarts van de inspectiepost aan de grens)

..... ”
(Naam in hoofdletters)

3. De goederen moeten in verzegelde containers of per verzegelde vrachtwagen, dan wel als bulkgoederen per schip naar het grondgebied van de Gemeenschap worden vervoerd. Op de begeleidende documenten en op de containers, ingeval de goederen daarin worden verzonden, worden naam en adres van het technische bedrijf vermeld.

4. Na de in Richtlijn 97/78/EG bedoelde grenscontrole moeten de goederen, in overeenstemming met artikel 9, lid 4, van die richtlijn, onmiddellijk naar het technische bedrijf worden vervoerd.

5. Bij de verwerking moet zowel de hoeveelheid als de aard van de goederen worden geregistreerd, teneinde te kunnen aantonen dat de goederen werkelijk voor de voorgenomen bestemming zijn gebruikt.

HOOFDSTUK XI

Dierlijke bijproducten voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren en farmaceutische en andere technische producten

De lidstaten moeten de invoer van dierlijke bijproducten bestemd voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren, farmaceutische en andere technische producten, toestaan als ze:

1. afkomstig zijn uit derde landen die voorkomen op de lijst in deel VII van bijlage XI;

2. uitsluitend bestaan uit dierlijke bijproducten zoals bedoeld in artikel 6, lid 1, onder a);

3. op het bedrijf van herkomst zijn diepgevroren;

4. zijn gehanteerd met de nodige voorzorgen om herbesmetting met ziekteverwekkers te voorkomen;

5. in een nieuwe lekvrije verpakking zijn verpakt;

6. vergezeld gaan van een certificaat volgens het model in hoofdstuk 8 van bijlage X; en

7. na de in Richtlijn 97/78/EG bedoelde grenscontrole, in overeenstemming met artikel 9, lid 4, van die richtlijn

   a) rechtstreeks worden vervoerd naar een bedrijf voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren of een technisch bedrijf dat gegarandeerd heeft dat de dierlijke bijproducten uitsluitend voor het toegestane doel worden gebruikt en het bedrijf niet onbehandeld zullen verlaten, of

   b) naar een intermediair bedrijf worden vervoerd.

HOOFDSTUK XII

Gesmolten vet voor oleochemische doeleinden

De lidstaten moeten de invoer van gesmolten vet bestemd om te worden verwerkt via een methode die ten minste voldoet aan de normen van een van de in bijlage VI, hoofdstuk III, beschreven procédés, toestaan als

1. de producten alleen rechtstreeks vanuit het land van herkomst over land of over zee worden vervoerd naar een inspectiepost aan de grens in de Gemeenschap;

2. de producten, na de in Richtlijn 97/78/EG bedoelde controle van de documenten en in overeenstemming met artikel 9, lid 4, van die richtlijn, naar het oleochemische bedrijf worden vervoerd waar ze worden verwerkt;

3. elke zending vergezeld gaat van een verklaring van de importeur. In die verklaring staat dat de uit hoofde van dit hoofdstuk ingevoerde producten alleen zullen worden gebruikt voor verdere verwerking via een methode die ten minste aan de normen van een van de in bijlage VI, hoofdstuk III, beschreven procédés voldoet. Deze verklaring moet voor visering worden voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van de inspectiepost aan de grens waar de goederen het grondgebied van de Gemeenschap binnenkomen en moet de zending tot bij het oleochemische bedrijf vergezellen.

BIJLAGE IX

VOORSCHRIFTEN VOOR HET GEBRUIK VAN BEPAALD MATERIAAL VAN CATEGORIE 2 OF CATEGORIE 3 ALS DIERVOEDER VOOR BEPAALDE DIEREN OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 23, LID 2

1. Deze bijlage geldt uitsluitend voor krachtens artikel 23, lid 2, onder c), punten iv), vi) en vii), gemachtigde en geregistreerde gebruikers en verzamelcentra. Voor de toepassing van deze bijlage wordt verstaan onder relevant materiaal de in artikel 23, lid 2, onder b), vermelde dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten.

2. Relevant materiaal moet naar de gebruikers of de verzamelcentra worden vervoerd overeenkomstig bijlage II.

3. Verzamelcentra moeten:

   a) ten minste aan de volgende eisen van bijlage V voldoen:

      i) hoofdstuk I, punt 1, onder a), b), c), d) en f), en punten 2, 3, 4, en

      ii) hoofdstuk II, punten 1, 2, 4, 5 en 9, en

   b) uitgerust zijn met adequate faciliteiten voor de destructie van ongebruikt, onverwerkt relevant materiaal, of moeten dit materiaal naar een verwerkingsbedrijf, dan wel naar een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie sturen, overeenkomstig deze verordening.

   De lidstaten mogen toestaan dat een categorie 2-verwerkingsbedrijf als verzamelcentrum wordt gebruikt.

4. Naast de overeenkomstig bijlage II te registreren gegevens, moeten ook de volgende gegevens in verband met het relevante materiaal worden bijgehouden:

   a) voor eindgebruikers, de hoeveelheid die is gebruikt en de datum van gebruik; en

   b) voor verzamelcentra:

      i) de hoeveelheid die overeenkomstig punt 5 is behandeld;

      ii) de naam en het adres van elke eindgebruiker die het materiaal koopt;

      iii) de bedrijfsruimten waarnaar het materiaal voor gebruik gebracht is;

      iv) de verzonden hoeveelheid, en

      v) de datum van verzending van het materiaal.

5. Exploitanten van verzamelcentra die ander relevant materiaal dan visafval aan eindgebruikers leveren, dragen er zorg voor dat dit materiaal:

   a) een van de volgende behandelingen ondergaat (in het verzamelcentrum dan wel in een door de bevoegde autoriteit overeenkomstig de Gemeenschapswetgeving goedgekeurd slachthuis):

      i) denaturering met een oplossing van een door de bevoegde autoriteit goedgekeurde kleurstof. De oplossing dient een zodanige concentratie te hebben dat de verkleuring van het behandelde materiaal duidelijk zichtbaar is; de volledige oppervlakte van alle stukken materiaal moet met voornoemde oplossing behandeld worden door onderdompeling van het materiaal in de oplossing of door de oplossing daarop te spuiten of op een andere manier daarop te brengen;

      ii) sterilisatie, dat wil zeggen koken of stomen onder druk totdat elk stuk materiaal volledig doorgekookt is; hetzij

      iii) iedere andere door de bevoegde autoriteit goedgekeurde behandeling; en

   b) na behandeling en vóór verzending wordt verpakt in een verpakking waarop duidelijk leesbaar de naam en het adres van het verzamelcentrum, alsmede de vermelding: „Niet voor menselijke consumptie" worden aangebracht.

BIJLAGE X

MODELLEN VAN GEZONDHEIDSCERTIFICATEN VOOR HET INVOEREN UIT DERDE LANDEN VAN BEPAALDE DIERLIJKE BIJPRODUCTEN EN DAARVAN AFGELEIDE PRODUCTEN

HOOFDSTUK 1

Gezondheidscertificaat

voor verwerkt dierlijk eiwit niet bestemd voor menselijke consumptie, waaronder mengsels en andere producten dan voeder voor gezelschapsdieren die dergelijk eiwit bevatten, en bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(Naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van het verwerkte dierlijke eiwit of product

Aard van het verwerkte dierlijke eiwit of product: .....

Verwerkt dierlijk eiwit van: .....
(diersoort)

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de partij: .....

II. Herkomst van het verwerkte dierlijke eiwit of product

Adres en erkenningsnummer van het bedrijf: .....

.....

III. Bestemming van het verwerkte dierlijke eiwit of product

Het verwerkte dierlijke eiwit of product wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer (indien van toepassing): .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat hij Verordening (EG) nr. .../... heeft gelezen en begrepen, en dat:

1. het hierboven omschreven verwerkte dierlijke eiwit of product geheel of gedeeltelijk bestaat uit verwerkt dierlijk eiwit dat niet bestemd is voor menselijke consumptie en:

   a) is vervaardigd en opgeslagen in een door de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EG) nr. .../... erkend, gevalideerd en gecontroleerd verwerkingsbedrijf;

   b) uitsluitend is vervaardigd uit de volgende dierlijke bijproducten:

      i) delen van geslachte dieren, die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie zijn bestemd;

      ii) delen van geslachte dieren, die niet geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die geen symptomen vertonen van ziekten die overdraagbaar zijn op mens of dier en die afkomstig zijn van karkassen die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie;

      iii) huiden, hoeven en hoorn, varkenshaar en veren van dieren die zijn geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

      iv) bloed verkregen van andere dieren dan herkauwers die geslacht zijn in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

      v) dierlijke bijproducten verkregen bij de productie van voor menselijke consumptie bestemde producten, waaronder ontvette beenderen en kanen;

      vi) voormalige voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong, of voormalige voedingsmiddelen die producten van dierlijke oorsprong bevatten, met uitzondering van etensresten en keukenafval, en die, om commerciële redenen of ten gevolge van gebreken bij de productie of bij de verpakking of andere gebreken die geen enkel gevaar voor mens of dier vormen, niet meer voor menselijke consumptie bestemd zijn;

      vii) op volle zee voor de productie van vismeel gevangen vis of andere zeedieren, met uitzondering van zeezoogdieren;

      viii) verse bijproducten van vis afkomstig van bedrijven die visproducten voor menselijke consumptie vervaardigen;

      ix) eierschalen, bijproducten van broederijen en bijproducten van gebarsten eieren afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertoonden van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte; en

   c) aan de volgende verwerkingsnormen onderworpen is:

      — verhitting tot een kerntemperatuur van meer dan 133 °C gedurende ten minste 20 minuten zonder onderbreking bij een (absolute) druk van ten minste 3 bar, geproduceerd door verzadigde stoom, en de grootte van de deeltjes bedroeg vóór de verwerking niet meer dan 50 mm [1], of

      — in het geval van niet van zoogdieren afkomstig eiwit, met uitzondering van vismeel, aan verwerkingsmethode ... overeenkomstig bijlage V, hoofdstuk III, van Verordening (EG) nr. .../... [1], of

      — in het geval van vismeel, aan verwerkingsmethode ... overeenkomstig bijlage V, hoofdstuk III, van Verordening (EG) nr. .../... [1], of door-en-door verhit tot ten minste 80 °C [1].

---

[1] Doorhalen wat niet van toepassing is.

2. De bevoegde autoriteit heeft direct vóór de verzending een aselecte steekproef uitgevoerd en vastgesteld dat aan de volgende normen is voldaan (1):

   Salmonella: geen in 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

   Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, m = 10, M = 300 in 1 g.

3. Het eindproduct

   — was verpakt in nieuwe of gesteriliseerde zakken (2), of

   — was verzonden als bulkgoed in containers of via andere vervoermiddelen die vooraf grondig zijn gereinigd en ontsmet met een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd ontsmettingsmiddel (2).

4. Het eindproduct was opgeslagen in een gesloten opslagruimte.

5. het product is gehanteerd met de nodige voorzorgen om te voorkomen dat de producten na behandeling weer met ziekteverwekkers besmet worden.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel (3)

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) (3)

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

---

(1) Waarbij
n = aantal te testen monsters;
m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als bevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in geen enkel monster groter is dan m;
M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als onbevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in een of meer monsters gelijk is aan of hoger ligt dan M; en
c = aantal monsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven, en waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd als het resultaat van de bacterietelling voor de overige monsters niet hoger is dan m.

(2) Doorhalen wat niet van toepassing is.

(3) Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 2(A)

Gezondheidscertificaat

voor niet voor menselijke consumptie bestemde melk en producten op basis van melk, die één warmtebehandeling hebben ondergaan en bestemd zijn voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(Naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van de melk/producten op basis van melk

Melk van: .....
(diersoort)

Beschrijving van de melk/producten op basis van melk: .....

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de partij: .....

II. Herkomst

Adres en registratienummer van de behandelingsinrichting/verwerkingsinrichting [1]: .....

.....

III. Bestemming van de melk/producten op basis van melk

De melk/producten op basis van melk wordt/worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel [2]: .....

Zegelnummer (indien van toepassing): .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

---

[1] Doorhalen wat niet van toepassing is.

[2] Voor vrachtwagens het kentekennummer vermelden; voor bulkcontainers ook het containernummer en (indien van toepassing) het zegelnummer.

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart hetgeen volgt:

1. De laatste twaalf maanden vóór de uitvoer is ... (land van uitvoer), ... (gebied) (1), vrij van mond- en klauwzeer en runderpest geweest en in de laatste twaalf maanden vóór de uitvoer is hier niet tegen mond- en klauwzeer of runderpest ingeënt.

2. De melk/het product op basis van melk als bedoeld in dit certificaat:

   a) is vervaardigd van rauwe melk afkomstig van dieren:

      i) die geen klinische tekenen vertonen van een ziekte die via de melk op mensen of dieren kan worden overgedragen; en

      ii) van bedrijven waarvoor geen officiële beperkende maatregelen gelden in verband met mond- en klauwzeer of runderpest; en

   b) heeft een warmtebehandeling ondergaan, met verhitting tot ... (temperatuur) gedurende ... (duur), die een negatieve reactie op de fosfatasetest waarborgt, gevolgd, in het geval van melkpoeder of een melkpoederproduct, door een droogprocédé.

3. Alle voorzorgsmaatregelen zijn genomen om te voorkomen dat de melk/het product op basis van melk na verwerking wordt verontreinigd.

4. De melk/het product op basis van melk is verpakt

   — in nieuw verpakkingsmateriaal (2) of

   — in voertuigen of bulkcontainers die vóór het inladen met een door de bevoegde autoriteiten goedgekeurd product ontsmet zijn (2); en

   op de verpakking is een merkteken aangebracht waaruit blijkt om welk soort melk of welk soort product op basis van melk het gaat.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel (3)

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) (3)

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

(1) Alleen in te vullen als de toestemming voor invoer in de Gemeenschap slechts geldt voor bepaalde gebieden van het betrokken derde land.

(2) Doorhalen wat niet van toepassing is.

(3) Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 2(B)

Gezondheidscertificaat

voor niet voor menselijke consumptie bestemde warmtebehandelde producten op basis van melk met een pH van minder dan 6, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(Naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van de producten op basis van melk

Melk van: .....
(diersoort)

Beschrijving van de producten op basis van melk: .....

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de partij: .....

II. Herkomst

Adres en registratienummer van de behandelingsinrichting/verwerkingsinrichting [1]: .....

.....

III. Bestemming van de producten op basis van melk

De producten op basis van melk worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel [2]: .....

Zegelnummer (indien van toepassing): .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

---

[1] Doorhalen wat niet van toepassing is.

[2] Voor vrachtwagens het kentekennummer vermelden; voor bulkcontainers ook het containernummer en (indien van toepassing) het zegelnummer.

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart hetgeen volgt:

1. Het product op basis van melk als bedoeld in dit certificaat:

   a) is vervaardigd van rauwe melk afkomstig van dieren:

      i) die geen klinische tekenen vertonen van een ziekte die via de melk op mens of dier kan worden overgedragen;

      ii) van bedrijven waarvoor geen officiële beperkende maatregelen gelden in verband met mond- en klauwzeer of runderpest; en

   b) heeft een warmtebehandeling, met verhitting tot ... (temperatuur) gedurende ... (duur), ondergaan die een negatieve reactie op de fosfatasetest waarborgt, gevolgd, in het geval van melkpoeder of een melkpoederproduct, door een droogprocédé; en

   c) heeft een zuurbehandeling ondergaan waarbij de pH van het product gedurende ten minste één uur lager dan 6 is geweest.

2. Alle voorzorgsmaatregelen zijn genomen om te voorkomen dat het product op basis van melk na verwerking wordt verontreinigd.

3. Het product op basis van melk is verpakt:

   — in nieuw verpakkingsmateriaal [1] of

   — in voertuigen of bulkcontainers die vóór het inladen met een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd product ontsmet zijn [1].

   Op de verpakking is een merkteken aangebracht waaruit blijkt om welk soort melk en welk soort product op basis van melk het gaat.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel [2]

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) [2]

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

---

[1] Doorhalen wat niet van toepassing is.

[2] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 2(C)

Gezondheidscertificaat

voor niet voor menselijke consumptie bestemde melk en producten op basis van melk, die gesteriliseerd zijn of een dubbele warmtebehandeling hebben ondergaan en bestemd zijn voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(Naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van de melk/producten op basis van melk

Melk van: .....
(diersoort)

Beschrijving van de melk/producten op basis van melk: .....

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de partij: .....

II. Herkomst

Adres en registratienummer van de behandelingsinrichting/verwerkingsinrichting [1]: .....

.....

III. Bestemming van de melk/producten op basis van melk

De melk/producten op basis van melk wordt/worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel [2]: .....

Zegelnummer (indien van toepassing): .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

---

[1] Doorhalen wat niet van toepassing is.

[2] Voor vrachtwagens het kentekennummer vermelden; voor bulkcontainers ook het containernummer en (indien van toepassing) het zegelnummer.

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart hetgeen volgt:

1. De melk/het product op basis van melk als bedoeld in dit certificaat:

   a) is vervaardigd van rauwe melk afkomstig van dieren:

      i) die geen klinische tekenen vertonen van een ziekte die via melk op mens of dier kan worden overgedragen, en

      ii) van bedrijven waarvoor geen officiële beperkende maatregelen gelden in verband met mond- en klauwzeer of runderpest; en

   b) heeft een van de volgende behandelingen ondergaan:

      i) een sterilisatie waarbij een Fc-waarde van ten minste 3 is bereikt; of

      ii) een eerste warmtebehandeling, met verhitting tot . . . (temperatuur) gedurende . . . (duur), die een negatieve reactie op de fosfatasetest waarborgt, gevolgd door een tweede warmtebehandeling met verhitting tot . . . (temperatuur) gedurende . . . (duur), die een negatieve reactie op de fosfatasetest waarborgt, gevolgd, in het geval van melkpoeder of een melkpoederproduct, door een droogprocédé.

2. Alle voorzorgsmaatregelen zijn genomen om te voorkomen dat de melk/het product op basis van melk na verwerking wordt verontreinigd.

3. De melk/het product op basis van melk is verpakt

   — in nieuw verpakkingsmateriaal [1] of

   — in voertuigen of bulkcontainers die vóór het inladen met een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd product ontsmet zijn [1].

   Op de verpakking is een merkteken aangebracht waaruit blijkt om welk soort melk of welk soort product op basis van melk het gaat.

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel [2]

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) [2]

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

---

[1] Doorhalen wat niet van toepassing is.

[2] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 3(A)

Gezondheidscertificaat

voor blikvoeder voor gezelschapsdieren, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....

(Naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van het voeder voor gezelschapsdieren

Het voeder voor gezelschapsdieren is vervaardigd uit grondstoffen van de volgende diersoorten: .....

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de partij: .....

II. Herkomst van het voeder

Adres en erkenningsnummer van het bedrijf: .....

.....

III. Bestemming van het voeder

Het voeder wordt verzonden

van: .....

(plaats van lading)

naar: .....

(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer (indien van toepassing): .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat hij Verordening (EG) nr. . . ./. . . heeft gelezen en begrepen, en dat het hierboven omschreven voeder voor gezelschapsdieren

1. is vervaardigd en opgeslagen in een door de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EG) nr. . . ./. . . erkend en gecontroleerd verwerkingsbedrijf;

2. uitsluitend is vervaardigd uit de volgende dierlijke bijproducten:

   a) delen van geslachte dieren, die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie zijn bestemd;

   b) delen van geslachte dieren, die niet geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die geen symptomen vertonen van ziekten die overdraagbaar zijn op mens of dier en die afgeleid zijn van karkassen die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie;

   c) huiden, hoeven en hoorn, varkenshaar en veren van dieren die werden geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten werden gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

   d) bloed verkregen van andere dieren dan herkauwers die geslacht zijn in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

   e) dierlijke bijproducten verkregen bij de productie van voor menselijke consumptie bestemde producten, waaronder ontvette beenderen en kanen;

   f) voormalige voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong, of voormalige voedingsmiddelen die producten van dierlijke oorsprong bevatten, met uitzondering van etensresten en keukenafval, die, om commerciële redenen of ten gevolge van gebreken bij de productie of bij de verpakking of andere gebreken die geen enkel gevaar voor mens of dier vormen, niet meer voor menselijke consumptie bestemd zijn;

   g) rauwe melk afkomstig van dieren die geen klinische tekenen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte;

   h) op volle zee voor de productie van vismeel gevangen vis of andere zeedieren, met uitzondering van zeezoogdieren;

   i) verse bijproducten van vis afkomstig van bedrijven die visproducten voor menselijke consumptie vervaardigen;

   j) eierschalen, bijproducten van broederijen en bijproducten van gebarsten eieren afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte;

3. een warmtebehandeling heeft ondergaan tot een Fc-waarde van ten minste 3 in hermetisch gesloten recipiënten;

4. via een aselecte steekproef van ten minste vijf blikken van elke verwerkte partij is onderzocht met behulp van diagnostische laboratoriummethoden om overeenkomstig punt 1) een adequate warmtebehandeling van de hele zending te waarborgen;

5. is gehanteerd met alle voorzorgen om na de behandeling verontreiniging met ziekteverwekkers te voorkomen.

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel [1]

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) [1]

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

[1] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 3(B)

Gezondheidscertificaat

voor ander verwerkt voeder voor gezelschapsdieren dan blikvoeder voor gezelschapsdieren, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....

(Naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van het voeder voor gezelschapsdieren

Het voeder voor gezelschapsdieren is vervaardigd uit grondstoffen van de volgende diersoorten: .....

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de partij: .....

II. Herkomst van het voeder voor gezelschapsdieren

Adres en erkenningsnummer van het bedrijf: .....

.....

III. Bestemming van het voeder voor gezelschapsdieren

Het voeder voor gezelschapsdieren wordt verzonden

van: .....

(plaats van lading)

naar: .....

(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer (indien van toepassing): .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat hij Verordening (EG) nr. . . ./. . . heeft gelezen en begrepen, en dat het hierboven omschreven voeder voor gezelschapsdieren

1. is vervaardigd en opgeslagen in een door de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EG) nr. . . ./. . . erkend, gevalideerd en gecontroleerd verwerkingsbedrijf;

2. uitsluitend is vervaardigd uit de volgende dierlijke bijproducten:

a) delen van geslachte dieren, die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie zijn bestemd;

b) delen van geslachte dieren, die niet geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die geen symptomen vertonen van ziekten die overdraagbaar zijn op mens of dier en die afkomstig zijn van karkassen die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie;

c) huiden, hoeven en hoorn, varkenshaar en veren van dieren die werden geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten werden gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

d) bloed verkregen van andere dieren dan herkauwers die geslacht zijn in een slachthuis en die vóór het slachten zijn gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

e) dierlijke bijproducten verkregen bij de productie van voor menselijke consumptie bestemde producten, waaronder ontvette beenderen en kanen;

f) voormalige voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong, of voormalige voedingsmiddelen die producten van dierlijke oorsprong bevatten, met uitzondering van etensresten en keukenafval, en die, om commerciële redenen of ten gevolge van gebreken bij de productie of bij de verpakking of andere gebreken die geen enkel gevaar voor mens of dier vormen, niet meer voor menselijke consumptie bestemd zijn;

g) rauwe melk afkomstig van dieren die geen klinische tekenen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte;

h) op volle zee voor de productie van vismeel gevangen vis of andere zeedieren, met uitzondering van zeezoogdieren;

i) verse bijproducten van vis afkomstig van bedrijven die visproducten voor menselijke consumptie vervaardigen;

j) eierschalen, bijproducten van broederijen en bijproducten van gebarsten eieren afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte, en

3. een warmtebehandeling heeft ondergaan waarbij door-en-door in het product een temperatuur van ten minste 90 °C is bereikt;

4. via een aselecte steekproef van ten minste vijf blikken van elke verwerkte partij, uitgevoerd tijdens of na opslag in het verwerkingsbedrijf, is onderzocht en aan de volgende normen voldoet [1]:

Salmonella: geen in 25 g: n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, m = 10, M = 300 in 1 g.

---

[1] Waarbij
n = aantal te testen monsters;
m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als bevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in geen enkel monster groter is dan m;
M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als onbevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in een of meer monsters gelijk is aan of hoger ligt dan M; en
c = aantal monsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven, en waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd als het resultaat van de bacterietelling voor de overige monsters niet hoger is dan m.

5. is gehanteerd met alle voorzorgen om na de behandeling verontreiniging met ziekteverwekkers te voorkomen, en

6. in nieuw verpakkingsmateriaal is verpakt.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel (1)

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) (1)

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

(1) Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 3(C)

Gezondheidscertificaat

voor hondenkluiven bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(Naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van de hondenkluiven

De hondenkluiven zijn vervaardigd uit grondstoffen van de volgende diersoort(en): .....

.....

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

II. Herkomst van de hondenkluiven

Adres en erkenningsnummer van het bedrijf: .....

.....

III. Bestemming van de hondenkluiven

De hondenkluiven worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer (indien van toepassing): .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat hij Verordening (EG) nr. . . ./. . . heeft gelezen en begrepen, en dat de hierboven omschreven hondenkluiven:

1. zijn vervaardigd en opgeslagen in een door de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EG) nr. . . ./. . . erkend en gecontroleerd verwerkingsbedrijf;

2. uitsluitend bereid zijn uit de volgende dierlijke bijproducten:

   a) delen van geslachte dieren, die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie zijn bestemd;

   b) delen van geslachte dieren, die niet geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die geen symptomen vertonen van ziekten die overdraagbaar zijn op mens of dier en die afkomstig zijn van karkassen die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie;

   c) huiden van dieren die werden geslacht in een slachthuis en die vóór het slachten werden gekeurd en bij die keuring geschikt zijn verklaard om te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;

   d) dierlijke bijproducten verkregen bij de productie van voor menselijke consumptie bestemde producten, waaronder ontvette beenderen en kanen;

   e) verse bijproducten van vis afkomstig van bedrijven die visproducten voor menselijke consumptie vervaardigen;

3. die in het geval van

   — hondenkluiven vervaardigd van huiden van hoefdieren, een warmtebehandeling hebben ondergaan die voldoende is om de ziekteverwekkers (met inbegrip van salmonella) [1] te doden;

   — hondenkluiven vervaardigd van andere dierlijke bijproducten dan huiden van hoefdieren, een warmtebehandeling hebben ondergaan waarbij door-en-door in het product een temperatuur van ten minste 90 °C is bereikt [1];

4. via een aselecte steekproef van ten minste vijf monsters uit elke verwerkte partij, genomen tijdens of na opslag in het verwerkingsbedrijf, zijn onderzocht en aan de volgende normen voldeden [1]:

   Salmonella: geen in 25 gram: n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

   Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, m = 10, M = 300 in 1 gram;

5. zijn gehanteerd met alle voorzorgen om na de behandeling verontreiniging met ziekteverwekkers te voorkomen;

6. zijn verpakt in nieuw verpakkingsmateriaal.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel [2]

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) [2]

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

---

[1] Waarbij
n = aantal te testen monsters;
m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als bevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in alle monsters m niet overschrijdt;
M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als onbevredigend beschouwd als het aantal bacteriën in een of meer monsters gelijk is aan of hoger ligt dan M; en
c = aantal monsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven, en waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd als het resultaat van de bacterietelling voor de overige monsters niet hoger is dan m.

[2] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 3(D)

Gezondheidscertificaat

voor rauw voeder voor gezelschapsdieren, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(Naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van het rauwe voeder

Het rauwe voeder is vervaardigd uit dierlijke bijproducten van de volgende diersoort(en): .....

.....

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de partij: .....

II. Herkomst van het rauwe voeder

Adres en erkenningsnummer van het bedrijf: .....

.....

III. Bestemming van het rauwe voeder

Het rauwe voeder wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer (indien van toepassing): .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat hij Verordening (EG) nr. . . ./. . . heeft gelezen en begrepen, en dat het hierboven omschreven rauwe voeder voor gezelschapsdieren:

1. bestaat uit dierlijke bijproducten die afkomstig zijn van de diersoorten die worden genoemd onder I en voldoet aan de diergezondheidseisen die zijn vastgesteld in Beschikking(en) . . ./. . . van de Commissie [1];

2. uitsluitend bestaat uit delen van geslachte dieren, die overeenkomstig de communautaire wetgeving geschikt zijn verklaard voor menselijke consumptie, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie zijn bestemd;

3. is verwerkt en opgeslagen in een door de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EG) nr. . . ./. . . erkend en gecontroleerd verwerkingsbedrijf;

4. is gehanteerd met alle voorzorgen om na de behandeling verontreiniging met ziekteverwekkers te voorkomen;

5. is verpakt in een nieuwe lekvrije verpakking.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel [2]

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) [2]

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

[1] Het nummer van de desbetreffende en huidige beschikking(en) voor vers vlees van de corresponderende vatbare diersoorten dient hier te worden opgenomen.

[2] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 4

Gezondheidscertificaat

voor de invoer van serum van paardachtigen uit derde landen of delen van derde landen waaruit levende voor de slacht bestemde paardachtigen mogen worden ingevoerd, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(Naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van het serum

Serum van: .....
(diersoort)

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

II. Herkomst van het serum

Adres en veterinair controlenummer van de geregistreerde inrichting waar het serum verzameld is: .....

.....

III. Bestemming van het serum

Het serum wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer (indien van toepassing): .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat het hierboven omschreven serum van paardachtigen:

1. afkomstig is uit een land waar voor de volgende ziekten een meldingsplicht bestaat: Afrikaanse paardenpest, dourine, kwade droes, paardenencefalomyelitis (alle vormen, met inbegrip van VEE), infectieuze anemie bij paarden, vesiculaire stomatitis, rabiës en miltvuur;

2. onder toezicht van een dierenarts verkregen is van paardachtigen die op het moment waarop het serum verzameld werd, vrij waren van klinische symptomen van een besmettelijke ziekte;

3. afkomstig is van paardachtigen die sedert hun geboorte hebben verbleven op het grondgebied van een derde land of, in het geval van officiële regionalisering volgens de communautaire wetgeving, in delen van het grondgebied van een derde land:

   i) waar in de laatste twee jaar geen Venezolaanse paardenencefalomyelitis voorgekomen is;

   ii) waar in de laatste zes maanden geen dourine voorgekomen is;

   iii) waar in de laatste zes maanden geen kwade droes voorgekomen is;

4. afkomstig is van paardachtigen die nooit hebben verbleven op een bedrijf waarvoor om veterinairrechtelijke redenen verbodsmaatregelen van kracht waren of waar:

   i) in het geval van paardenencefalomyelitis, alle met deze ziekte besmette paardachtigen ten minste zes maanden vóór de verzameling van het serum geslacht zijn;

   ii) in het geval van infectieuze anemie, alle besmette dieren geslacht zijn en de resterende dieren negatief hebben gereageerd op twee Cogginstests die met een tussenpoos van drie maanden verricht zijn;

   iii) in het geval van vesiculaire stomatitis, de verbodsmaatregel ten minste zes maanden vóór de verzameling van het serum opgeheven is;

   iv) in het geval van rabiës, het laatste geval ten minste één maand vóór de verzameling geconstateerd is;

   v) in het geval van miltvuur, het laatste geval ten minste 15 dagen vóór de verzameling geconstateerd is; of

   vi) alle op het bedrijf aanwezige dieren van voor de ziekte vatbare soorten ten minste 30 dagen (in het geval van miltvuur 15 dagen) vóór de verzameling van het serum geslacht zijn en de bedrijfsruimten volledig ontsmet zijn;

5. met de nodige voorzorgen behandeld is om verontreiniging met ziekteverwekkers tijdens de productie, de handeling en de verpakking te voorkomen; en

6. verpakt is in verzegelde, lekvrije recipiënten, waarop duidelijk de vermelding „serum van paardachtigen" aangebracht is en het registratienummer vermeld is van de inrichting waar het serum is verzameld.

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel [1]

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) [1]

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

[1] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 5(A)

Gezondheidscertificaat

voor verse of gekoelde huiden van hoefdieren, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(Naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van de huiden

Huiden van: .....
(diersoort)

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Nummer van het zegel op de container(s), vrachtwagen(s), goederenwagon(s) of baal/balen: .....

.....

II. Herkomst van de huiden

Adres en veterinair controlenummer van de geregistreerde en gecontroleerde inrichting: .....

.....

III. Bestemming van de huiden

De huiden worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat de hierboven omschreven huiden:

1. verkregen zijn van dieren die

   a) geslacht zijn in een slachthuis, vóór het slachten gekeurd zijn en op basis van die keuring geschikt zijn bevonden om te worden geslacht in overeenstemming met de communautaire wetgeving;

   b) geen tekenen vertonen van ziekten die overdraagbaar zijn op mens of dier, en

   c) niet gedood zijn in het kader van de uitroeiing van een epizoötie;

2. afkomstig zijn uit een land of, in het geval van regionalisering volgens de communautaire wetgeving, uit een deel van een land waaruit de invoer van alle soorten vers vlees van de betrokken diersoorten toegestaan is en dat:

   a) ten minste de laatste 12 maanden vóór verzending vrij was van de onderstaande ziekten:

      — klassieke varkenspest [1],

      — Afrikaanse varkenspest, en [1]

      — runderpest [1], en

   b) gedurende de laatste 24 maanden vóór verzending vrij was van mond- en klauwzeer en waarin gedurende de laatste 12 maanden vóór verzending niet gevaccineerd is tegen mond- en klauwzeer [1];

3. verkregen zijn van:

   a) dieren die ten minste de laatste drie maanden vóór de slacht of sedert hun geboorte indien ze jonger waren dan drie maanden, hebben verbleven op het grondgebied van het land van herkomst;

   b) in het geval van huiden van tweehoevigen, dieren afkomstig van bedrijven waar de laatste 30 dagen geen enkele uitbraak van mond- en klauwzeer geconstateerd is en waaromheen zich in een gebied met een straal van 10 km gedurende de laatste 30 dagen geen enkel geval van mond- en klauwzeer heeft voorgedaan;

   c) in het geval van huiden van varkens, dieren afkomstig van bedrijven waar de laatste 30 dagen geen enkele uitbraak van vesiculaire varkensziekte en de laatste 40 dagen geen enkele uitbraak van klassieke varkenspest of van Afrikaanse varkenspest geconstateerd is, en waaromheen zich in een gebied met een straal van 10 km gedurende de laatste 30 dagen geen enkel geval van voornoemde ziekten heeft voorgedaan; of

   d) dieren die de laatste 24 uur vóór de slachten in het slachthuis een gezondheidskeuring hebben ondergaan, zonder dat daarbij symptomen van mond- en klauwzeer [1], runderpest [1], klassieke varkenspest [1], Afrikaanse varkenspest [1] of vesiculaire varkensziekte [1] geconstateerd zijn;

4. zijn gehanteerd met alle voorzorgen om besmetting met ziekteverwekkers te voorkomen.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel [2]

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) [2]

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

---

[1] Ziekten waarvoor de betrokken diersoort niet vatbaar is, doorhalen.

[2] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 5(B)

Gezondheidscertificaat

voor behandelde huiden van hoefdieren, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het gezondheidscertificaat: .....

Land van bestemming: .....
(Naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van de huiden

Huiden van: .....
(diersoort)

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Nummer(s) van het (de) zegel(s) op de container(s), vrachtwagen(s), goederenwagon(s) of baal/balen: .....

.....

II. Herkomst van de huiden

Adres en veterinair controlenummer van de geregistreerde en gecontroleerde inrichting: .....

.....

III. Bestemming van de huiden

De huiden worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat de hierboven omschreven huiden:

1. afkomstig zijn van dieren die:

   a) geen klinische symptomen vertoonden van een op mens of dier overdraagbare ziekte, en

   b) niet zijn gedood in het kader van de uitroeiing van een epizoötie;

2. of [1]:

   a) afkomstig zijn van dieren die van oorsprong zijn uit een derde land of een deel van een derde land waarvoor, volgens de communautaire voorschriften, geen beperkingen gelden in verband met het uitbreken van een ernstige besmettelijke ziekte waarvoor de dieren van de betrokken soort vatbaar zijn, en dat deze huiden:

      i) gedroogd zijn [2],

      ii) nat of droog zijn gezouten gedurende minimaal 14 dagen vóór de verzending [2],

      iii) gedurende zeven dagen zijn gezouten met zeezout waaraan 2 % natriumcarbonaat is toegevoegd, of

      iv) 42 dagen zijn gedroogd bij een temperatuur van ten minste 20 °C;

   b) of:

      i) nat of droog zijn gezouten gedurende minimaal 14 dagen vóór de verzending [2],

      ii) gedurende zeven dagen zijn gezouten met zeezout waaraan 2 % natriumcarbonaat is toegevoegd; of

   c) zijn gezouten op ... (datum) vóór het vervoer per schip; en

3. niet in aanraking zijn geweest met een ander product van dierlijke oorsprong of met levende dieren die verspreiding van een ernstige overdraagbare ziekte zouden kunnen veroorzaken.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel [3]

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) [3]

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

[1] Doorhalen wat niet van toepassing is.

[2] Ziekten waarvoor de betrokken diersoort niet vatbaar is, doorhalen.

[3] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 5(C)

Officieel attest

voor behandelde huiden van herkauwers die bestemd zijn voor verzending naar de Europese Gemeenschap en die 21 dagen apart gehouden zijn of waarvan het vervoer vóór de invoer ten minste 21 dagen zonder onderbreking zal duren

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het officiële attest: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van de huiden

Huiden van: .....
(diersoort)

Aard van de verpakking: .....

Aantal colli: .....

Nettogewicht: .....

Nummer(s) van het (de) zegel(s) op de container(s), vrachtwagen(s), goederenwagon(s) of baal/balen: .....

.....

II. Herkomst van de huiden

Adres en veterinair controlenummer van de geregistreerde inrichting: .....

.....

III. Bestemming van de huiden

De huiden worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat de hierboven omschreven huiden:

1. afkomstig zijn van dieren die:

   a) geen klinische symptomen vertoonden van een op mens of dier overdraagbare ziekte, en

   b) niet zijn gedood in het kader van de uitroeiing van een epizoötie;

2. en dat zij:

   a) gedroogd zijn (1),

   b) nat of droog zijn gezouten gedurende minimaal 14 dagen vóór de verzending (1),

   c) gedurende zeven dagen zijn gezouten met zeezout waaraan 2 % natriumcarbonaat is toegevoegd (1), of

   d) 42 dagen zijn gedroogd bij een temperatuur van ten minste 20 °C (1);

3. niet in aanraking zijn geweest met een ander product van dierlijke oorsprong of met levende dieren die verspreiding van een ernstige overdraagbare ziekte zouden kunnen veroorzaken; en

4. a) na de onder punt 1 omschreven behandeling, gedurende 21 dagen direct voorafgaande aan de verzending onder officieel toezicht apart zijn gehouden (1); of

   b) waarvan het vervoer volgens de verklaring van de vervoerder ten minste 21 dagen duurt (1).

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel (2)

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) (2)

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

(1) Doorhalen wat niet van toepassing is.

(2) Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 6(A)

Gezondheidscertificaat

voor behandelde, uitsluitend uit beenderen, horens, hoeven, klauwen, geweien, tanden of huiden bestaande jachttrofeeën van vogels en hoefdieren, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het certificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van de jachttrofeeën

Jachttrofeeën van: .....
(diersoort)

Aard van de jachttrofeeën:

a) uitsluitend beenderen, horens, hoeven, klauwen, geweien, tanden [1]: .....

b) uitsluitend huiden [1]: .....

Aard van de verpakking: .....

Aantal stuks of colli: .....

Referentienummer van het certificaat [1]: .....

II. Bestemming van de jachttrofeeën:

De jachttrofeeën worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer (indien van toepassing): .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

III. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat de hierboven omschreven jachttrofeeën:

1. onmiddellijk na de behandeling, zonder in contact te komen met andere producten van dierlijke oorsprong waardoor ze kunnen worden verontreinigd, verpakt zijn in individuele, doorzichtige en gesloten verpakkingen om elke verontreiniging achteraf te voorkomen; en

[1] Doorhalen wat niet van toepassing is.

2. in het geval van jachttrofeeën die uitsluitend uit huiden bestaan (1):

   a) gedroogd zijn (1),

   b) vóór de verzending gedurende ten minste 14 dagen nat of droog zijn gezouten (1), of

   c) droog of nat gezouten zijn op ... (datum) en volgens de verklaring van de vervoerder per schip vervoerd worden, wat een zodanige tijd vergt dat de huiden bij aankomst bij de inspectiepost aan de grens van de EG ten minste 14 dagen gezouten zijn (1); of

3. in het geval van jachttrofeeën die uitsluitend uit beenderen, horens, hoeven, klauwen, geweien of tanden bestaan (1):

   a) zo lang in kokend water zijn gedompeld dat alle andere stoffen dan beenderen, horens, hoeven, klauwen, geweien en tanden verwijderd zijn; en

   b) wat de delen betreft die uit been bestaan, zijn ontsmet met een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd product, met name waterstofperoxide.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel (2)

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) (2)

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

(1) Doorhalen wat niet van toepassing is.

(2) Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 6(B)

Gezondheidscertificaat

voor behandelde, uit volledige, niet behandelde delen bestaande jachttrofeeën van vogels en hoefdieren, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het certificaat: .....

Land van bestemming: .....
(naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van de jachttrofeeën

Jachttrofeeën van: .....
(diersoort)

Aard van de verpakking: .....

Aantal stuks of colli: .....

.....

Referentienummer van het CITES-certificaat (1): .....

II. Bestemming van de jachttrofeeën:

De jachttrofeeën worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer (indien van toepassing): .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

III. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart met betrekking tot de hierboven omschreven jachttrofeeën:

1. voor jachttrofeeën van evenhoevigen, met uitzondering van varkens (1):

   a) ... (gebied) is sedert twaalf maanden vrij van mond- en klauwzeer en runderpest, en in die periode is tegen geen van deze ziekten ingeënt; en

(1) Doorhalen wat niet van toepassing is.

b) de hierboven omschreven jachttrofeeën:

i) zijn afkomstig van dieren die gedood zijn op het grondgebied van dat gebied, waaruit vers vlees van de corresponderende, voor de betrokken ziekten vatbare, gedomesticeerde diersoorten naar de Gemeenschap mag worden uitgevoerd, en waar de laatste 60 dagen geen veterinairrechtelijke beperkende maatregelen wegens uitbraken van een ziekte waarvoor het wild vatbaar is, hebben gegolden; en

ii) zijn afkomstig van dieren die gedood zijn op ten minste 20 km afstand van de grens met een ander derde land of deel van een derde land waaruit onbehandelde jachttrofeeën van andere evenhoevigen dan varkens niet naar de Gemeenschap mogen worden uitgevoerd;

2. voor jachttrofeeën van wilde varkens (1):

a) ... (gebied) is sedert twaalf maanden vrij van klassieke varkenspest, Afrikaanse varkenspest, vesiculaire varkensziekte, mond- en klauwzeer en besmettelijke varkensverlamming (Teschener-ziekte), en in deze periode is tegen geen van deze ziekten ingeënt; en

b) de hierboven omschreven jachttrofeeën:

i) zijn afkomstig van dieren die gedood zijn op het grondgebied van dat gebied, waaruit vers vlees van de corresponderende, voor de betrokken ziekten vatbare, gedomesticeerde diersoorten naar de Gemeenschap mag worden uitgevoerd, en waar de laatste 60 dagen geen veterinairrechtelijke beperkende maatregelen wegens uitbraken van een ziekte waarvoor varkens vatbaar zijn, hebben gegolden;

ii) zijn afkomstig van dieren die gedood zijn op ten minste 20 km afstand van de grens met een ander derde land of deel van een derde land waaruit onbehandelde jachttrofeeën van wilde varkens niet naar de Gemeenschap mogen worden uitgevoerd;

3. voor jachttrofeeën van eenhoevigen: de hierboven omschreven jachttrofeeën zijn afkomstig van eenhoevig wild dat gedood is op het grondgebied van bovengenoemd land van uitvoer (1);

4. voor jachttrofeeën van vederwild (1):

a) ... (gebied) is vrij van aviaire influenza en de ziekte van Newcastle;

b) de hierboven omschreven jachttrofeeën zijn afkomstig van vederwild dat gedood is in dat gebied, waar de laatste 30 dagen geen veterinairrechtelijke beperkende maatregelen wegens uitbraken van een ziekte waarvoor vederwild vatbaar is, hebben gegolden;

5. de hierboven omschreven jachttrofeeën zijn zonder in contact te komen met andere producten van dierlijke oorsprong waardoor ze kunnen worden verontreinigd, verpakt in individuele, doorzichtige en gesloten verpakkingen om elke verontreiniging achteraf te voorkomen.

Gedaan te ....., ...

(plaats) (datum)

Stempel (2)

.....

(handtekening van de officiële dierenarts) (2)

.....

(naam, functie en titel in hoofdletters)

(1) Doorhalen wat niet van toepassing is.

(2) Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 7(A)

Gezondheidscertificaat

voor varkenshaar uit derde landen of uit delen daarvan die vrij zijn van Afrikaanse varkenspest, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het certificaat: .....

Land van bestemming: .....
(Naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van het varkenshaar

Aard van de verpakking: .....

Aantal stuks of colli: .....

Nettogewicht: .....

II. Herkomst van het varkenshaar

Adres en veterinair controlenummer van de geregistreerde inrichting: .....

.....

III. Bestemming van het varkenshaar

Het varkenshaar wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer (indien van toepassing): .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart hetgeen volgt:

1. Het hierboven omschreven varkenshaar is verkregen van varkens die afkomstig zijn uit het land van herkomst en daar in een slachthuis zijn geslacht.

2. De varkens waarvan het varkenshaar verkregen is, vertoonden bij de keuring bij het slachten geen symptomen van op mens of dier overdraagbare ziekten en zijn niet gedood in het kader van de uitroeiing van een epizoötie.

3. Het land van herkomst of, in geval van regionalisering volgens de communautaire wetgeving, het gebied van herkomst is al ten minste twaalf maanden vrij van Afrikaanse varkenspest.

4. Het varkenshaar is droog en zorgvuldig verpakt.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel [1]

.....
(Handtekening van de officiële dierenarts) [1]

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

[1] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 7(B)

Gezondheidscertificaat

voor varkenshaar uit derde landen of uit delen daarvan die niet vrij zijn van Afrikaanse varkenspest, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het certificaat: .....

Land van bestemming: .....
(Naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van het varkenshaar

Aard van de verpakking: .....

Aantal stuks of colli: .....

Nettogewicht: .....

II. Herkomst van het varkenshaar

Adres en veterinair controlenummer van de geregistreerde inrichting: .....

.....

III. Bestemming van het varkenshaar

Het varkenshaar wordt verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer (indien van toepassing): .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart hetgeen volgt:

1. Het hierboven omschreven varkenshaar is verkregen van varkens die afkomstig zijn uit het land van herkomst en daar in een slachthuis zijn geslacht.

2. De varkens waarvan het varkenshaar verkregen is, vertoonden bij de keuring bij het slachten geen symptomen van op mens of dier overdraagbare ziekten en zijn niet gedood in het kader van de uitroeiing van een epizoötie.

3. Het hierboven genoemde varkenshaar is:

   — gekookt (1),

   — geverfd (1),

   — gebleekt (1).

4. Het varkenshaar is droog en zorgvuldig verpakt.

Gedaan te ....., ...
(plaats) (datum)

Stempel (2)

.....
(handtekening van de officiële dierenarts) (2)

.....
(naam, functie en titel in hoofdletters)

(1) Doorhalen wat niet van toepassing is.

(2) Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

HOOFDSTUK 8

Gezondheidscertificaat

voor dierlijke bijproducten voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren of technische producten, waaronder farmaceutische producten, bestemd voor verzending naar de Europese Gemeenschap

Opmerking voor de importeur: Dit certificaat is uitsluitend bestemd voor veterinaire doeleinden en moet de zending vergezellen tot de inspectiepost aan de grens.

Referentienummer van het certificaat: .....

Land van bestemming: .....
(Naam van de EG-lidstaat)

Land van uitvoer: .....

Bevoegd ministerie: .....

Dienst die het certificaat afgeeft: .....

I. Identificatie van de dierlijke bijproducten

Aard van de dierlijke bijproducten en diersoort: .....

Aard van de verpakking: .....

Aantal stuks of colli: .....

Nettogewicht: .....

Referentienummer van de partij: .....

II. Herkomst van de dierlijke bijproducten

Adres en veterinair controlenummer van de erkende inrichting: .....

.....

III. Bestemming van de dierlijke bijproducten

De dierlijke bijproducten worden verzonden

van: .....
(plaats van lading)

naar: .....
(land en plaats van bestemming)

met het volgende vervoermiddel: .....

Zegelnummer (indien van toepassing): .....

Naam en adres van de afzender: .....

Naam en adres van de geadresseerde: .....

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat de hierboven omschreven dierlijke bijproducten:

1. afkomstig zijn van diersoorten die worden genoemd onder punt I en voldoen aan de desbetreffende diergezondheidseisen die zijn vastgesteld in Beschikking(en) .../.../... van de Commissie [1];

2. uitsluitend bestaan in delen van geslachte dieren die overeenkomstig de communautaire wetgeving voor menselijke consumptie geschikt zijn verklaard, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie bestemd zijn;

3. in het bedrijf van herkomst diepgevroren zijn;

4. zijn gehanteerd met alle voorzorgen om nieuwe verontreiniging met ziekteverwekkers te voorkomen;

5. zijn verpakt in nieuwe lekvrije verpakkingen.

Gedaan te ....
(plaats) (datum)

Stempel [2]

.....
(Handtekening van de officiële dierenarts) [2]

.....
(Naam, functie en titel in hoofdletters)

[1] Vermeld het nummer van de betrokken geldende beschikking(en) voor vers vlees van de betrokken gedomesticeerde diersoort(en).
[2] Handtekening en stempel in een andere kleur dan de gedrukte tekst.

BIJLAGE XI

LIJSTEN VAN DERDE LANDEN WAARUIT LIDSTATEN DE INVOER KUNNEN TOESTAAN VAN DIERLIJKE BIJPRODUCTEN DIE NIET BESTEMD ZIJN VOOR MENSELIJKE CONSUMPTIE

Aan invoer van de betrokken producten uit een derde land, is de noodzakelijke, maar op zichzelf ontoereikende voorwaarde verbonden dat dat land in een van onderstaande lijsten is opgenomen. Bij invoer moet tevens worden voldaan aan de voorschriften inzake diergezondheid en volksgezondheid.

DEEL I

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer kunnen toestaan van melk en producten op basis van melk

Derde landen die opgenomen zijn in kolom B of kolom C van de bijlage bij Beschikking 95/340/EG.

DEEL II

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer kunnen toestaan van verwerkte dierlijke eiwitten (met uitzondering van vismeel)

Derde landen die zijn opgenomen in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG.

DEEL III

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer kunnen toestaan van vismeel en visolie

Derde landen die opgenomen zijn in de lijst in de bijlage bij Beschikking 97/296/EG.

DEEL IV

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer kunnen toestaan van gesmolten vet (met uitzondering van visolie)

Derde landen die zijn opgenomen in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG.

DEEL V

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer kunnen toestaan van bloedproducten voor voedermiddelen

A. Bloedproducten van hoefdieren

Derde landen of delen van derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG en waaruit invoer toegestaan is van alle categorieën vers vlees van de betrokken soorten.

B. Bloedproducten van andere diersoorten

Derde landen die zijn opgenomen in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG.

DEEL VI

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer kunnen toestaan van bloedproducten (met uitzondering van die van paardachtigen) voor technisch en farmaceutisch gebruik

A. Bloedproducten van hoefdieren

Derde landen of delen van derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG en waaruit invoer toegestaan is van alle categorieën vers vlees van de betrokken soorten.

B. Bloedproducten van andere diersoorten

Derde landen die zijn opgenomen in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG.

DEEL VII

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer kunnen toestaan van niet-verwerkt materiaal voor de vervaardiging van voeder voor gezelschapsdieren en technische producten

A. Niet-verwerkt materiaal van runderen, schapen, geiten, varkens en paardachtigen

Derde landen of delen van derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG en waaruit invoer toegestaan is van alle categorieën vers vlees van de betrokken soorten.

B. Niet-verwerkt materiaal van pluimvee

Derde landen waaruit de lidstaten de invoer toestaan van vers vlees van pluimvee

C. Niet-verwerkt materiaal van andere diersoorten

Derde landen die zijn opgenomen in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG.

DEEL VIII

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer kunnen toestaan van onbehandeld varkenshaar

Derde landen die zijn opgenomen in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG.

DEEL IX

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer kunnen toestaan van mest voor bodemverbetering

A. Verwerkte producten uit mest

Derde landen die zijn opgenomen in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG.

B. Verwerkte mest van paardachtigen

Derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG voor levende paardachtigen.

C. Niet-verwerkte mest van pluimvee.

Derde landen waaruit de lidstaten de invoer toestaan van vers vlees van pluimvee.

DEEL X

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten invoer kunnen toestaan van voeder voor gezelschapsdieren en hondenkluiven

Alle derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG, alsmede de volgende landen:

(LK) Sri Lanka ([1]),

(JP) Japan ([2]),

(TW) Taiwan ([2]).

DEEL XI

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten de invoer kunnen toestaan van gelatine, gehydrolyseerde eiwitten en dicalciumfosfaat

Derde landen die opgenomen zijn in de lijst in deel I van de bijlage bij Beschikking 79/542/EEG, alsmede de volgende landen:

(KR) Republiek Korea ([3]),

(MY) Maleisië ([3]),

(PK) Pakistan ([3]),

(TW) Taiwan ([3]).

([1]) Alleen van huiden en vellen van hoefdieren gemaakte hondenkluiven.

([2]) Alleen verwerkt voer voor siervissen.

([3]) Alleen gelatine.